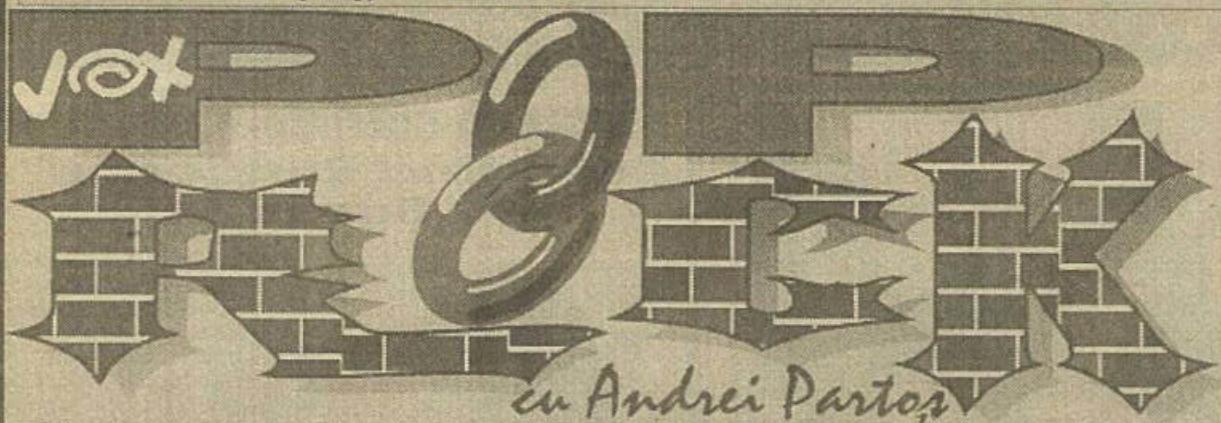

Anul III, nr. 5 (54), martie 1995

350 lei

revistă dependentă de toți fanii muzicii

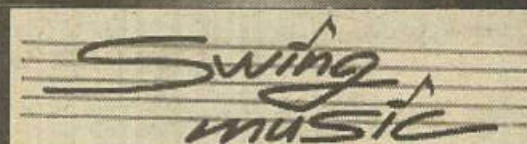
Madonna

TOP VPR '94 - secțiunea străină

Sepultura

O ofertă foarte tentantă!
20 % reducere de preț la

în perioada 10-31
martie 1995

M O -D O

Sting

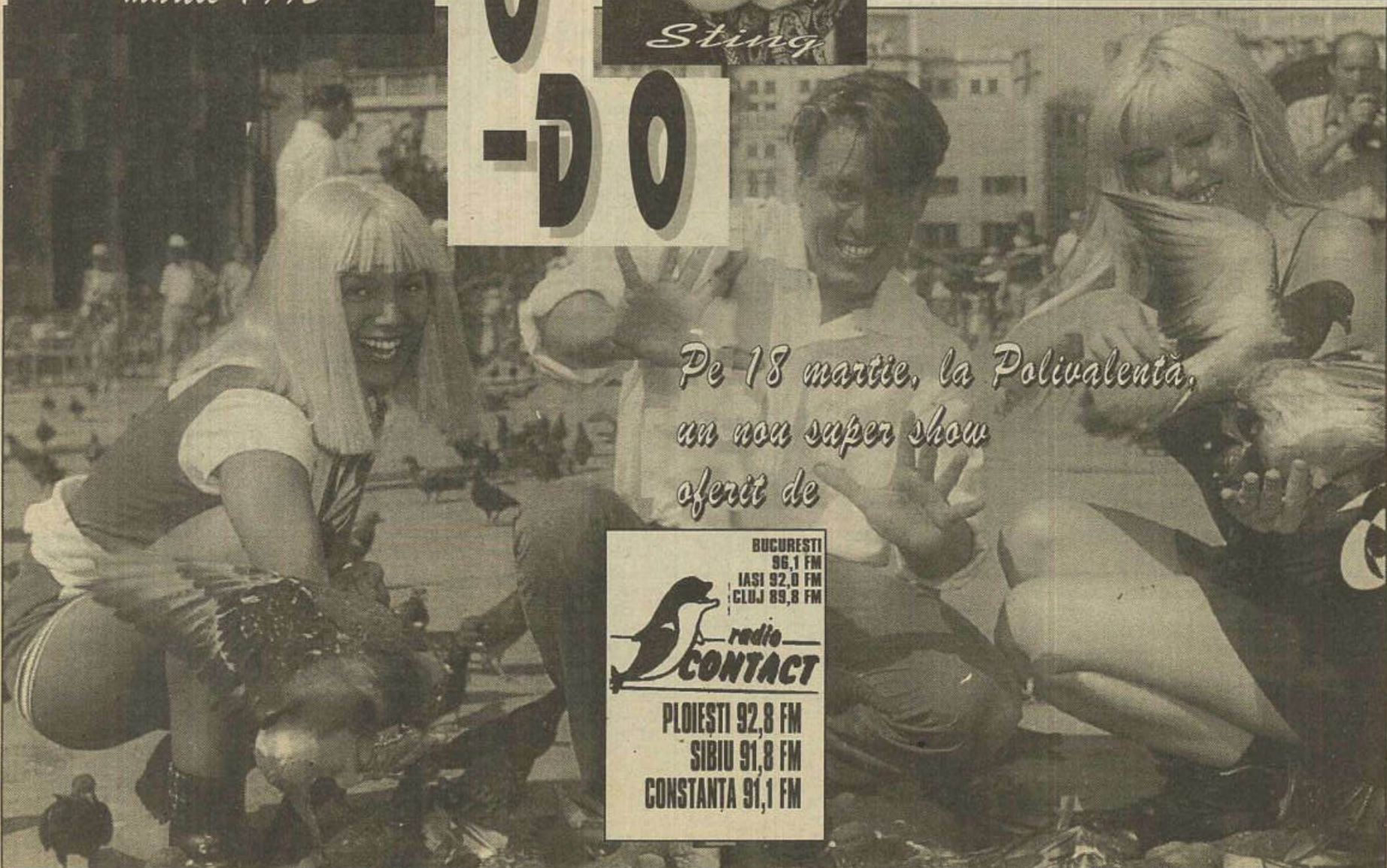
28 martie
A TREIA EDIȚIE A GALELOR

La Sala Polivalentă se va desfășura o ediție rock a Galei organizate de Cardinal Production, Tele 7 abc și Radia 2M+. Participă grupurile Ioan Gyuri Pascu & The Blue Workers, Krypton, Timpuri Noi și Compact. Sponsorii principali: Sabina Product și Rasputin Vodka. Ceilalți sponsori ai manifestării sunt ADPROD s.r.l., Master Print Super Offset, EVEX, Ziua, V.I.P., Vox Pop Rock. Sunetul și luminile vor fi asigurate și de această dată de Holograf Production și Sfinx Pro. Înregistrarea concertelor va fi asigurată de Studioul Magic Sound.
Biletele costă 3000 lei.

Pe 18 martie, la Polivalentă,
un nou super show
oferit de

BUCUREȘTI 96,1 FM
IASI 92,0 FM
CLUJ 89,8 FM
PLOIEȘTI 92,8 FM
SIBIU 91,8 FM
CONSTANȚA 91,1 FM

DE TOATE • de toate • DE TOATE • de toate • DE TOATE • de toate • DE TOATE • de toate • DE TOATE

Un stagiar sigur

"Ce s-a întâmplat în ultimii 5 ani"

O lansare la nivel înalt (etajul 21 al Hotelului Intercontinental), lume cum nu vezi la nici un produs de acest gen (casetă video, audio sau disc), ziariști din toate zonele presei, audio-

vizualul integral, veselie, răspunsuri și mai ales prezentări în inconfundabilul stil Divertis au constituit Măștișorul ideal pentru cei prezenți. Tirajul prim (peste 10.000) este sigur insuficient, având în vedere imposibilitatea copierii de către amatorii de chilipuri. Ideea de codaj e salutară și meritul îi revine producătorului. Privind caseta, tragem concluzia că e loc de o urmărire și asta nu peste 5 ani. Deși melodia compusă de Ioan Gyuri Pascu va fi valabilă și peste 10 ani, după cum merg lucrurile pe la noi. Turneele prin țară ale Divertiștilor vor rezolva problema distribuției. Un record național al vânzărilor este ca și stabilit. La mai multe!

ASOCIAȚIA CULTURALĂ FUN-CLUB
"Mihaela Runceanu"
Buzău

A luat ființă în mai 1990, având ca obiective perpetuarea memoriei Mihaelei, a cântecului său de cristal, a vocii sale inimitabile și lansarea de tinere talente pe firmamentul muzicii ușoare românești.

În cadrul clubului există cursuri de canto (muzică ușoară), de pregătirea cursanților ocupându-se profesori de specialitate. Dintre elevii și laureații clubului menționăm pe Madeleine Pascu, Bogdan Ioniță, Nicoleta Ilie, Mădălina Ghica, Andreea Radu, Cornelia Goda, Dana Dobre,

cu premii la festivaluri din țară (Mamaia, Buzău, Focșani, Onești, Mangalia, Constanța etc.).

În fiecare an, la Buzău se desfășoară Festivalul de Muzică Ușoară "Mihaela Runceanu" inițiat și organizat de FUN-CLUB și Fundația pentru Tineret, având ca obiectiv crearea posibilității tinerilor din țară de a se confrunta într-o aprigă dispută pentru obținerea adevărului publicului spectator la mesajul ce îl transmite această artă a cântecului - muzica ușoară. Talente pe care Mihaela a știut să le descopere și să le cizezeze, în dubla sa calitate de interpret și pedagog.

Constantin Sava

Un nou festival de muzică ușoară în România

TROFEUL TROFEELOR '94

(Râmnicu Vilcea,
20-22 martie 1995)

Organizatori: Ministerul Culturii, Inspectoratul Județean Vilcea (prin dl. consilier șef Mihai Bușe)
Producător artistic: Firma ART STUDIO M & M SRL din București, reprezentată de compozitorul Marius Micu.
Participă 14 tineri soliști câștigători a tot atâtea festivaluri în 1994:
Cristian Roman, Georgiana Trandafir, Alexandru Pascu, Dana Dobre, Madelaine Pascu, Marius Teodorescu, Mihai Omilă, Adria Șerban, Vasilica Kiss, Loredana Rusu, Maria Magdalena Cotro, formația Castelanele, Ioana Anghel, Valerica Mihail.
Recitaluri: Sanda Ladoși, Carmen Trandafir, Aurelian Teșan, Adrian Enache.

SLAGĂR TOP ROCK '95
ed. din 26.02.1995MELODIILE
LUNII IANUARIE

POP: - Nu ești chiar un înger - Șerban Georgescu (Aurel Felea) - Mădălina Manole
- Iubesc la nebunie - Marcel Dragomir (Angel Grigoriu) - Angela Similea
ROCK: - Va veni și uitarea - Compact Cluj

PROPUNERI PENTRU
CLASAMENTELE LUNII
FEBRUARIE:

POP: - Haide, spune, de ce? - Mariana Ionescu (idem) - Adina Mavrodin
- Când de tine mi-ești dor - Dragoș Docan (idem) - Denis Chris
- Șapte zile, șapte nopți - Dragoș Docan (idem) - Ovidiu Komornic
- Tu ești - Cornel Fugaru (M.V. Fugaru)
- Liliana Stanciu
- Lume albă - Emil Laghia (I.G. Pascu)
- Alin Cibian
- Dragoste fugară - Marius Teicu (Angel Grigoriu) - Raluca Ocnescu
- Triste secunde - Eugen Mihăescu (idem) - Alice Bursuc
- Dacă pleci - Cătălin Crișan (idem) - idem

- Plouă-necet în inima mea - Adrian Ordean (idem) - Izabela Nedelea
- De primăvară - Aurel Moldoveanu (Adrian Păunescu) - Aurel Moldoveanu
- Voi mai fi visător și romantic - Gheorghe Gheorghiu (idem) - idem
- Vrei, nu vrei - Mihai Constantinescu (idem) - Anastasia Lazariuc
- Jenny, Jenny - Mihai Constantinescu (idem) - idem
- Dac-aș fi - Viorel Gavrilă (Aurel Storin) - Adrian Enache
- De când eram copii - Daniel Iordăchioaie (idem) - idem
- 7 zile - Ionel Tudor (Andreea Andrei) - Daniela Györfi
- Viața e un cazino - Ionel Tudor (A. Andrei) - Gabriel Cotabiță
ROCK: - Te vreau lângă mine - Compact Cluj
- Fără bani - Krypton
- Așa sunt eu - Grup '74
- Tu mă strigi - Riff
- Ielele - Cargo
Următoarea ediție "Slagăr Top Rock '95" - 26 martie.

Titus Andrei

Daniel la Suceava

La final de februarie, la Casa de Cultură din Suceava a avut loc un spectacol maraton, Miss Pre-Universitaria 1995. O combinație reușită a genurilor: parada modei, umor și, nu în ultimul rând, muzică. Recitalul lui Daniel Iordăchioaie i-a mulțumit deplin pe cei prezenți, solistul fiind într-o formă de zile mari. El a prezentat piese de pe viitorul său album, "Moldovean Blues" (n.r. chiar așa se numește?). Dintre ceilalți soliști s-a mai remarcat Adina Cărmăciuc. Concursul de frumusețe a fost câștigat de Anca Irimiciuc, elevă a Liceului Petru Rareș din localitate. Sponsori au fost Tess, Luxor, Informer, M-Total-M., Coca-Cola și alții.

Florin Prodan

Nume noi la B'Inisor

În Studioul lui Vali Sterian se lucrează intens. O serie de tinere talente au găsit înțelegere și sprijin material. Azi doar câteva cuvinte despre trei dintre ele. Măine poate va fi nevoie de o pagină întreagă.

ANDA ADAM are 14 ani și șase luni. Este elevă la Liceul George Călinescu. Este câștigătoarea concursului Karaoke de la Galele Radio Contact. Cântă piese străine ce mare succes, plus compoziția lui Vali, "Rain".

VIRGINIA CONSTANTINESCU are 16 ani, este elevă la Liceul Mihai Viteazul. Își compune singură piesele, tot ea semnează și textele.

SIMONA SECĂREANU are 17 ani și jumătate. Elevă la Liceul Anghel Saligni. Are o voce gravă, cântă bine orice, poate aborda cu ușurință și creații rock.

CARTIANU SRL & AU TALENT MANAGEMENT caută instrumentiști (chitarist, basist, toboșar, clăpar), cu dotare tehnică corespunzătoare și cu domiciliul în București.
Relații la telefon: 665 79 62, între orele 10.00-18.00.

Grupul Hara-Kiri iese la atac

Numărul 4 al revistei a însemnat probă de control pentru candidații la titlul de "corector". Culmea ironiei, avem la greșeli cât pentru un trimestru. S-o luăm pe pagină. Ne oprim doar la cele importante, așa din eleganța noastră asiatică. De Mihai și Weinberger se scriu așa și nu cum sunt pe pagina a doua. Casetă demo a trupei Gothic nu s-a "imprimat" în studioul B' Inisor. Acolo s-au tras doar vocile și operația a durat ceva mai mult de o oră. Băieții au venit cu marfa de acasă, unde fuseseră ajutați de colegii de la Iarmarock. Asta-i scaparea autorului. Am dat și de cuvinte noi cum ar fi "inexpresibile". Chestia cu chitara (și nu chitarile) am mai spus-o dar n-a prins! Probele au fost de sunet, nu de sunet. La Nirvana era unul Dave Grohl. În Franța s-au difuzat patru piese Michael Jackson (nu pentru). La reclama cu Tango Music se anunța un concurs pentru numărul următor, dar el a apărut chiar alături de anunțul Firma TILT & PARTNERS are motive să fie supărată pe V.P.R. Iar i s-a bușit numele. Așijderea și Cerbul de Aur, grupul Dismember și alții. Băiatul sinucigaș din sala Ariston sârea "în capul lumii de jos (nu joc)". Tot la Gălbicara (persecutată ființă) presa italiană a devenit prea italiană. Revista americană se numește Rolling Stone. Fără nimic în față sau în spate. "Noi scriem Sanremo, exact cum fac confrății italieni și nu ne luăm după presa autohtonă, chiar dacă nici San Remo nu-i greșit." Am smuls această explicație de la conducerea redacției. Pare justă. Am apelat la Clubul de Jazz "Cornel Chiriac" și am obținut date exacte, pentru că ceva nu era în regulă. Data și locul nașterii: 9 mai 1942 la Uspenka în Basarabia. A murit la 4 martie 1975 (München). Este înmormântat la Cimitirul Reînvierea din Colentina (E 19). Vom fi cu ochii noștri mici și răi pe cele 16 pagini bilunare, pentru că acum avem dreptul să dăm sancțiuni. Acum am iertat virgule, litere păpate, mizilicuri d'astea, dar de acum încolo...

C.C. al Hara-Kiri Party

P.S. Încă una tare de tot. Nu înțelegem cum i-a văzut prietenul nostru Mihai Băciu pe Gabi Gamboș cântând la Tulcea, când el n-a călcat prin acel oraș. În schimb, prezentator a fost Mihai Godoroja. Mai verificați știrile, mai copii!

ROCKUL BRAȘOVEAN
IN ACTUALITATE

Cătălin Sibisan ne informează despre mișcările trupei Conexiuni. Pe 16 și 17 martie în Sala Studio 181 Rectorat vor avea loc recitaluri speciale. Primul va fi pentru public și va însemna cea dintâi ieșire la rampă în noua formulă. Pe 17.03 se va cânta pentru invitați, mass-media și sponsorul grupului, S.C. Meridian Brașov EXPORT IMPORT SRL. În aprilie se vor face pregătiri intense pentru Rock-Fest-ul de la Timișoara. În luna mai vor intra în studioul Magic Sound Production pentru definitivarea noului L.P. Spre sfârșitul lunii mai, Conexiuni susține (probabil) un recital în Gala Tele 7 abc, ajunsă la a patra ediție. Dana M. ne povestește despre concertul Ura De Dupa Ușa, care și-a aniversat doi ani de la înființare și totodată și-a luat un la revedere provizoriu de la chitaristul Dan Ionel, care a plecat a doua zi în armată. A fost un concert cu casă închisă. Din păcate unii au profitat, taxând excesiv lumea la intrare. Trupele, pentru că în deschidere a cântat Nation's Slum, au primit onorarii penibile. Totuși a fost un concert extraordinar. În final Kuky Gherman (fost la Experimental) a trecut la chitară solo, iar Nelu la bas. Ultimele două piese au fost bisate, iar cei de la Nation's Slum au urcat pe scenă alături de colegii lor. N-au lipsit șampania și râcoatoarele. A fost o adevărată atmosferă de underground brașovean.

Radio Galaxia
la Baia Mare

Din luna aprilie, pe 92,10 MHz un nou post va pătrunde în eterul nordic al țării. Echipa redacțională se pregătește de zor, ne informează George Moțoc. Tot el ne oferă și un interesant material preluat din revista L.A. Jazz Scene referitor la Woodstock. Mulțumim și promitem să-l publicăm (în strictă dependență de spațiul disponibil). Până una-alta, succes în cantonament echipei Radio Galaxia!

I.B.

SHOW ELECTRO
LA BISTRIȚA

Pe 1 martie, la Liceul Electrotehnic din Bistrița a avut loc spectacolul de Măștișor numit Electro Show. Printre participanți s-au aflat și grupurile rock FFNB, John & The New Project și Zipti. În zilele de 17-19 martie este programat la Bistrița Festivalul Național de Muzică ușoară "Măștișorul".

Ioan Bica

O lansare cu fast

Caseta audio **Songs** a Corinei Dogaru a fost lansată marți, 28 februarie, la restaurantul Hotelului Bulevard. Invitații au fost întâmpinați cu șampanie și pișcoturi, iar conferința de presă a fost scurtă și la obiect, reprezentanții mass-media întrebând de această dată ce trebuie. Sigur, caseta fiind **promoțională** s-ar fi dorit să fie prezenți reprezentanții posturilor de radio din București. Cei care au dominat însă au fost cei din presă. Despre Corina au vorbit compozitorul **Horia Moculescu** și profesorul ei de canto **Iulian Băiașu**. Despre casetă a vorbit și Corina și soțul ei, nu în calitate de soț, ci de producător al casetei. În ceea ce privește colaborarea cu Vivo, firma care a realizat caseta, Rafael De Mitri a apreciat că a fost în proporție de 90% O.K. și că speră că pentru C.D.-ul (programat să iasă la sfârșitul lunii aprilie), dacă vor lucra tot cu Vivo, să se ajungă la 100%. Corina a mărturisit că nu e tocmai ușor ca soțul să-ți să fie și producător și că din momentul în care între-

ei au intervenit afacerile, ea este un produs, iar el e cel care dorește și se ocupă ca acest produs să fie vândut. Până când va apărea C.D.-ul, caseta **Songs** are menirea de a o face cunoscută publicului larg pe Corina. Așadar nu este pusă în vânzare. Cei interesați însă, fanii și posturile de radio, o pot găsi la sediul redacției noastre.

Corina și R. De Mitri

Marlboro
Music

HOLOGRAF COMPACT IRIS

IASI
26.11.94, ora 19.30, Sala Sporturilor
CLUJ-NAPOCA
26.11.94, ora 19.30, Sala Sporturilor A.S.A.
TÂRGU MUREȘ
26.11.94, ora 19.30, Sala Sporturilor
ARAD
26.11.94, ora 19.30, Sala Sporturilor
TIMIȘOARA
26.11.94, ora 19.30, Sala Sporturilor
BRAȘOV
26.11.94, ora 19.30, Sala Sporturilor

COLTUL VIZITATORULUI

• **Dragoș Docan (Krypton)** ne-a informat că a semnat contractul cu firma **VIVO** pentru reeditarea albumului dublu "Lanturile", care va ieși pe două casete audio. Gestul celor de la Krypton este cu atât mai important cu cât pe casete se precizează că reeditarea se face în memoria prietenilor dispăruți: **Ioan Luchian Mihalea** și **Calin Nemeș**. Materialul original se află în Germania pentru postprocesare. Coperta va fi realizată în Polonia. • **Dragoș** ține să-i răspundă astfel fostului impresar al trupei (e drept fără contract) **Nikki Constantinescu**. Faptul că cele 2000 de exemplare inițiale s-au vândut atât de greu este și din cauza lui N.C. "Acesta nu avea dreptul să se exprime la adresa noastră". • Între timp **Electrecord** (unde lucrează acum N.C.) a reeditat și albumul "Fără teamă". În 1990 costa 125 de lei, iar acum o casetă se vinde cu 2500. Nimeni nu l-a întrebat pe autori dacă sunt sau nu de acord. Contractul se semnase în 1989 și respectă regulile vechiului regim, reguli pe care **Electrecord** le respectă... la nevoie. • Împreună cu **Dragoș** au venit și **Aurelian Temișan** și **Gabi Nicolau "Gurita"** (vocalul de la Direcția 5). • **Aurelian** are un nou look (barbă specială) de care se ocupă profesioniștii **Daniel Chiuciu** (arhitect) și **Gelu Netea** (director de marketing la Rompres). Reorientarea muzicală îi revine lui **Dragoș**. "Ne interesează liceenii, studenții. Muzica va fi de dans, cu texte simple, directe, românești. Vom face turnee prin țară, în cluburi, discoteci. Vom sta de vorbă cu publicul tânăr pentru a-i cunoaște gusturile, dar și pentru a ne face cunoscuți și-n altă ipostază decât cea de scenă sau ecran." • Se va cânta live peste tot, cu o trupă de acompaniament din care mai fac parte (alături de **Dragoș Docan**), **Cătălin Tuță Popescu** (keyboards, de regulă la Acid), **Răzvan Lupu** zis și Lapi la tobe, la cele două chitare **Andrei Vlad** și **Andy Nucă**. • **Virginia Radu** de la Soema Internațional este dispusă să investească în acest proiect îndrăzneț. • **Aurelian** s-a arătat foarte fericit pentru locul ocupat în TOP V.P.R. '94. • A promis să nu devină îngâmfat! • Un album cu piese noi se preconizează pentru toamnă. • Procesul cu **ProFM** nu s-a încheiat, ne asigură A.T. și probabil că va mai dura o vreme din cauza lipsei de probe concludente. • **Nicoleta Ciopraga** a trecut pe la noi, la câteva zile după apariția numărului patru în care erau publicate clasamentele. La fel de sfioasă ca și la Mamaia ne-a mărturisit că vestea cea mare i-a dat-o **Gabriel Cotabiță**. "Nu mă așteptam totuși ca apariția mea de la Mamaia '94, singura televizată, să fie reținută". Din vară și până acum **Nicoleta** a mai participat la festivalul de la **Amara** și a susținut un recital la festivalul de la **Onești**. A cântat o vreme la **Barul Nord**, dar de o lună a renunțat. Ideea de a cânta într-un bar nu-i displace, dar dorește să profeseze și în meseria ei, cea de chimist. Nu s-a obișnuit încă cu faptul că nu mai e studentă. Lucrează în studio la două piese, una aparținându-i lui **Geff Harrison**. • **Ateka** a hotărât să nu mai apară în șușe. "Condițiile sunt proaste, stresul e mare și... totul e inutil". Are piese noi, ar putea ieși pe piață cu un nou album, dar deocamdată așteaptă împreună cu producătorul să apară Legea dreptului de autor. În septembrie a fost acasă, în Zair. A dus cu el și o cutie cu "Afro Tam-Tam". La aeroport, zăreții au fost foarte surprinși că unul de-al lor are un disc scos nu în Franța, nu în Belgia, ci în România. Familia și prietenii au fost încantați. Chiar și tatăl lui **Ateka**, cel care nu era de acord ca fiul său să cânte altceva decât cântece bisericești. Spre surprinderea lui, piesa care s-a bucurat de cel mai mare succes și în familie, dar și la postul de radio a fost "E bine, bine, e foarte bine" a lui **Marcel Dragomir**, interpretată la "București '92", în maniera africană. Următoarea lui apariție va fi la Sala Polivalentă, în seara când va cânta și **Mo-Do**, pe 18.03. Au mai trecut doar așa, fără scop: **Alexandru Andrieș**, **Nicu Alifantis**, **Samuel Tastet** (Swing Music), **Dorin Ciobanu** (Tango), o parte din **Floare Albastră**, **Mihai Godoroja** (viitor șef de pagină de jazz) și alți oameni bine de tot.

Dragoș Docan

Aurelian Temișan

Nicoleta Ciopraga

Țandărică ne salută!

Conform unei frumoase tradiții, **Ovidiu Lipan Țandărică** ne sună și ne informează asupra activității sale. Cu prietenul său **Dzidek** a pregătit o serie de cântece noi, concertează cu **Rated X**, trupă foarte apreciată în Germania. Până la terminarea unui CD speră să i se ofere șansa înregistrării unor noi videoclipuri aici în țară. Îi este dor de publicul de acasă pe care, prin noi, îl salută!

Mircea Drăgan - Șlagăre

De marți, 14 martie, puteți găsi la magazinele **Muzica** din Calea Victoriei și **Drăgan Music** din Calea Moșilor caseta audio cu succese pop românești compuse de **Mircea Drăgan**. Este primul volum, produs de firma **Roton S.R.L.** Iată și cele 12 titluri incluse pe această casetă, precum și soliștii care interpretează piesele: "Nopti de foc" - **Carmen Trandafir**, "Hai încercă să mă cucerești" - **Janette Răducanu**, "Tu, numai tu!" - **Monica Anghel**, "De ce nu crezi?" - **Daniel Iordăchioaie**, "Păcat că vremea..." - **Mirabela Dauer**, "Hai România!" - **Mihai Constantinescu**, "Doar din iubire" - **Daniela Nicol**, "Și mereu voi cânta" - **Romanticii**, "Dansul dragostei" - **Marius Voicu & Ana**, "Să fiu cu tine" - **Mirabela Dauer**, "Te voi iubi" - **Romanticii**, "Știi tot despre tine!" - **Vasile Filipescu**.

Un nume care promite: TRES Sau o leoaică și doi pești

Un proiect atractiv s-a născut recent. **Virgil Popescu** (chitară bas, vocal), **Doru Căplescu** (vocal și keyboards) și **Marta Hristea** (vocal, chitară, tamburină, diverse) s-au pus pe treabă, alegându-și un nume spaniol din multiple motive. Deocamdată lucrează la o serie de cover-uri, iar prin luna mai îi vom putea auzi. Probabil prin cluburi, discoteci, programe de dans. Nu este exclus ca apoi să urmeze scena mare, dacă va fi nevoie. **Leoaica** împlinește 20 de ani pe 26 iulie, iar **peștii** au 40, respectiv 38 de ani. Nu spunem nimic în plus, dar așteptăm cu încredere primele semnale sonore de la **TRES**!

Premiile "Actualității muzicale"

Marți, 28 februarie, la Casa Enescu, a avut loc decernarea premiilor revistei **Unirea** Compozitorilor și Muzicologilor din România - "Actualitatea muzicală". Cuvântul de deschidere a aparținut dlui **Adrian Iorgulescu** - președintele uniunii. Cei care au decurs însă cine a fost cel mai bun în muzica românească în 1994 au fost **Luminița Vartolomei**, **Mihai Cosma** și **Octavian Ursulescu**, desigur, fiecare pentru sectorul său de activitate. Pentru genul clasic, diplomele și stimulentele materiale au fost decernate de către **Luminița Vartolomei**, care a și mulțumit reprezentanților mass-media pentru prezența la festivitate, ceea ce "dovedește", a spus domnia sa, "că A.M. este tot mai pregnant în mintea și inima tuturor". Pentru secțiunea **pop-rock**, adică "genurile lejere", cum le-a numit tot **Luminița Vartolomei**, premiile au fost înmânate de către **Octavian Ursulescu**. Pentru a fi sigură că nu greșesc enunțarea premiilor, am să păstrez formularea "grupului celor trei" de la "A.M.".

• **Premiul performanței** - cântărețul **Dan Spătaru**, pentru întreaga sa activitate pusă în slujba muzicii și pentru popularitatea sa neîntreruptă de trecerea anilor. • **Premiul Vedeta anului** - cântăreața **Marina Florea** pentru aparițiile sale de calitate la Mamaia, în concert și pe micul ecran, atestând noua orientare, modernă, a stilului său. • **Premiul șlagărelor** - compozitorul **Marius Teicu**, pentru "Dau viața mea pentru o iubire", ca și pentru permanența lansare de nume noi. • **Premiul autenticității** - formația "Compact B" (n.n. - așa au scris ei) **Adrian Ordean**, **Teo Peter**, **Leo Iorga**, **Vladi Cnejevici**, **Emil Laghia** pentru impunerea unui stil românesc original. • **Premiul "Debut discografic"** - cântăreața **Miriam Otilia Romea**, pentru "Ritualul dragostei". • **Premiul pentru jazz** - pianistul și compozitorul **Marius Popp** pentru recitalurile de excepție susținute la festivalurile de la Brașov, Sibiu și București.

După festivitate am stat pentru câteva minute de vorbă cu **Dan Spătaru**. "Acest premiu nu face decât să mă ambigüeze. Nu că așa avea eu nevoie de stimulente sau că aș fi un om slab. Am reușit eu și mă las de băutură, cum să nu reușesc să demonstrez că muzica

noastră românească e bună, că și soliștii care sunt și trăiesc aici sunt buni. La noi nu știu cum se întâmplă, dar sunt apreciați ori cei care au murit. Mamaia '94, de exemplu. Nu înțeleg de ce **Uniunea Compozitorilor** și organizatorii locali ai festivalului au invitat-o pe **Pomplila Stoian** să susțină recital, deci ca reprezentantă a muzicii ușoare românești, în condițiile în care ea de ani de zile stă în Germania și nu cântă. N-am nimic cu ea, noi ne-am lansat în aceeași perioadă. Ea are cinci șlagăre și a cântat doi ani, iar eu am cântat 30. Dar nu numai eu. Mulți mă întreabă dacă am renunțat la muzică. Nu! Merg în turnee și sunt surprins plăcut că în săli sunt și spectatori tineri și că mulți îmi cunosc piesele. Chiar și pe cele mai vechi. Alții m-au întrebat cu ce partid țin sau de ce nu fac politică. Eu cânt. Fără a dori să spun vorbe mari muzica e viața mea și n-am să renunț să cânt pentru a face politică sau mai știu eu ce.

... este nu doar un frumos jurământ, ci și titlul unui cântec, iar de câteva zile și titlul unui L.P. și al unei casete audio, produse de Casa de discuri **Electrecord**. E un disc de autor, dar și de interpret. Autorul e **Mihai Elekes**, iar interpreta **Georgeta Cernat**. Pentru amândoi este prima apariție discografică. Colaborarea lor a început în 1991. Festivalul "București '93" le-a dus Premiul Uniunii

Laurii Laurei - din buzunar propriu

În urmă cu câteva luni, mai precis în vară, revista **Panoramic TV**, împreună cu **Laura Stoica** și **Edgar Surin** (producătorul C.D.-ului "Focul") au lansat un concurs numit "Laurii Laurei". Premiul promis era un C.D. player Sony, un tricou, un C.D. și un poster cu **Laura Stoica**. Totul avea ca scop, după spusele producătorului, promovarea C.D.-ului. Premiul urma să fie asigurat chiar de către acesta. Concursul s-a făcut, s-au primit și răspunsurile, care mai de care mai complete. S-a desemnat și câștigătorul - **Teodor Dan Sarca**, din Oradea. Premiul însă a tot fost amânat. Nu din vina revistei, nu din vina Laurei, ci pentru că producătorul a întârziat să prezinte premiul. Cum "Laurii Laurei" trebuia totuși slavați, **Laura Stoica** și **Florin Ionescu** au decis să cumpere ei cadoul. Așa că luni, 6 martie, la etajul al 12-lea al Televiziunii Române, fericitul câștigător, sosit de la Oradea, și-a primit recompensa pentru cele mai exacte răspunsuri date. Faptul că C.D. playerul nu mai era Sony, ci Sharp, nu a mai contat. Gestul Laurei, faptul că **Teodor Dan Sarca** (fan al solistei) a putut petrece o oră cu idolul său, să stea de vorbă și să facă poze a fost mult mai important.

VOM FI ALĂTURI MEREU

Compozitorilor din Anglia, pentru piesa "Unde e viața". În afară de aceasta și piesa care dă și titlul, discul mai cuprinde încă opt piese: "Science Fiction", "Totul e posibil", "Metempsihoză", "Cât mă vei iubi", "Iubire", "Nu pleca", "Oare, de ce?", "Te aștept mereu", "Cine ești?". Textele sunt semnate de **Gina Teodorescu** și **Mihai Elekes**.

Mihai Elekes a renunțat la rock de 15 ani. Piese pop pe care le-a compus în tot acest timp au fost interpretate de el și **Liana Elekes**, **Loredana Groza**, **Carmen Rădulescu**. A renunțat la interpretarea pieselor proprii în momentul în care s-a angajat la **Radio Național**.

Georgeta Cernat, în afara muzicii, are ea pastune designul vestimentar. Toaletele și le concepe și lucrează singură.

Amănunte despre cei doi, despre primul lor disc, "Vom fi alături mereu", puteți afla joi, 16 martie la ora 14.00 cu ocazia lansării care va avea loc la magazinul **Muzica din Capitală**.

Familia Stewart

Coke Live '95 este un program muzical promovat, deocamdată, la 21 de posturi de radio independente din

România. Având copy-right-ul și drepturile de autor suportate de firma Coca-Cola, acesta este unul dintre

Cea mai simpatică apariție a anului 1994 - REDNEX - va fi adusă de G.D. Total Service la București pe 6 aprilie, la Sala Polivalentă, împreună cu vechile noastre cunoștințe de la CULTURE BEAT.

puținele programe difuzate legal din țara noastră. Concertele de calibrul celor prezentate în acest program sunt în mod normal imposibil de achiziționat de către orice stație din România. Iată câțiva artiști care vor ajunge în casele voastre prin intermediul Coca-Cola Live: Rod Stewart, Bon Jovi, R.E.M., Mariah Carey, Sting, Richard Marx și mulți, mulți alții. În fiecare săptămână, undeva pe Glob sunt înregistrate concerte care vor fi exclusiv difuzate prin intermediul acestui program. Coca-Cola Live '95 înseamnă și un dialog viu cu ascultătorii. Concursurile cu premii oferite de Coca-Cola măresc considerabil coeficientul de încredere al emisiunilor. Merită să semnalăm că există licee în țară care preiau aceste programe, pentru a le difuza la stațiile lor de amplificare. Iată și un exemplu: Liceul Tehnograf din Cluj, în strânsă legătură cu Radio Uni Plus Cluj, realizează în pauzele regulamentare dintre ore minishow-uri prezentate de DJ Mihai Coca-Cola, Radu Coca-Cola ș.a.m.d. Totul a început când în urma concursului "Coca-Cola ajută școlile" din vara anului trecut de la C.M. de fotbal, liceul Tehnograf a primit un premiu de 1.000.000 lei de la Coca-Cola, pentru cele mai multe intrări depuse în concurs. Cele 21 de posturi de radio vor beneficia de programele Brit Awards și World Music Awards. Numai prin și întotdeauna Coca-Cola, o ofertă cu versiuni inedite ale marilor hituri mondiale.

POSTURILE DE RADIO CARE TRANSMIT PROGRAMUL "COCA-COLA LIVE"

1. ALFA BACAU	- Sâmbătă - fără reluare	16,00-18,00
2. SKY CONSTANȚA	- Marți - reluare sâmbătă	19,00-20,00 16,00-17,00
3. UNIPLUS CLUJ	- Luni - r. Sâmbătă	15,15-16,15 16,00-17,00
4. UNIPLUS SUCEAVA	- Marți - r. Sâmbătă	19,00-20,00 10,00-11,00
5. UNIPLUS BOTOȘANI	- Marți - r. Sâmbătă	19,00-20,00 10,00-11,00
6. UNIPLUS TG. MUREȘ	- Sâmbătă - r. Miercuri	19,00-20,00 19,00-20,00
7. UNIVERS BRĂILA	- Sâmbătă - r. Miercuri	20,00-21,00 19,30-20,30
8. GALAȚI	- Duminică - r. Joi	15,00-15,30; 17,30-18,00 13,00-14,00
9. CINEMAR BAI A MARE	- Vineri - r. Duminică	21,30-22,30 16,00-17,00
10. MEDIA BUZĂU	- Miercuri - Vineri - r. Sâmbătă și Duminică	12,10-12,40 12,10-12,40 11,10-11,40
11. SONVEST ORADEA	Duminică - r. Sâmbătă	14,30-15,30 14,30-15,30
12. UNU BRAȘOV	- Sâmbătă - r. Luni	13,00-14,00 19,00-20,00
13. VOX-T IAȘI	- Sâmbătă - r. Luni	19,00-20,00 19,00-20,00
14. GALAXY DR. TR. SEVERIN	- Duminică - r. Miercuri	9,00-10,00 17,00-18,00
15. ACTIV SIBIU	- Duminică - r. Marți	13,00-14,00 12,00-13,00
16. TINERET FOCSANI	- Sâmbătă - r. Miercuri	22,30-23,30 22,30-23,30
17. ETALON RM. VÂLCEA	- Duminică - r. Marți	16,00-17,00 16,00-17,00
18. VEST TIMIȘOARA	- Sâmbătă - fără reluare	13,00-15,00
19. PITEȘTI	- Marți - r. Joi - Sâmbătă - r. Duminică	23,00-24,00 12,30-13,30 11,30-12,30 23,00-24,00
20. PRAHOVA PLOIEȘTI	- Sâmbătă - r. Miercuri	10,00-11,00 17,00-18,00
21. TG. JIU	- Duminică - r. Miercuri	11,00-12,00 16,00-17,00

MTV și COCA-COLA

La 6 martie 1995, la Londra, MTV Europe a semnat cu The Coca Cola Company înțelegerea prin care cea mai populară băutură răcoritoare din lume, Coca-Cola, va fi singurul sponsor al emisiunii The European Top 20, difuzată săptămânal. Ambele părți și-au exprimat convingerea că parafarea noii înțelegeri va aduce beneficii mari nu numai semnatarilor, dar și publicului consumator. Un prim pas al noii strategii include un program de o oră în limba spaniolă pentru European Top 20, care se va difuza prin canalele terestre din Spania. S-au produs deja îmbunătățiri și în ceea ce privește modul de filmare și prezentare a topului. Ediția din 4 martie a fost înregistrată în Turcia și s-a simțit un aer proaspăt necesar unei emisiuni de tradiție.

Cum o mai duci?

"Bine. Sunt sănătos și echilibrat, mă simt puternic, tânăr, dinamic. Nu știu ce-i aia plictiseală sau blazare și nu fac parte din categoria celor care-și plâng tot timpul de milă."

Ce schimbări s-au petrecut în viața ta, în ultimii opt ani?

"Am reușit să echilibrez balanța vieții și a muzicii mele. Acum câțiva ani îmi pierdusem interesul pentru tot ce se întâmpla în jurul meu. Stăteam mult pe-acasă, mai jucam un tenis... Însă, de la un timp încoace, mi-a revenit apetitul pentru viață, pentru muzică. Am făcut niște schimbări în staff-ul meu. Eu și soția mea ne-am implicat în afacerile personale. Acum pot spune că am o imagine mult mai clară, asupra a tot ceea ce se petrece în jurul meu."

Degetele ți-au înțepenit?

"O, nu, nicidecum! Cred că mi s-a nșepenit zîmbetul, de atâtea informații! Ascult zilnic fel de fel de muzici, de la Aretha la Marley și John Coltrane. Nu pot să ascult același lucru de dimineața până seara, de-aceia îi combin."

Ce-ți trece prin cap, când cânti?

"Păi, mă simt așa, ca un fel de aeroport, de pe care decolează și pe care aterizează sute de avioane - Jimi (Hendrix), Marley, Marvin Gaye, Coltrane... Uneori se strecoară în cântecele mele... și sunt tentat ba să le spun să se care, fiindcă am chef să fiu numai eu pe scenă, ba să rămână, fiindcă vreau ca toți să-și amintească de ei, prin mine."

Când devine prea lung un solo de chitară?

"Diavolul e o iluzie, Dumnezeu - o realitate!"

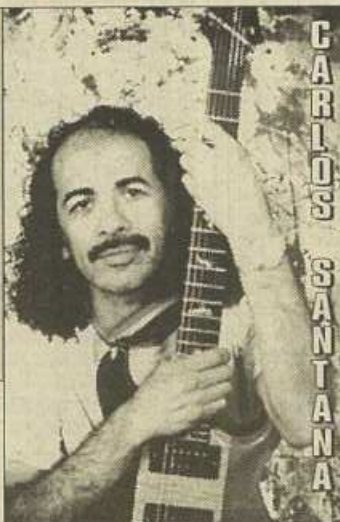
"Când tragi de el, ca un idiot, fără să ai nimic de spus, de fapt. În muzică există o regulă pe care trebuie s-o respecti, fie că ești Charlie Parker fie că ești un puștan care cântă la un colț de stradă. Când începi un solo, trebuie să știi exact ce vrei să spui. Dacă știi, atunci e OK. O faci și pe urmă îl lași pe următorul!"

Ce crezi, dacă Hendrix ar fi trăit, ar fi-nceput să piardă teren, în zilele noastre?

"NU. N-ar fi pierdut absolut nimic, dimpotrivă. S-ar fi băgat, probabil, în muzica africană sau mai știu eu în ce... Nu cred că Jimi a vrut să sfârșească astfel. Nu cred că moartea lui a fost un accident... Totul a fost pus la cale."

Jimi era înconjurat de escroci, de lipitori. Știu asta, pentru că și mie mi s-a întâmplat. Mai devreme sau mai târziu, trebuie să le închezi așa-n nas și să le spui să te lase dracului în pace."

Când ți-ai "purificat" ultima oară gusturile? (există o idee, potrivit căreia, dacă mănânci, din când în

când, ceva cu gust oribil, de nesuportat, îți dezvoltă capacitatea gustativă și, mai mult, te purifici interior."

"În '88. Eram la cascada Niagara. Am mâncat niște ciuperci care aveau un gust groaznic, crude. Dar trebuie să faci asta, din când în când. Te simți așa, de parcă ți-ai curățat oglinda, imaginea interioară. Dacă o să scriu vreodată vreă carte, despre asta am de gând să scriu. Așa aș și numi-o, "Cleaning The Mirror". Ai nevoie de asta, trebuie să scapi de balastul care îți îngreunează mersul. O groază de oameni nu știu că, uneori, e bine să-ți vizitezi sufletul, să-l mai întrebi și pe el de sănătate."

Și altfel, o țigară, un păhărel, ceva?

"Beau un strop de tequila, înainte de a urca pe scenă. Doar un strop. Țigări, nu. Iarbă, din când în când... dar nu sunt dependent."

La Woodstock ai cântat foarte tandru, așa de parcă ți-ai fi pieptănat fetița (care are patru ani) înainte de culcare!

"Așa e. În muzică, numai de tine depinde dacă ești tensionat sau nu. Am cântat tandru, ca să pot fi un mediu potrivit pentru spiritul lui Hendrix, una din legendele Woodstockului. Sau, cum ai spus tu, am cântat de parcă mi-aș fi pieptănat fetița. N-am vrut să-i smulg părul din cap, ci să fiu calin, blând."

Apoi ai spus publicului: "Vreau să ajungeți la un orgasm spiritual!"

"... Bărbații și femeile să înnebunească, atunci când te aud cântând. Să le lucească ochii, ca-n tranșă. Asta numesc eu orgasm spiritual. Fraza am preluat-o din Miles Davis. Ei m-au întrebat: «De ce ești aici, astăzi?»... «Ca să vă aduc la un orgasm spiritual». Am încercat să-i stărnesc..."

Apropo de toată lumea a spus că acest nou Woodstock a fost o prostie. Tu ce crezi?

"Mie mi se pare că a fost ca un meci de fotbal: prima și-a doua repriză. A doua mi s-a părut mult mai bună. În prima repriză, m-am chinat să-i fac pe toți să tacă și s-asculte muzica. Am lucrat cu mintea, selectând fiecare mișcare în parte. În repriza a doua, a fost ceva diferit. Sora lui Hendrix a spus câteva cuvinte, apoi am intrat eu pe scenă și-am cântat... Fiecare sunet venea de undeva, din străfundurile inimii. Mintea a luat o pauză."

Nostalgiile legate de trecerea timpului?

"Mda, mi s-a întâmplat de vreo două-trei ori. Mai ales când mă uit la pozele din liceu, devin melancolic. Arătam cam cum arată băiatul meu astăzi."

Ai văzut tricourile acelea cu San(t)ana?

"Nu. Și nici nu mă interesează chestiile de genul ăsta. Pentru mine, Diavolul e o iluzie, iar Dumnezeu, o realitate. Eu îl văd pe Iisus în fiecare om. Chiar Fecioara Maria a spus asta: «Nu trebuie să mergi la biserică, spre a te ruga. E de ajuns să tratezi pe fiecare om cu bunătate, cu blândețe...» Diavolul nu mă afectează, fiindcă nu-i acord nici un fel de însemnătate. El nu există, pentru mine."

Spune-ne un secret de-al tău!

"N-am nici unul, zău. Sunt perfect transparent. Nu pot să joc poker, fiindcă nu-mi pot stăpâni emoțiile sau nervii, după caz. Nu pot să ascund nimic. Dacă sunt necăjit, se vede. Dacă sunt fericit, o spun. Asta sunt!"

Spune-ne un banc!

"Ah, un banc. Uite, mie oameni ca Bush sau ca Papa mi se par niște caricaturi. Frank Sinatra, cântând «My Way», e iarăși un banc. Nu poți să cânti în your own way... Nu există! Spiritele își bagă nasul peste tot! Nu știu cine a compus «My Way», dar trebuie că omul a avut mult umor... Eu am un umor cam aiurea. Mi-l imaginez, de exemplu, pe Sinatra intrând pe poarta Raiului și fredonând «I did it my way...», iar îngerașii își dau coate și chicotesc: «Asta s-o crezi tu, moșule!»"

Ana Călin

ÎN
BOXĂ

008

008

Nr.: 008
Nume: CHIFIRIUC
Prezintă: SORIN
Vârsta: în 2 septembrie anu' asta, face 45 de ani.
Semele particulare: încep de la alunița de pe mustață și continuă cu

alunițe peste tot. E o constelație de alunițe pe trupul meu.

1. Ai antecedente penale?
N-am.
2. Ai furat vreodată ceva?
Am furat cărți de la librărie, orice fel de cărți, asta mi-a plăcut mie să fur, cărți. Și, mai nou, fur pagini de ziare. Când nu găsesc un ziar, atunci fur câte-o pagină din el.
3. Când ai dansat ultima oară, la modul romantic?
Întotdeauna dansez la modul romantic. Și dansez tot timpul. Aici (în boxă?) n-am apucat să dansez, dar, în rest, o fac tot timpul.
4. Când ai cântat ultima oară?
La scenă sau de unul singur? Păi, la scenă, am cântat ultima oară joia trecută, care nu mai știu ce dată era... Pe 23, la Litere, da dom'le, pe 23! Și altfel, cânt tot timpul (în baie?)... Nu, în cameră, cu casetofonul, scot piese și le mai și cânt.
5. Dar prima?
Ee, păi asta nu mai știu!
6. Dacă-ai fi să te-ai apuci de altceva, de ce te-ai apuca?
Nu m-aș mai apuca de nimic. Mai trebuie să mă las de unele lucruri, că de-apucat, nu mă mai apuc de nimic.
7. Poți număra pe degetele de la o mână minciunile pe care le-ai spus în viața ta?
Pot număra pe foarte multe degete. Trebuie să mă-mprumuți cu degete, c-am spus la minciuni, de nu mă vād!
8. Dar adevăruri?
Tot așa.
9. Subiectul, titlul și autorul ultimei cărți citite!
Azi dimineață citeam "Dialogurile" lui Platon, mai bine-zis ăla cu Socrate.
10. Ultimul album ascultat!
Walter Wolf Washington, ăsta e ultimul, așa am plecat de-acasă.
11. Cea mai spectaculoasă revenire/prezență din lumea pop-rock-ului?
De-așa ceva n-am cunoștință. Nu m-am sensibilizat în legătură cu nimic.
12. La ce te gândești când auzi de VPR?
Păi, mă gândesc că este un ziar care se ocupă de muzică și cu mediarea problemelor care țin de ea.
13. Necazuri, din cauza celebrității?
Nu.
14. Cel mai mare defect?
Nu știu care e cel mai mare dintre ele.
15. Meniul unui dejun copios?
Este pâinea neagră, graham, și lapte bătut, dimineață, când ai mai multă nevoie (dejun, nu mic dejun)... A, MÂNCARE? Fasole.
16. Numește cele mai dragi trei lucruri.
Imposibil, pentru că toate mi-s dragi.
17. Ai fost vreodată confundat cu altcineva?
Da. (cu cine?). Cu Andrei Partoș, pe bune.
18. Ți-ar plăcea să cânti cu a) Madonna, b) Tori Amos, c) Bjork?
Se poate cu toate odată? Mi-ar plăcea cu Tori Amos, că-mi place cum stă la pian.
19. Ce înseamnă "fortuit"?
Imi închipui că-nseamnă un fel de "obligatoriu"... cam așa-mi "dă" mie, cazuri fortuite, cazuri obligatoriu (înseamnă "întâmplător"). Da? Hăbar n-aveam, ia te uită, dom'le!
20. Un banc!
O pisică dădea târcoale unui stâlp. La un moment dat, se oprește. De ce s-a oprit? S-au terminat târcoalele!
P.S. Mie-mi place 8, asta să-mi-l puneți la poze!

Grigore Petreanu). De asemenea, l-am mai auzit pe Gheorghe Mihai cerând, în repetate rânduri, "sonorul mai tare la microfonul cu fir galben", pe

Ana Călin

MUZICA ROCK SI... CARTOFI PRAJITI

În seara zilei de sâmbătă 11 martie, timp de cinci ore, sala Polivalentă a fost gazda unui concert inedit, "Halli-Lulu rock", organizat de firmele Halliwell și ADPROD. Sub acest generic au fost invitate pe scenă câteva dintre cele mai bune trupe hard, heavy & thrash: The Order, Tectonic, Metrock, Quartz, The Secret, Voltaj '88 și Iris. Deși prețul biletului era destul de accesibil, 4000 lei, mai puțin de două mii de spectatori s-au îngrămădit să vadă pe viu primul concert "adevărat" din acest an. Și cred că cei care au fost în sală nu au avut ce regreta. Organizarea a fost reușită, a plouat (la propriu!) cu punți de cartofi prăjiți, celebri "Halli-Lulu", și discuri Voltaj

Voltaj '88

The Secret

'88, nu au existat acele incidente tehnice neplăcute de la alte concerte (sonorizarea asigurată de Stinx Pro, la pupitrul Claudiu Ionescu și Gabi Andrieș), și în plus s-a cântat cu multă poftă, ceea ce demonstrează că formațiile românești nu au stat degeaba în această iarnă. Singura disonanță a fost produsă de TVR, care se pare că nu înțelege că un concert rock poate fi înregistrat și discret, fără a deranja spectatorii care au venit să vadă show-ul oferit de trupe și nu reflectoarele televiziunii. S-a cântat mult speed și thrash, la început, pentru ca apoi, după Tectonic,

toate trupele să se-ndrepte către bătrânul dar mereu vigurosul hard rock. Prima surpriză plăcută ne-au oferit-o THE ORDER, o trupă desprinsă din Metrock. Solouriile de chitară extrem de rapide, incisive și un solist vocal "în vână" fac ca această trupă să reprezinte o veritabilă speranță a rockului românesc. TECTONIC-ii au prezentat multe dintre piesele albumului "Anomalia", lansat luna trecută. Exacți și percutanți, așa cum ne-au obișnuit, Liviu, Geo și Gusti și-au demonstrat cu brio cota valorică destul de ridicată pe care au atins-o. Omul surprizelor, Cristi Ioniță, Zăpadă, liderul formației METROCK, a fost însoțit pe scenă de muzicieni "înrolați" la alte trupe: chitariști de la The Order și Interval, basistul de la Timpuri Noi și toboșarul grupului gălățean Cristal. Deși lipsa repetițiilor se cam simțea, ar fi de remarcat ambiția lui Zăpadă de a revigora acest nume de tradiție al rockului românesc. QUARTZ-ul a prezentat piese de pe albumul care se va numi "Bang! Bang!", dac-am înțeles eu bine, și va apărea luna

viitoare. Va fi primul album al acestei trupe ambițioase, care-iață că are deja aproape 15 ani de existență. Numeroasele turnee pe care le-a făcut grupul feminin THE SECRET prin Italia, Elveția, Germania și Turcia au adus, pe lângă articolul "the" din față, o schimbare în bine a trupe. Fetele au încetat să mai aibă rolul de... afrodisiac pentru băieții din sală, formația câștigând extrem de mult în forță și omogenitate. După părerea mea, marea surpriză a constituit-o VOLTAJ '88. La numai o zi de la lansarea lui "Sweet Angel Child" a dovedit că merita din plin să scoată acest album. Excelentă prestația solistului vocal, Bert Barbera și a chitaristului Manuel Savu. Și tocmai în momentul în care mă pregăteam să consemnez că publicul mi s-a părut "obosit" și rece, necontribuind la reușita show-ului, a urcat pe scenă IRIS și atmosfera s-a încălzit brusc. Minulescu a reușit să-l bage-n priză pe toți, astfel că spectatorii cântau cot la cot cu... bodyguardii și poliștii. Pe lângă o piesă în primă audiere, noutatea show-ului IRIS au constituit-o solouriile de chitară bas și baterie, unde Doru Borbeică și Nelu Dumitrescu au dovedit că au fost uitați pe nedrept în topul "specialiștilor" VPR '94. Pot să spun în încheiere că mai dorim... cartofi prăjiți într-o astfel de ambianță.

Nelu Stratone

Metrock

"Ce-i aici, filarmonică?"

Dacă-i vineri, 10 martie, e Electric Red Roosters la Club Tango. Adică-i rost de-un concert adevărat. • Lumini discrete, ambianță plăcută, cu excepția luminilor careți fac dinții de dau în mov. • Zăriații sunt bine primiți, tratați și așezați, ceea ce rar se mai vede în zilele noastre. • După atâtea concerte în cadrul cluburilor bucureștene (Big Mamou, Lăptărie, Tango, Cine-Café), cei cinci de la Electric Red Roosters se împacă mai bine decât degetele de la o mână. Se simt, se ajută, se completează reciproc. Sună bine "de nu te vezi", vorba lui Chifiriuc, aflat într-o formă excelentă, din toate punctele de vedere. • Piese se perindă cu repeziune, de la Fleetwood Mac la Eric Clapton și Ray Charles. • Publicul e atent, dar mult prea calm, ceea ce-l face pe Sorin să exclame, la un moment dat: "Da' prin părțile-astea nu se dansează? Ce-i asta, filarmonică?" • Imi plac la nebunie versurile de la "Căini pe trotuar" și "Ți-ar sta mai bine" și tare-aș vrea să aflui cine-i ăla care le face, adică filologul "care-a stat acolo cât-i-a trebuit, după care a fugit". • După concert, am fugit și eu (ora 2 și 16, a.m.) regretând că, încă, nu s-a pus în aplicare ideea cu dubița, care să ne ducă până-ntr-un punct mai central al

orașului. Mulțumesc-le celor de la Electric... dar și-așa aveam mașina lăsată, iar eu chiar am vrut să fac o plimbare, dacă se poate numi așa, în condițiile date...

"Decât să știe mama..."

Vali Sterian și Compania de Sunet

...că sunt la Big Mamou! Mai bine să știe că sunt cu o vecină! La un rendez-vous, așa a început seara de sâmbătă, 11 martie, cu Valeriu Sterian și Compania de Sunet, la clubul mai sus-amintit. • O sală plină, public gălăgios și adorabil, un Valeriu Sterian bine dispus și în mare formă. • Nu-i de mirare, cu atâta suflu tineresc, vezi Dan Pirici (bas), Mihai Neniță, "adică nu neniță, cum se spune, ci neniță!", (din Chișinău la clape

și vioară), Oli Sterian, "din păcate" (baterie) și chitarele Valeriu Sterian și Freddy Onofrei. • Revin la public, care a fost foarte receptiv, cântând împreună cu Compania "Priveliște fără bufon", "Reportaj", "Exercițiu", "Vom fi ce-am fost", "Nopti" și ascultând, care nostalgici, care nu prea, niște Dylan ("Blowin' In The Wind", "Tambourine Man") și Clapton ("Wonderful Tonight" și "Lay Down Sally"). • La un moment dat, trei fete cu picioare lungi au fost chemate pe scenă de către Compania să facă un "karaoke, aici, la Big Mamou". • Mă rog, natural momentul, fetele, erau cica de-alde Lipău, canto, dar păreau de la secția percuție, ceea ce m-a făcut să mă gândesc că "Big legged woman ain't got no soul" pentru muzică. • Oricum, s-a lăsat cu aplauze prelungite și cu un public mulțumit, iar Vali... "Mulțumesc, să moară mama că ne-am emoționat!" • ...Ba chiar mai mult decât atât, pentru că, la un moment dat, mult după ce se terminase concertul, Vali Sterian a cântat singur, ca la o petrecere între prieteni, "S-a votat codul penal/O, mama dragă/Pentru-o palmă iei un an, aoleu..." ceea ce a uns, dacă mai era nevoie, sufletele celor rămași.

Programul clubului Big Mamou, pe următoarea perioadă:

- 16 martie - Marius Popp
- 17 martie - The Nightlosers
- 18 martie - Decebal Bădilă & Mircea Tiberian
- 23 martie - Slow Motion
- 25 martie - Electric Red Roosters

Ana Călin

QUO VADIS tu, FLOARE ALBASTRĂ?

Pe 3 martie, la ora 14 punct, fix, aveam, n-aveam treabă, am fost la Muzica, unde mai sus menționatele trupe lansau câte o jumătate de disc. Adică un disc împreună. Lume călău. O jumătate din cei prezenți forma o coadă întortocheată pe după toate standurile magazinului, așteptând să se scrie în registrul cu "Vreau caseta Divertis!". Cealaltă jumătate, masată la intrare, aștepta să "înceapă" lansarea. Și dă-i și-așteaptă! După 20 de minute, deja începusem să gândesc că bine-a zis cine-a zis despre nemții care ne lipsesc nouă. Tocmai când mă hotărâsem, sincer, să plec acasă, s-a petrecut minunea: au apărut cei trei Quo Vadis, cele cinci Flori Albastre, una bucată Silviu Ursulescu și Gheorghe Mihai, precum și directorul general al Electrecordului, dl. Grigore Petreanu. Am mai apucat să vad doar frumoasele tricouri negre, ale celor de la Floare Albastră, după care două camere video (Antena 1 și Tele 7 abc) mi-au umplut câmpul vizual. Am reușit, însă, să aud, cum că "această lansare repară o mare nedreptate făcută Florii Albastre care, abia acum, la nouă ani de la debut, reușesc să lanseze această jumătate de disc" (F.S. Ursulescu) și că "Discul de astăzi este o excepție, la Electrecord. E vorba de un disc care conține două formații, având fiecare câte o față. Această excepție va fi în curând, sper, uitată, pentru că Electrecordul și-a pus în gând să editeze pentru fiecare dintre trupe câte un disc întreg" (Grigore Petreanu). De asemenea, l-am mai auzit pe Gheorghe Mihai cerând, în repetate rânduri, "sonorul mai tare la microfonul cu fir galben", pe

QUO VADIS

care, cu onoare, îl posedă. Apoi fiecare trupă și-a prezentat componenții și anume, Petrișor "Spil" Șirbu, Adrian Manolovici, Ionuț Calotă, Vali Crăciunescu și Lucian Coroi, din tabăra Floare Albastră și László Farkas, Zsolt Gáspár, Szilárd Berbély, de la Quo Vadis. Cam asta a fost la parter... De fapt, cam asta a fost tot, pentru că, în partea a doua, la conferința de presă, m-am plictisit copios. O șicand între Mihai Gheorghe și o ziaristă indignată ("Îți retrag acreditarea! E ultima conferință de presă la care mai participi!"), câteva întrebări de genul "De ce cântați în engleză?" ("ca

să nu cânte-n turcă", s-a răspuns din sală), mulțumiri călduroase din partea celor două trupe (pentru Nikki Constantinescu, Bogdan Nicolescu, Gabi Gomboș) și o voadă ce i-a căzut greu colegului meu fotograf. În încheiere, zăriații au primit și câte o mică porție de urecheală din partea directorului magazinului Muzica, care a spus "Sunt cam moi zăriații din București. De fapt, nu prea sunt zăriaști în București!". Ni s-a mai adus la cunoștință că, grație sponsorului Solidaritatea srl, lansarea discului Quo Vadis/Floare Albastră va avea loc și la Giurgiu, pe 7 martie.

După care, cu câte-un patou sau fără, cu câte-un disc (pe care e destul de greu de deslușit Quo-ul de la Vadis), moi zăriaști din București și-au tărat picioarele care-ncoțor, pe la treburile

FLOARE ALBASTRĂ

lor. Chiar și-n aceste condiții, ziua a rămas pe mai departe însoțită, caldă, de primăvară veritabilă. (A.C.)

compilația casei DSFA Records, "Where Is Your God Now". Albumul de debut "Mindloss" include cele două demouri, plus compoziția lui Dekoeijer "Mental Misery", este extrem de tehnic și situează cvartetul între Entombed și vechiul Pestilence. Produs de specialistul Colin Richardson (Bolt Thrower, Carcass, Napalm Death), "Mindloss" se va vinde în 11.000 de exemplare și va fi considerat de critici unul din cele mai bune discuri ale istoriei (de până atunci) death-metal. Promoția a fost rezolvată prin mai multe gig-uri europene alături de Revenant.

Nu mult timp mai târziu, Cenotaph Records lansează un EP cu 3 piese în ediție limitată, "Live Misery", incluzând două titluri noi de energie brutală și crudă, "From Ignorance To Oblivion" și "False Exposure". După înlocuirea fondatorilor Harthorn și Hoogedon cu Boudewijn

ultim titlu, ales în deschiderea samplerului, a constituit avan-premiera celui de-al treilea album de studio, "Erase", apărut pe 6 iunie 1994. Noul produs conține opt piese de power-heavy-death metal, proaspete, agresive și totodată cantabile. Înregistrat în 40 de zile cu ajutorul lui Pete Coleman (inginer de sunet pe anteriorul album, "False", producător al celebrului Paradise Lost, "Icon") discul s-a bucurat de un succes atât de mare în Germania, Belgia, Olanda și Luxemburg, încât toate vânzările anterioare au fost depășite net, motiv pentru care Nuclear Blast a decis lansarea în octombrie 1994 a unui "metalbox" (conținând cele trei CD-uri ale trupei) într-un tiraj de 5.000 de exemplare.

La 20 mai 1994, Gorefest a urcat (pentru a doua oară, consecutiv) pe scena de la Dynamo Open Air Festival, ceea ce reprezintă o mare onoare și o recunoaștere totală a meritelor sale. Dar cel mai important gig al trupei a avut

Alex Van Shaik (c), Frank Hsrthorn (c), Jean Christian de Koeijer (b/v), Mark Hoogedon (t).

Răsfodind recent vechiul dicționar C.P.S.M. am rămas surprins de câte adnotări, câte informații și date suplimentare se adăugaseră pe fișa formației Gorefest, dovadă clară că băieții au știut constant să se mențină în actualitate. Au apărut două albume remarcabile, "Erase" (demn de respectul marelui public prin finuta afișată, piese anti-războinice, antirasiste și antifasciste) și un live care a zguduit Europa. Era clar că materialul trebuia reactualizat și în plus treaba a picat cât se poate de bine, căci la începutul acestui an un nou produs discografic, EP-ul "Fear", a fost bine primit de toată presa metalică. Ca să nu mai vorbesc de excelenta impresie lăsată de Gorefest pe apreciați compilații a casei Nuclear Blast, "Death Is Just The Beginning vol. III", atât în varianta audio, cât și video.

Apărut în Olanda, în septembrie 1989, în componența din subtitlu, înregistrare în 1990 două demo de milioane - "Tangled In Gore" (care include "Decomposed/Gorefest/Putrid Stench Of Human Remains/Tangled In Gore") și "Horrors In A Retarded Mind" (cu titlurile "Confession Of A Reval/Fatal Carnage/Horrors In A Retarded Mind") - înainte de a semna un binemeritat contract oferit de Foundations 2000. Aliniat în "Christmas Carnage Tour 1990" (în prima parte la Carcass), înregistrează două piese live ce vor apărea pe

Bonebakker (c), respectiv Ed Warby (t), grupul reușește să semneze un important contract cu Nuclear Blast, unde în noiembrie 1992 iese al doilea album, "False". Etalând un tempo death mediu, albumul (semnat de același Colin Richardson) a fost distribuit și în Statele Unite de Nuclear Blast America chiar de la începutul lui 1993. Două importante turnee europene au subliniat apariția discului: cel din noiembrie-decembrie '92 (cu Revenant, Decide, Atrocity) și foarte discutatul "Full Of Fate Festival" din aprilie 1993 (cu Death și Carcass). Până la urmă promoția la "False" a constat din 135 de date concertistice, dar rezultatele au fost pe măsură: peste 50.000 de exemplare vândute. Să nu omitem din această veritabilă campanie, turneul european din august 1993, cap de afiș (cu Darm Milenium și Samael în deschidere), cât și onorarea invitației de a cânta la celebrul festival Dynamo Open Air din Eindhoven. Prestația singurului grup death prezent la acest festival a entuziasmat miile de spectatori prezenți, materialul fiind imortalizat de albumul live "The Eindhoven Insanity", editat de Nuclear Blast. Același label a introdus Gorefest pe "Nuclear Blast - Promo EP vol. 2", un 4 song 7" pe care mai figurau Benediction, Macabre și Mortification. Alte compilații cunoscute prezintă lumii cvartetul olandez: "5 Years Nuclear Blast" (1993, cu piesa "Mental Misery", varianta live), "Nuclear Blast 100" (1994, cu titlul "Autobahn") și "Summer Blast 1994" (1994 cu cântecul "Low"). De fapt acest

loc câteva săptămâni mai târziu la Rocking Colonia, unde a cântat cap de afiș în fața a 25.000 de spectatori.

Pe 25 noiembrie 1994, în plină desfășurare a turneului european deschide Forbidden/Warpath, Nuclear Blast a lansat mișii CD-ul "Fear", incluzând patru piese: varianta de studio și live a cântecului titlu plus două titluri noi, "Raven" și "Horrors '94". Exact la granița dintre ani, fanii death-metalului modern au avut surpriza descoperirii unui nou volum (numărul 3) din apreciați compilații "Death Is Just The Beginning". Clipul "Confession Of A Serial Killer" deschide compilația video, "Fear" o închide și același titlu este inclus și pe varianta audio.

Discografie:

- (1) "Mindloss" Foundation 2000/1991; (2) "Live Misery" (3 song EP) Cenotaph/1992; (3) "False" Nuclear Blast/ Foundation 2000/1992; (4) "Nuclear Blast - Promo EP vol. 2" (Sampler EP) Nuclear Blast/ 1993; (5) "The Eindhoven Insanity" (Live) Nuclear Blast/ 1993; (6) "5 Years Nuclear Blast" (Sampler) Nuclear Blast/ 1993; (7) "Nuclear Blast 100" (Sampler) Nuclear Blast/ 1994; (8) "Summer Blast '94" (Sampler) Nuclear Blast/1994; (9) "Erase" Nuclear Blast/1994; (10) "Fear" (Mini CD) Nuclear Blast/1994; (11) "Death Is Just The Beginning vol. III" (Sampler) Nuclear Blast/1994. Albumele (1), (3), (5), (8), (9), (11) pot fi procurate (și) prin Studioul Metal Fan.

ACTUALITĂȚI ROCKUL NOȘTRU

Excelent pregătită (și sponsorizată) lansarea SPLIT albumului "Floare Albastră/Quo Vadis" de vineri 3 martie de la magazinul Muzica. Din nou toată lumea bună a rockului a fost prezentă; unii ca să felicite sincer două trupe merituose aflate la primul disc, alții ca să pivească invidioși. Nici unii, nici alții nu s-au dat înlături de substanțialul (și deja clasicul) protocol

(Nu știu de ce am impresia că există câteva personaje care participă la aceste evenimente doar pentru "show-ul" final). Încă o dată conferința de presă a fost aproape inexistentă. Mult mai interesați s-au dovedit reporterii buzoieni, veniți în corpore cu seful lor onorific, directorul Casei Tineretului, domnul Cornel Constantinescu. Până la urmă, atmosfera s-a încins (în bine) și ostilitățile s-au mutat în Clubul Tango de pe Calea Griviței. Aici s-a bătut, s-a cântat și încă foarte bine, dar mai ales s-a discutat despre rockul național, privindu-se fenomenul din toate punctele de vedere.

După lansarea Tectonicului, această nouă reușită demonstrează că, încet-încet, dar sigur ne apropiem (cel puțin la nivel promoțional) de ce se întâmplă "dincolo" de câteva decenii. Nu-i rău, rămâne ca și vânzările de discuri să reflecte interesul demonstrat de specialiști și public. Și încă un lucru ar fi necesar: turneul de promovare (cel puțin la nivel național). Dar despre această adevărată "bubă neagră", altă dată. Nu de alta, dar ar fi păcat să stricăm sărbătoarea băieților. Apropos de vânzări. Am văzut cu ochii mei statistica Electrecordului privind situația vânzării celui mai rentabil și prolific grup rock din țară: Octave - "Secretul piramidelor" - 15.000 de exemplare, "La porțile iubirii" - 10.000 exemplare, în timp ce al treilea album și discul single au totalizat împreună aproape 5000 de copii. Lăsându-vă să faceți singuri totalul, vă anunț că puteți procura aceste produse în curând sub forma (inedită pentru România) a unui dublu-CD, cu o durată de 102 minute. Înregistrările (studioul Tomis) au fost transpuse pe compact în Marea Britanie și sună într-adevăr excepțional. Prețul este la rândul său destul de accesibil pentru un astfel de produs: puțin peste 20.000 de lei. Mulțumim, Octave, mulțumim, Electrecord și așteptăm cât de curând un prim... live. Unicorn Records se numește labelul inaugurat (și autosponsorizat) de entuziastul Bogdan Șerbu. Primul său produs (aflat deja în faza de presare vinil) va purta seria UCR 01, fiind un 7"EP (variante SPLIT) multiplicat în 1500 de exemplare. Pe fața A se vor afla ZOB, cu două piese ("Nu-i nimica de făcut/Balada fetei uitată", iar pe B, Ura De După Ușă cu "Omule de la TV"). "Demo '94" (2 piese), reușitul produs al grupului Utopia poate fi procurat cu numai 1000 de lei în care sunt incluse și taxele de expediție. Puteți trimite chiar de astăzi banii pe adresa: Valice Lehel, Alea Săvinești nr. 16, ap. 27, et. 4, Târgu-Mureș/4300, jud. Mureș, ☎ Bucureștenii Buna Vestire (trash/power/doom) nu se lasă. Aflați acum în formula Gabi Grecea (chitară/voce, fost basist), Mihai Trușcă (acum bas după ce a activat la chitară ritmică) și Răzvan Nicolae ("un chitarist nou, dar care-i va rupe pe mulți") caută un baterist dotat și cu instrument competent. Grupul posedă sală de repetiție (chiar într-o zonă centrală, lângă Unirii) și așteaptă telefoanele voastre la 639.59.95. (Gabi) sau 630.02.96. (Mihai). Nici orașul Focșani nu dorește să fie șters de pe harta rockului. Mai activi ca oricând, băieții din Skepsisstress ne-au vizitat zilele trecute pentru a ne reaminti că

există. Trupa s-a format în 1992, dar o perioadă a activat sporadic. Trei dintre componenți - Traian Dinu (voce), Gabi Oaneș (chitară) și Dan Socheri (tobe) - au trecut în mai multe etape prin

Purgatorium (grup de inspirație "Malmsteeniană", ce și-a trăit ora de glorie la Buzău Top T '93). Alături de basistul Marius Macedon și de înlocuitorul acestuia (1994) Dan Andone au susținut reușite concerte locale (au deschis pentru Direcția 5 în 1993), au cântat la festivalurile "Constelații Rock" ('92/'93/'94), "Metal Fan '93" și "Rock Power - Focșani '93". Cvartetul are în lucru un prim demotape, care va include câteva din cele mai reprezentative titluri proprii: "Plăcerea de a ucide", "Visul unei vieți apuse", "Si așa mai departe" și "Călător", în aceeași manieră atrăgătoare de bombastic power-speed metal. Prin intermediul colaboratorilor noștri Anca Bach, intrăm în posesia ultimului buletin informațional editat de Frontline Newsletter (FLNL) la Chișinău, în Republica Moldova. Deoarece am mai scris și cu alte ocazii despre rockul de peste Prut, o facem din nou acum, cu speranța că "schimbul de informații" să devină curând permanentizat și reciproc. Opt piese alternative-thrash, plus un cover version Dead Kennedys au înregistrat Axident în decembrie. Noua componență a trupei (incluzând ex-componenți ai defunctului LSD) se poate mândri cu trei piese în primă audiere, "Bestial Lunacy", "Ooze Box", "Big Funky Tits", și un mare hit al salilor de spectacol, "First Reply", toate programate să iasă pe un viitor LP. Zdob și Zdob (combo format de ex-muzicieni în Noise) au tras la finele anului trecut demoul de debut "Sugar And Big Pigs", incluzând patru piese puternice de hardcore. Vor putea fi urmăriti la Timișoara în aprilie. Un nou proiect brutal death metal s-a născut ca urmare a contopirii trupelor Utopia și Zombie Attack (death-metal à la Cannibal Corpse), care și-au schimbat numele în Blockhead. Este așteptată în această primăvară prima compilație thrash n' death a firmei Frontline Music. Pe primul volum vor apărea fondatorii scenei extreme din Chișinău: L.S.D. și Sarcoma (acum dispăruți), Zombie Attack, Utopia și Axident. O altă compilație aflată în discuție, "Top Rock Radio Nova", urma să includă pe lângă hituri cu Pantera, Prong, Motley Crue, Alice In Chains, și trupele locale Cuibul (cu "Sheila") și Axident (cu "Big Funky Tits") - multe săptămâni number one la Radio FM Nova din Chișinău. După CD-ul "Break Brunches, Break Sticks" și mai multe concerte germane, grangerii din Cuibul au imprimat patru piese noi destinate unui 7" vinil. Imediat după înregistrare, bateristul a părăsit trupa.

G.G.

"SWEET ANGEL CHILD"

Lansarea a fost pe 10 martie, la ora 14, bineînțeles la Muzica. Și tot bineînțeles, toată chestia a început cu aproape o oră mai târziu. Motivele nu le cunosc. Ziariști și, în general, lume cam puțină. F.S. Ursulescu a prezentat discul. Frazele au fost aproape identice cu cele de la Quo Vadis/Floare Albastră, așa încât nu mai are rost să le repet. Conferința de presă a fost destul de animată... Există însă o întrebare care se reia la nesfârșit, devenind leit-motivul tuturor lansărilor: "De ce cântați în engleză?" (sala plânge sau oftează, după posibilități). Cât o s-o mai ducă Voltaj '88? "Cât mai mult, a răspuns Manuel Savu, ca să scrie(m) cât mai multe albume!" Același lucru îl dorește Voltajului și Cristi Minculescu, invitat de onoare, care le-a recomandat băieților să cânte sub titulatura de simplu Voltaj, precum și să includă în repertoriul lor două piese de rezistență ale trupei: "Senzatie" și "Nori de hârtie". "Rog să înceteze veselia stridentă a domnișoarei din spate!", a spus directorul Muzicii, bruiat de niște râsete. "E domn", i s-a răspuns șugubat. "Ba nu e, că eu am auzul fin!", a punctat briuialul. Berti Barbera (vocal) a fost întrebat cum se descurcă cu rockul și jazzul pe aceeași felie. "După cum știți, bluesul s-a desfășurat în două mari ramuri, foarte independente și orgolioase", și-a început Berti alocuțiunea. De încheiat, a încheiat cu "Eu mă descurc bine și sper că toată lumea să fie mulțumită". De ce pe un disc cu declarate intenții hard-rock, coperta e decorată cu un flower-power, asta n-am mai înțeles, iar cei întrebați, în acest sens, n-au prea răspuns. Probabil că s-a vrut ca această copertă să fie un fel de ghiveci muzicalo-simbolic. Dar și mai de neînțeles mi s-au părut minutajele pieselor: 4,93 sau 3,64... Manuel Savu a dat o explicație de genul că "E acolo o mașină care numără și ea, dar dacă nu este controlată... și dacă cel care a transcris minutajele, a făcut-o în grabă...". În cele din urmă, cei patru au opinat că este vorba despre "o glumiță". Nouă ni se pare însă că e vorba de ditamai neglijența, având în vedere că această "glumiță" se repetă de vreo trei ori pe album, ca să nu mai vorbim de ultima piesă, care n-a mai fost cronometrată deloc. În rest, toate bune, prezențe agreabile (vezi Silvia Dumitrescu), many thanks to Nikki Constantinescu și la bună audiere! (Ana Călin)

HEAVY METAL LEXIKON

Cumpărați. De fapt, acest capitol ar trebui să fie constituit din acest unic cuvânt de mai sus, pentru că în acest caz, extrem de rar, cuvintele reprezintă o blasfemie: însă cunoscuți binevoitori m-au determinat să încerc să fiu mai explicit de atât.

Dream Theater provin din Long Island, New York. Instrumentiști John Petrucci (chitară), John Myung (bas), Kevin Moore (clape) și Mike Portnoy (tobe) s-au cunoscut în 1985 la o școală de muzică și au format o trupă, cu numele programatic, patetic și, de fapt, unicul indicat, de Majesty (maiestate). În 1986 a apărut primul demo, avându-l ca vocalist pe nu mai puțin maiestuosul Chris Collins. Cele șase piese (Another Won't Your Majesty/A Vision/ Too Far/ Vital Star/ March Of The Tyrant) au uluit întreaga Europă, fiind salutate cu entuziasm de lumea muzicală. Din păcate, muzicienii nu s-au înțeles suficient de bine cu vocalistul, așa că a avut loc o schimbare în componență. Locul lui Chris Collins a fost luat de Charlie Dominici, care s-a dovedit într-un totuși demn de predecesorul său. Înainte de apariția primului LP, trebuiau asigurate drepturile de folosire a numelui. Din păcate, a ieșit la iveală faptul că o mână de șarlatani din Las Vegas tocmai urmărea această procedură pentru același nume (suprăauro!), așa încât numele trupei a fost schimbat în Dream Theater (asta e un vechi palat de celuloză din California - adică un cinematograf).

În 1989 a apărut albumul de debut Dream Theater - "When Dream and Day Unite" (Când visul și ziua/realitatea se contopesc), iar presa europeană de heavy metal s-a lansat într-o euforie verbală (și pe bună dreptate). Americii i-a trebuit ceva mai mult timp pentru a degusta această delicatete. Acolo, toți muzicienii se gândeau numai la cum să obțină același succes ca Guns N'Roses, și chiar și presa muzicală gândea doar în categoriile stilistice ale acestei formații (niște adolescenți!).

Înainte să pui discul, neapărat fă-ți temele pentru acasă, plătește chiria și mai sun-o o dată pe mama, pentru că după aceea totul se va prăbuși în jurul tău. Pentru că aici avem de-a face cu 5 magicieni, care te seduc, te răpesc și tu iei calea unei fermecătoare hoinăreli prin lumea minunată a sunetului. Eu ascult acest disc O SINGURĂ DATĂ pe lună, pentru a păstra neîntințat sentimentul sărbătoresc pe care îl încerc în savurarea acestei experiențe sonore.

Este soundul divin a cinci muzicieni extraterestri de elită, care nu-și au locul aici pe pământ, albumul fiind prea bun pentru oameni normali.

Discul meu are o husă din plexiglas: mi se pare insuportabil gândul că ar putea fi păngărit de urme de degete, zgârieturi sau rahat de muște.

LP-ul este înfrățit cu un obiect de cult, care, prin prezența, este declarat sacru de către un umil adept șomer. Pentru că în ziua a șaptea Dumnezeu a creat lumea, după care și-a pus un disc (ghici, care?).

Dacă Ludovic al XIV-lea (Regele Soare) ar fi avut un pick-up și acest disc, ar fi construit Versailles-ul în jurul lor.

Cine se consideră atât de pretențios, încât nimic nu i se pare destul de bun, acela va fi pentru prima și ultima oară în viață satisfăcut, ascultând acest album.

Acești magicieni combină bogăția și opulența sonoră a "Concertelor Brandeburgice" (Bach), concertii grossi din epoca barocă și detaliile filigranate ale rococo-ului cu serenadele sale și dramatismul unui Bruckner, cu un vocal al cărui timbru melancolic se aseamănă cu cel al imnurilor rituale indiene.

Închei acum această încercare spasmată de a extrage mult prea săracului meu vocabular cuvintele pentru a vă descrie această formație. Albumul ei justifică orice preț și se vinde, totuși, la numai 19,90 mărți. Cine nu posedă acest disc a pierdut câteva momente emoționante din viață.

Desigur că bătrânul Ricky Shane voia să spună altceva, când lălaia în 1969 prin toate topurile "Lumea încă nu a văzut așa ceva". Dar vorba asta se potrivește.

TRUPA DREAM THEATER DEȚINE UN STATUT SPECIAL ÎNCA NEEGALAT!

1989 - LP: "When Dream and Day Unite"

Manuela Boatcă

☛ **Metalistul Singuratic (Reșița).** 1) Fii binevenit în Gașcă, Singuraticule! Timiditatea și reținerile nu sunt specifice prietenilor noștri. Deci aștept să ne scrii periodic, sincer, deschis. 2) Și eu îți spun sincer că mi se fălăie de ce a fost dat Mustaine afară din Metallica. Cert este că la ora aceea era cel mai meserias din trupă și dacă ascultă compozițiile sale de pe primele albume Metallica, ai să-ți dai seama că individul troznează de genialitate. Ca și acum de altfel. Că în acest timp omului i-au plăcut femeile, drogurile, spiritul, săriturile cu parașuta, fotbalul cu nasturi și auroolacul, asta-i treaba lui. Pentru mine evidența este clară: Metallica o cam bălângăne de vreo 4 anișori buni, pe când Megadeth au scos două discuri excelente. Și eu sunt curios la replica lui Lars și a tovilor săi, probabil în acest an.

☛ **Barbu Alina (Gh. Lazăr).** 1) Festivalul Metal Fun nu s-a mai ținut din lipsă de fonduri. Există ceva speranțe pentru anul acesta. Oricum, vă vom ține la curent. 2) Despre trupa Sin ai aflat noutăți de la A.D.R.N. nu de mult. Noua formulă a trupei repetă în Turda. 3) Numai când amintim numele grupul Sacred Reich noțiunea de "muzicieni ignoranți" este din start exclusă. Insuficient (și pe nedrept) cunoscut în estul Europei acest cvartet deosebit de dinamic are meritul inventării unui thrash modern și revigorant (în linia ultimelor albume Forbidden, Megadeth, Overkill), fiind totodată spațiul de întâlnire al unor muzicieni de excepție. Să nu uităm că basistul/vocalist Phil Rind a fost unul din cei convocați să-l înlocuiască pe Jason Newstead în Flotsam And Jetsam, iar bateristul Greg Hall a fost audiat de Slayer ca posibil înlocuitor al lui Dave Lombardo. Deci, trupa apare la Phoenix/Arizona în 1986 și în același an lansează primul (și), care provoacă o asemenea mișcare în underground încât Willy Amett (c), Jason Rainey (c), Phil Rind (b/v) și Greg Hall (t) sunt asaltați de oferte de colaborare. După o escală pe celebra compilație "Metal Massacre VII" (Metal Blade/1987) cvartetul semnează cu Roadrunner, care-l aduce la Los Angeles și-l încheie în studio alături de producătorul Bill Metoyer. Se naște astfel albumul (2), caracterizat de texte provocatoare, grefate pe scheletul unui thrash puternic, structural, impregnate de aerul Slayer/Exodus/Black Sabbath. Ceva mai accesibil este minialbumul surf-metal (1) notat cu (3), care include, alături de trei piese noi, o celebră preluare Black Sabbath, "Way Pigs". La 15 mai 1989, Sacred Reich participă la Dynamo Open Air '89 din Eindhoven, prestație captată de Live EP-ul (4). Calitatea este discutabilă, dar dezinvolura scenică seduce instantaneu. În 1990 este lansat "The American Way", un disc de o calitate incontestabilă, ce face din Sacred Reich unul din marile nume ale zilei. În ultima parte din 1990 formația străbate Marea Britanie (și apoi mai multe țări europene), alături de Atrophy și Venom, în 1991 cântă la celebrul festival Milwaukee din Wisconsin și străbate America în turneul "New Titans On The Black", alături de Sepultura, Napalm Death și Sick Of It All. După epuizarea contractului cu Roadrunner, semnează cu Hollywood Records, (2) este relansat în 1991 și un nou succes discografic se profilează la orizont: albumul "Independent" ieșit în februarie 1993. Este un disc matur de thrash agresiv, pur și violent, ce nu ezită să evadeze în simfonic și techno, heavy metal, crossover și baladă. Este prima înregistrare cu bateristul Dave McClain (ex-Mordercar), înlocuitorul lui Hall. Ultimele știri din tabăra grupului erau date în 1994 și indicau lucrul la o compilație și un nou album. **Discografie:** (1) "Dying Tour Life" (Demo) 1986; (2) "Ignorance" Roadrunner/1987, relansat Metal Blade/1991; (3) "Surf Nicaragua" (Mini LP) Roadrunner/1988; (4) "Live At The Dynamo" (Live EP) Metal Blade/1989; (5) "The American Way" Roadrunner/1990; (6) "A. Question" (EP) Hollywood/1991; (7) "Independent" Hollywood/1993.

☛ **Gruparul (Vaslui, tel. 035/322990).** 1) Să începem cu anunțul: Cumpăr EP-ul Napalm Death "Hung". Vând sau ofer la schimb texte cu Agathocles, Master, Pyogenesis, Resurrection, Revenant, Suffocation etc. Caut versuri Mortification, Disincarnate, Immolation, Gorguts, Banished, N. Death ("From...") și "Death By...". 2) Nu posed produsele respective cu N.D. 3) "Piata" casetelor distribuite de Studiul Metal Fan este "influențată" de aparițiile noi de dincolo (Polonia, Germania, Ungaria, Bulgaria) de cunoștințe, pile, amici donatori de schimburi etc. Nu ne întreba cât ne costă. Dacă nici la noi nu găsești nume mai puțin cunoscute, atunci ce să mai zic de Vivo, Tango, E. Star ș.a.? 4) Nu am nimic despre Rompost, iar Kataklysm am fost în VPR 3/95. 5) După ce au lansat în 1993 CD-ul "Toward The Diabolical Experiment", unul din cele mai obscure și depressive albume doom ale istoriei (după N. Blast), olandezii Beyond Belief au înregistrat anul trecut un produs necomercializabil, "Pyoma Demo Feb. '94" cu 5 piese noi, agresive și melodice totodată, bine structurate, melancolice și depressive în același timp ("Cursed/Chosen Ones/High On The Moon/Blood Beach/Tyrants Of The Sun"). Alte detalii despre grup poți afla scriindu-i la adresa: B.B. c/o A.J. van Drenth, P.O. Box 390.8260 A.J. Kampen, Holland.

☛ **Medeașan Lucian (Medias).** Mulțumesc pentru ajutorul oferit fanilor (Flyers cu Agathocles etc.) și aștept noi colaborări. Mince Core cât cuprinde.

☛ **Edi Bedrosian (Ploiești).** Antibody (Oradea). Combinație de black metal (gen Venom) și speed (ă la Motorhead), trioul italian Bulldozer semnează cu Roadrunner Records, label ce le va edita albumele "The Day Of Wrath" (06/85), "The Final Separation" (12/1986) și "IX" (1988). În 1989, Metal Masters editează cel mai bun album al trupei, "Neurodelirium", care poate fi considerat o brutală sinteză a thrashului, dovedind despărțirea de inspirația (atoprezentă) Venom și atașarea de sonoritățile avangardiste prin folosirea sintetizatorului în sublinierea efectelor funebre. Albumul "Alive In Poland", tras la Katowice și apărut în 1990 încheie cariera acestui grup puțin mediatizat, veșnic în umbra marilor maeștri ai speed/thrash/deathului anilor '80. Componența de bază: Andi Paniciada (c/back: v), A.C. Wild (b/v), Ed Lombardoni (t).

☛ **Nea Georgică Satanel (Pitești).** 1) Voința ta e lege pentru mine, Adept al Intunericii! Binevoiește așadar și notează oareșce despre Immortal. Alcătuit în Norvegia (evident!) anul 1990 de cei trei ce-și vor zice Sons Of Northern Darkness Demonaz Doom Occulta (c), Abbath Occulta (b/v) și Armagedda (t), după un stadiu al primilor doi la trupa lui Count Grishnackh numită Satanel, imprimă în 1991 demoul "The Northern Upins Death", singurul pe care figurează în cvartet, cu cea de a doua chitară gătită de Jom. Deci, Jom pleacă, la fel și Armagedda, sosește la tobe Kologrim. Trupa semnează cu Osmose Productions și înregistrează albumul "Diabolical Fullmoon Mysticism" (1992), după care secția ritmică

este preluată de Erik. Acest trio înregistrează comentatul album "Pure Holocaust" (1993) și pornește în decembrie '93 în controversatul turneu "The Fuck Christ Tour", alături de Blasphemy și Rotten Christ. Un alt turneu important are loc în aprilie '94, alături de Marduk, pe afișele germane putând fi întâlnit genericul "Norkness Tour". Fișele tale mai pot include 7" EP-ul "Immortal" (1993), albumul cu numărul trei, "Battles In The North" (Osmose/1994) și dacă nu-ți ajung aceste date, cere-l altele lui Harald (Finnegaardsts 7, 5003 Bergen, Norway). 2) Putemic influențat la debut de Paradise Lost, Nightfall combină cu inteligență doom, death și black metal cu sunete de keyboards și instrumente neconvenționale, fiind unul din primele grupuri europene, care introduce pe disc regulile stilului atmosferic. Christian A. (c), Mike G. (c), Efthimis K. (v/b/k-lider și fondator) și Costas (t) încep să repete la Atena/Grecia în noiembrie '91 și numai câteva săptămâni mai târziu apare demoul (1). Trei luni mai târziu, Nightfall semnează cu Holy Records, unde în septembrie '92 apare albumul (2), etichetat de Metal Hammer "o capodoperă a doom-deathului de atmosferă". În luna octombrie '92, Nightfall deschide concertul Paradise Lost de la Atena, iar la sfârșitul anului, Metal Hammerul grecesc îl include pe primul loc al secțiunii "debutul anului". Cvartetul se transformă în cvintet prin sosirea lui George A. la claviaturi și noua echipă imprimă un single cu două piese, (3) un somptuos amestec de ambiante atmosferice și războinice. După includerea pe compilația "Deaf Metal" (Deaf/Peaceville/08.1993) este înregistrat albumul secund "Macabre Sunsets", care prezintă același reușit death metal simfonic, bombastic, progresiv și experimental. Între acest disc și EP-ul Picture (5), grupul a întreprins un amplu turneu european (baza constituind-o datele franceze cap de afiș din primăvara 1994, când în deschidere au evoluat Sadness și Celestial Season. **Discografie:** (1) "Vanity" (Demo) 1991; (2) "Parade Into Centuries" Holy/1992; (3) "On Black Queen" (7EP) Holy/1993; (4) "Macabre Sunsets" Holy/1994; (5) "Eonis Aura" (Picture EP) Holy/1994.

☛ **Max Deatherul (Vaslui).** 1) Coșmarul te-a servit cu Misanthropie în nr. 4 (17) din '94, iar date despre Suffocation găsești la Gașcă în VPR 13/93 și 16 (29)/94. Despre Schnitt Acht găsești date la relațiile despre "Maniac Depression Tour" în VPR-urile din primăvara trecută. Accuser au fost demulți (7/93), dar voi reveni asupra lor, iar Winter au fost "disecați" nu de mult (nr. 29/94). Pentru numerele lipsă, colecția VPR îți stă la dispoziție! 2) Alcătuit în nordul Franței de Ludovic Loez (v/b), Fabrice Loez (ld. c) și Michel Brosselet (t), Supuration imprimă demoul cu 4 piese "Official Rehearsal '90", înainte să fie "descoperit" de Stephane Burez de la Loudblast. Cu Ludovic trecut pe chitară și Stephane în calitate de basist și producător este tras demoul/CD-ul "Sultry Obsession", aceeași formulă angajându-se scenic în deschidere la Carcass, Hellbastard, Gorefest și No Return. În aprilie '91 trupa capătă configurație definitivă prin angajarea basistului Laurent Bessault, în august '91 piesele primului demo sunt reînregistrate și-n fine apare EP-ul "The Creeping Unknown" scos (și vândut) în 1000 de exemplare de Morbid Records. Este o bună perioadă pentru Supuration, care deschide concertele Cannibal Corps/Loudblast (1991), Napalm Death, Disastrous Murnur, Benediction (1992), apare pe compilațiile "Appointment With Fear" și "Ob Scutum Per Obscurus". Albumul de debut, "The Cube" (Revelation/martie 1993), este unul din primele mari discuri ale modei "atmosferic death" ce tocmai cucerea Europa (vezi și Nightfall). La 15 noiembrie '93 EP-ul "Stil In The Sphere" incendiază lumea deathului, face din Supuration speranța numărul unu a metalului francez și un nume de frunte a genului european. Așteptăm cu nerăbdare ieșirea albumului secund anunțat deja de Revelation Records. 3) Continuăm săptămâna viitoare. Aștept noi materiale despre rockul local.

☛ **Andy Ghost (Târnăveni).** 1) Am omis în finalul articolului Death Angel tocmai discografia. Ia-o: (1) "The Ultra - Violence" (1987); (2) "Frolic Through The Park" (1988), ambele la Enigma; (3) "Act III" (Geffen/1990); (4) "Fall From Grace" (Live) (Roadrunner/1991).

☛ **Jonny Hedlun (Focșani, Vrancea).** 1) Polemica "pro-contra Satan" continuă. Deci, am să te ctez și pe tine, căci în multe privințe suntem de aceeași părere. "A fi satanist înseamnă să-ți faci viața să meargă pe un singur canal. Satana este un idol pentru mulți, dar nu pentru toți. Pifanii care acum descoperă muzica rock cât și "țărani" care ne acuză trebuie să înțeleagă că nu orice rocker este un satanist. A fi satanist are două sensuri foarte diferite. Primul este acela al credinței în Satana, iar secundul se referă la cunoașterea de sine, a credinței în propriul suflet și existență. Mulți confundă cele două aspecte și asta este rău. Nu sunt de acord cu idolatrizarea Satanei, cred în mine, în existența mea și-n tot ceea ce-mi oferă viața. Cei ce se declară sataniști și adoră black metalul, dacă interpretează termenul prin prisma mea sunt niște adevărați. Desigur, muzica n-ar trebui să aibă prea multă legătură cu aceste chestii. Trupele black ce abordează "probleme" ca "la poarta iadului" sau "dracu' din mine" sunt pur și simplu puerile și ar trebui să dezbată în texte probleme sociale, politice, psihologice (tot respectul pentru caseta "Coșmar" a grupului Cronos). Secanții norvegieni? Aia-s psihopați! Ce treabă am eu cu biserica creștină? Poate că sunt avizi de propagandă. Bine că nu sunt ei singurii cei ce alcătuiesc scena black... Muzica nu trebuie să-ți îndemne pe ascultător să facă aia, aia. Viața îi aparține! Ce-a câștigat Count Grishnack de la Burzum? Douăzeci de ani de pușcărie, mama lor de proști... Și ca să o luăm drept, nici scena lor black metal nu e mai bestială. Majoritatea trupelor cântă noaptea, dar există într-adevăr și câteva trupe beton. Personal mă fascinează mult mai mult doom/deathul atmosferic. 2) Am reținut că ești mare fan Unleashed și ți-am publicat adresa pentru a fi contactat de admiratorii acestei trupei (str. An. Rev. 1848, Bl. 1, ap. 4, Focșani/Vrancea/5300). 3) Situat pe undeva între Pink Floyd și Type O'Negative, dar pe partea agresivă a rockului (death/black metal), grupul elvețian Sadness poate fi considerat interpretul unui melancolic death metal. Ajutat mult să se lanseze de casele independente și de fanzinele europene, înregistrează în 1994 un debut senzațional, albumul "Ames de Marbre", scos de Witchunt Records. Un disc dominat de chitare melodice, tente doom, claviaturi, backing vocal și multă atmosferă, tras în componență: Steff (c/v), Chiva (c/pian), Andy (b/v), Gradel (t).

☛ Toate bune până la numărul următor și nu uitați adresa de corespondență: CP 11-42, sect. 2, București, 72400 - pentru Gabi Gomboș.

Soliste pop

1. Mariah Carey
 2. Madonna
 3. Björk
 4. Whitney Houston
 5. Sheryl Crow
- Urmează: Kylie Minogue, Janet Jackson, Laura Pausini, Sophie B. Hawkins, Melissa Etheridge, Tina Turner, Cher, Tori Amos, Kate Bush, Patricia Kaas, Whigfield, Stela Getz, Celine Dion ș.a. până la locul 42.

INTRO

Încă n-am dat semnalul pentru comentarii, dar ele au și sosit. Încă n-am încheiat publicarea ierarhiilor și s-au găsit unii să le pasească defecte. Păi, n-am zis de la început că e vorba de preferințele unui grup restrâns de oameni dispuși să ne scrie, să-și expună preferințele? Nu are fiecare dreptul la topul propriu fără să caute să convingă pe altii? Am comentat noi clasamentele revistelor, radiourilor din țară? Apoi a deranjat termenul de "specialist" acordat cu prea multă ușurință (ni s-a spus) unor persoane care n-au dobândit diploma de rigoare. Noi considerăm că oamenii care se ocupă de domeniul pop-rock, ba chiar trăiesc din asta, tind să devină specialiști. Unii mai bine pregătiți, alții mai puțin bine. Unii reușesc în termen scurt, alții niciodată. Lucian Ghemes din Constanța face abstracție de faptul că Adrian Dănilănescu a lipsit aproape tot timpul în 1994. Merita un loc mai bun, zice el. Apoi Sarmale Răci au mai fost la "newcomers"! Just. Dar dacă cititorii n-au descoperit abia în 1994? Discuțiile românești nu au anul înscris pe ele. De aici și numeroasele confuzii. Unele reeditări dau senzația unui produs nou și nu vine nimeni să spună cumpărătorului că L.P.-ul cu pricina a ieșit pentru prima dată în 1993. Într-adevăr Madalina nu are un videoclip cu titlul indicat de cititorii noștri (mulți dintre ei fani ei). A cui e vina? Am ales această scrisoare pentru a vă provoca la discuții, polemici, certuri, scandaluri. Poate citindu-le, unii vor învăța câte ceva. Ma simt obligat să reiau o idee enunțată de mai multe ori. Cam 10% dintre cei care citesc V.P.R. au făcut efortul de a scrie și le mulțumim pentru fidelitate. Acum 90% vor contesta. Vom mai mulțumi o dată!

Categoriile facultative au avut o priză mai mare decât cele obligatorii. Nu ne bucură, dar suportăm efectele mediatizării fizice în detrimentul celei artistice de care "se bucură" vedetele noastre.

Cea mai sexy interpreta.

1. Sanda Ladoși
 2. Loredana Groza
 3. Anca Turcașiu
- Urmează în ordine: Madalina Manole, Laura Stoica, Manuela Fedorca, Silvia Dumitrescu, Raluca Ocneanu, Elena Cirstea, Daniela Györfi, Mona Roșoga, Luminița Anghel, Isabela Nedelea, Dana Bartzler și lista continuă până la locul 42! Trebuie să recunoaștem că la frumusețe stăm bine.

Cel mai sexy interpret

1. Gabi Nicolau "Gurijă" (Direcția 5)
 2. Aurelian Temeșan
 3. Dan Bittman (Holograf)
- Urmează: Gabriel Cotabiță, Adrian Enache, Ștefan Bănică jr., Eugen Mihăescu, Ovidiu Ioncu Kempes (Cargo), Mihai Constantinescu, Edi Petrosel, Laurențiu Cazan, Daniel Petre, Andy Ghost, Leo Iorga și alții până la locul 37.

O altă categorie facultativă a fost "Cea mai bună emisiune muzicală radio". Multumindule celor care ne apreciază, nu putem publica clasamentul din motive de modestie firească în contextul dat. Au primit voturi multe "V.N.D." (realizator Lucia Popescu Moraru). Mai mult de 200 minute live (B. Crutacu și Ștefan Naftanailă), **Slagăr Top Rock '94** (Titus Andrei), **Pittis Show**, P.S.W.K. (Anca Romeci România Tineret-Stereo) ș.a.m.d. Și la "Cea mai bună emisiune muzicală sau de divertisment TV" s-a produs inevitabil. Prea multe puncte pentru "Ei și". Mai realistă ni s-a părut așezarea în frunte (ca popularitate) a **Cealului de la ora 5**, urmat de **Video-Magazin**, **I.M.N.**, **Muzicorama**, **Metro-Magazin**, **Duelul vedetelor** ș.a.m.d.

La ultima categorie facultativă răspunsurile au fost nesemnificative numeric. Articolele muzicale din presa noastră au reținut mai rar atenția cititorilor noștri. Totuși notăm pagina muzicală din **Magazin**, rubrici din **Ziua**, **Tineretul liber**, **Showbiz** da' mulți (Academia Cațavencu) și uneori cele din **Flacăra**. Unii au menționat **Heavy Metal Magazin**, fanzinul **Prin Rock** și chiar **Salut**. Stăm rău sau bine, rămâne să decideți voi.

Aici se încheie secția română. Vom comenta împreună ce a ieșit. În numărul viitor, o pagină va sta la dispoziție în acest sens.

TOP V.P.R. 94 - SECȚIUNEA STRĂINĂ

Soliști pop

1. Sting
 2. Bryan Adams
 3. Bruce Springsteen
 4. The Symbol
 5. Elton John și Joe Cocker
- Urmează: Michael Jackson, Michael Bolton, Phil Collins, George Michael, Peter Gabriel, Toto Cutugno, Jon Secada, Tom Jones, Seal, Patrick Bruel, Richard Marx, Youssou N Dour. La băieți au fost 56 de opțiuni!

New Comers pop

1. Sheryl Crow
 2. Rednex
 3. Joshua Kadison
- Următorii: Laura Pausini, Let Loose, Mo Do, Tony Braxton, Pato Banton, Whigfield, Maxx, Reel 2 Real, All 4-One, Eternal, C.J. Lewis și alții până la locul 47.

Hip-hop, techno, dance

Grupuri pop-rock, hard & heavy

1. Pink Floyd
 2. Aerosmith
 3. The Rolling Stones
 4. Bon Jovi
 5. R.E.M.
- Urmează: Fight, U2, The Cure, Guns N'Roses, Queensryche, The Eagles, Helloween, ZZTop, The Black Crowes, Iron Maiden, Tesla, Scorpions, INXS, Judas Priest ș.a. Au fost 37 de opțiuni.

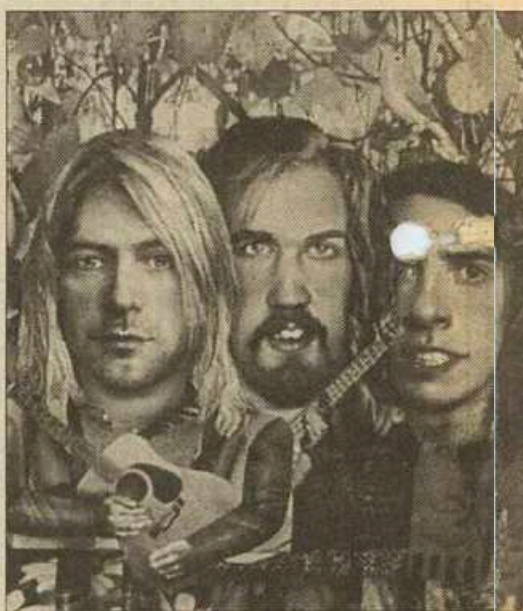

Grupuri thrash, death, doom etc.

1. Sepultura
 2. Slayer
 3. Metallica
- Urmează: Megadeth, Tiamat, Pantera, Manowar, Napalm Death, Kreator, Danzig, Paradise Lost, Testament, My Dying Bride, White Zombie, Anathema, Scdum, Amorphis, Semaël ș.a.m.d. Au fost 28 de nume.

Grupuri alternative, fusion, grunge etc.

1. Nirvana
 2. Pearl Jam
 3. Therapy?
- Urmează: The Cranberries, Soundgarden, Stone Temple Pilots, Alice In Chains, Oasis, Offspring, Suede, Smashing Pumpkins, Nine Inch Nails, Rollins Band, Body Count, Green Day, Stillskin, Spin Doctors ș.a. La această categorie la care au intrat și produsele "indie" au fost 37 de nume.

LP (CD, casetă) - pop

1. Music Box - Mariah Carey
 2. Bedtime Stories - Madonna
 3. Crash! Boom! Bang! - Roxette
- Urmează albumele scoase de The Symbol, Wet Wet Wet, Laura Pausini, Crash Test Dummies, Enigma, Magic Affair, Joshua Kadison, Jon Secada, The Prodigy, Sheryl Crow, Tori Amos, East 17, Take That. Au fost menționate 32 de albume.

L.P. (CD sau casete) - rock

1. The Division Bell - Pink Floyd
 2. Voodoo Lounge - The Rolling Stones
 3. Crossroad - Bon Jovi
- Urmează: Monster - REM, Big Ones - Aerosmith, Vitalogy - Pearl Jam, From The Cradle - Eric Clapton, So Far So Good - Bryan Adams, Have A Little Faith - Joe Cocker, Promised Land - Queensryche, Superunknown - Soundgarden, MTV Unplugged, în N.Y. - Nirvana (a apărut în final de an) și No Quarter - Page/Plant, roublegum - Therapy?, No Need To Argue - The Cranberries, Dog Man Star Suede, Jar Of Flies - Alice In Chains ș.a. Au fost 39 de titluri.

L.P. (CD, casete) - speed, thrash etc.

1. Divine Intervention - Slayer
 2. Youthnasia - Megadeth
 3. Morbid Visions - Sepultura
- Urmează albumele cu Tiamat, Obituary, Napalm Death, Pantera, Overkill, Forbidden, Biohazard, Testament ș.a. Au fost 26 de titluri.

Melodia anului - pop

1. Without You - Mariah Carey
 2. 7 seconds - Neneh Cherry & Youssou N'Dour
 3. Love Is All Around - Wet Wet Wet
- Urmează: Streets Of Philadelphia - Bruce Springsteen, Crazy For You - Let Loose, The Most Beautiful Girl - The Symbol, Always - Erasure, Non ce - Laura Pausini, Baby Come Back - Pato Banton, Return To Innocence - Enigma, Living In Danger - Ace Of Base, Saturday Night - Whigfield, Jessie - Joshua Kadison, Endless Love - M. Carey & L. Vandross ș.a. Au fost 71 de titluri!

Melodia anului - rock

1. Always - Bon Jovi
 2. Crazy - Aerosmith
 3. Zombie - The Cranberries
- Urmează: Amazing - Aerosmith, Black Hole Sun - Soundgarden, About A Girl - Nirvana, World Up - Gun, Keep Talking - Pink Floyd, What's The Frequency Kenneth? - R.E.M., Loser - Beck, Inside - Stillskin ș.a. Au fost 68 de titluri.

1. Offspring
 2. Green Day
 3. Oasis
- Urmează: Gun, Candlebox, Machine Head, Counting Crows, Beck, Stillskin, Forbidden, Crash Test Dummies, Pro Pain, Terrorvision, Collective Soul. Doar 21 de nume la această categorie.

Melodia anului - dance

1. Cotton Eye Joe - Rednex
 2. Eins, Zwei, Polizei - Mo Do
 3. I Like To Move It - Reel 2 Real
- Urmează piese cu D.J. Bobo, 2 Unlimited, Magic Affair, Dr. Alban, Cappella, D'Ream, Maxx, La Bouche, Culture Beat, Scooter, Mark 'Oh, Pharo, Mr. President, Warren G. & Nate Dogg, U 96 și altele 57.

Videoclipul anului

1. Always - Jon Bon Jovi
 2. Crazy - Aerosmith
 3. Zombie - The Cranberries și Return To Innocence - Enigma
- Urmează: Amazing - Aerosmith, Black Hole Sun - Soundgarden, Love Is All Around - Wet Wet Wet, Living In Danger - Ace Of Base, 7 Seconds - N.C. & Y.N.D., Cotton Eye Joe - Rednex ș.a. până la locul 61.

Evenimentul anului

1. The Division Bell - Pink Floyd
 2. Woodstock '94
 3. Music Awards MTV
- Urmează: revenirea Page/Plant, turneul The Rolling Stones, căsătoria lui Michael Jackson, turneul Pink Floyd, turneul Slayer, Sanremo '94, reformarea grupului The Eagles, Eurovision '94, albumul Megadeth ș.a.

Decepția (sau gafa) anului

1. Dispariția lui Kurt Cobain
 2. Căsătoria lui Michael Jackson
 3. Absența albumului Metallica
- Urmează: debutul discografic Naomi Campbell, MTV European Music Awards, Woodstock '94, revenirea lui Vanilla Ice, procesul lui George Michael cu Sony, dispariția fiicei lui Al Bano, cartea "Erotica" (Madonna) și alte 24 de evenimente.

Categoriile facultative. Cea mai sexy interpreta

1. Sheryl Crow
 2. Mariah Carey
 3. Whitney Houston
- Urmează: Madonna, Janet Jackson, Kim Wilde, Naomi Campbell, Sophie B. Hawkins, Neneh Cherry, Anita, 2 Unlimited, Tori Amos și alte 26 de frumuseți.

Cel mai sexy interpret

1. Jon Bon Jovi
 2. George Michael
 3. Brian May
- Urmează: Joshua Kadison, Michael Bolton, Jon Secada, Richard Marx, Marky Mark, Sting, Haddaway, Robert Plant, Dave Mustaine, Chris Cornell și alți 23 de tipi bine ai pop-rockului mondial.

Instrumentiștii anului

- Chitară solo**
 1. Slash, 2. Yngwie Malmsteen, 3. Jimmy Page, urmați la puține puncte de Eric Clapton, Tom Petty, Gary Moore, Billy Corgan, Marty Friedman și Joe Satriani.
 - Chitară bas**
 1. Tom Araya (Slayer), 2. D'Arcy Wretsky (Smashing Pumpkins), Billy Sheehan (Mr. Big), urmați de Michael Flea (R.H.C.P.), Jack Bruce ș.a.
 - Keyboards**
 1. Elton John, 2. Jean Michel Jarre, 3. Vangelis. Urmează Keith Emerson, David Bryan, Kitaro ș.a.
 - Baterie**
 1. Nick Menza (Megadeth), Rick Allen (Def Leppard), 3. Paul Bostaph (Slayer), urmați de Lars Ulrich (Metallica), Igor Cavalera (Sepultura), Phil Collins și Vinnie Paul (Pantera).
- La capitolul **soliști vocali rock**, gusturile sunt foarte diverse și merită să reținem primii clasati. La fete conduc **Dolores O'Riordan** (The Cranberries), **Tanya Donelly** (Belly), **Courtney Love** (Hole), **Kim Deal** (Breeders), iar la băieți **Steven Tyler**, **James Hetfield**, **Mick Jagger**, **Dave Mustaine** și **Axl Rose** urmați de Kurt Cobain, Rob Halford, Eddie Vedder și Jon Bon Jovi.

TOPURILE "SPECIALIȘTILOR"

Cornel Constantinescu (directorul Festivalului TOP T Buzău)

Solist vocal - Tony Seicurescu; chitară - Cezar Bălan; chitară bas - Iulian Vrabete; keyboards - Vlady Cnejevici; baterie - Tud Zaharescu
Trupa anului - Quo Vadis
New Comers - Ura De După Ușă
Cantautor - Alexandru Andrieș

Anca Lupeș (Radio 2M+)

Solist vocal - Dan Bittman; chitară - Adrian Manolovici (Floare Albastră); chitară bas - Iulian Vrabete; keyboards - Vlady Cnejevici; baterie - Florin Ionescu
Trupa anului - Timpuri Noi
New Comers - Quo Vadis
Cantautor - Alexandru Andrieș

Radu Cartianu

Solist - Mircea Baniciu; chitară - Adrian Ordean; chitară bas - Iulian Vrabete; keyboards - Vlady Cnejevici; baterie - Fl. Ionescu
Trupa anului - Timpuri Noi
New Comers - ZOB
Cantautor - Pasărea Colibri

Bogdan Niclescu (Radio Total)

Solist vocal - Adrian Pleșca; chitară - Adrian Manolovici; chitară bas - Liviu Hoțșan; keyboards - baterie - Gusti Constantinescu
Trupa anului - Esperanto
New Comers - ZOB și Terente
Cantautor -

Adrian Popescu (Tineretul liber)

Solist vocal - Bogdan Hladiuc; chitară - Adrian Manolovici; chitară bas - Ramon Radosav; keyboards - baterie - Borbely Szilard
Trupa anului - Floare Albastră
New Comers - King Bee și AXART
Cantautor - Ghiță Creștin

Niki Constantinescu (Electrecord)

Solist vocal - Berii Barbera (Voltaj '88); chitară - Nicu Damalan (Esperanto); chitară bas - Iulian Vrabete; clape - Andrei Stanoevici; baterie - Augustin Costinescu (Tectonic);
Trupa anului - Tectonic
New Comers - King Bee și AXART
Cantautor - Manuel Savu (Voltaj '88)

Gabi Gomboș (Vox Pop Rock)

Solist vocal - Cristi Minculescu; chitară - Cezar Bălan (Purgatorium); chitară bas - Adrian Radu (Ura De După Ușă); clape - Vali Crăciunescu (Floare Albastră); baterie - Alexandru Toth (Epilepsy)
Trupa anului - Floare Albastră
New Comers - Ura De După Ușă
Cantautor - Valeriu Șerian

Sorin Chifriuc

Solist vocal - nu există; chitară - Adrian Ordean; chitară bas - Dragoș Docan și George Costinescu (Tectonic); clape - nu există; baterie - Gusti Constantinescu (Tectonic)
Trupa anului - Tectonic
New Comers - Hano & The Nightlosers
Cantautor - Cornel Staverescu (Iași)

Camelia Banta (Radio România)

Solist vocal - Ovidiu Ioncu Kempes; chitară - Adrian Bătar și Adi Manolovici (Floare Albastră); chitară bas - Iulian Vrabete; clape - Vali Crăciunescu (Floare Albastră); baterie - Tavi Pălan (Cargo)
Trupa anului - Cargo
New Comers - Floare Albastră
Cantautor - Nicu Alifantis și Mircea Baniciu

Radio Brașov 87.8 FM

Solist vocal - Adrian Pleșca; chit. - Dan Ionescu; chit.bas - Iulian Vrabete; baterie - Fl. Ionescu
Trupa anului - Timpuri Noi
New Comers - Sarmale Răci
Cantautor - Al. Andrieș

Cristian Busuioac, Adi Irimia și Alex Cupcianu (Fun Radio)

Solist vocal - Adrian Pleșca și Cristl Minculescu; chitară - Dan Ilescu și Adrian Ordean; chitară bas - Vlad Gorneanu (Zob) și Marcel Breazu (Celelalte Cuvinte); clape - Vlady Cnejevici și Miki (Șue Paparude); baterie - Cătălin Neagu și Ovidiu Lipan
Trupa anului - Zob, Direcția 5 și Timpuri Noi
New Comers - Vank
Cantautor - Alexandru Andrieș

Nicu Alifantis

Solist vocal - Gabriel Cotabiță; chitară - Adrian Ordean; chitară bas - Iulian Vrabete; keyboards - Doru Căplescu; baterie - Edi Petrosel
Trupa anului - Holograf
New Comers - Altar
Cantautor - Ștefan Hrușcă

Doru Căplescu

Solist vocal - Dragoș Alexandru; chitară solo - Dan Ionescu (Timișoara); chitară bas - Decebal Bădiță; baterie - Florin Ionescu; keyboards - Doru Căplescu
Trupa anului - New Comers - Șue Paparude
Cantautor - Dragoș Alexandru

Titus Andrei (Radiodifuziunea Română)

Solist vocal - Cristian Minculescu; chitară - Adrian Ordean; chitară bas - Dragoș Docan; keyboards - Vlady Cnejevici; baterie - Edi Petrosel
Trupa anului - Compact
New Comers - Bethlehem
Cantautor - Alexandru Andrieș, M. Baniciu

Radio Unu Brașov - Puin Leder

Solist vocal - Ioan Gyuri Pascu, chit. - Adrian Ordean, chit.bas - Marian Ionescu, keyb. - Vl. Cnejevici, baterie - Ovidiu Lipan.
Trupa anului - Phoenix
New Comers - Banana Taste și Ura De După Ușă
Cantautor - Al. Andrieș

Lulu Cremeneanu - Radio Sonvest Oradea

Solist vocal - Ovidiu Kempes, chit. - Romeo Dediu (Holograf), chit.bas - Dragoș Docan, keyb. - Tino Furtună, baterie - Nelu Dumitrescu (Iris).
Trupa anului - Timpuri Noi
New Comers - Antract
Cantautor - I.G. Pascu

Attila Daska (Radio Sonvest Oradea)

Solist vocal - Călin Pop (Celelalte Cuvinte), chit. - Alin Oprea (pentru că a "păcătuit" la... SIN), chit.bas - Iulian Vrabete, keyb. - organistul de la Catedrala Sf. Iosif (nu știu cum îl cheamă), baterie - Sorin "Pup" Tănase (pentru că merge și cu zăzolină).
Trupa anului - Timpuri Noi
New Comers - The Order

Alte categorii. Piesa anului - Ești frumoasă - Antract (pentru că a criticat-o C.V. Tudor în R.M.); decepția anului - poliția de la Skip Rock '94; cel mai "bine" muzician - Răzvan Mirică (de la manșetă i se trage); onologul anului - A.G. Weinberger (pentru că se pricepe să potrivească bluesul cu Muscatu!); cea mai "bună" - Loredana Groza (i se trage de la tricu) ș.a.

Diana Singer și Vladi Rus (Radio XXI)

Solistul anului - Artanu (că dă bine cu ciucu), chit. - Alin Oprea (pentru că a "păcătuit" la... SIN), chit.bas - Iulian Vrabete, keyb. - organistul de la Catedrala Sf. Iosif (nu știu cum îl cheamă), baterie - Sorin "Pup" Tănase (pentru că merge și cu zăzolină).
Trupa anului - Timpuri Noi
New Comers - The Order

ETNO-MELO-POLIT-ROCK BIJELO DUGME

Rockul este, de vreo trei decenii, un fenomen planetar, o filosofie și un mod de viață. Mi se pare firesc, deci, să cunoaștem și realizările "țarilor lumii a treia", măcar ca o completare a bagajului cultural. Dacă produsele acestor țări nu beneficiază de publicitate și distribuție majore, nu înseamnă că n-au valoare. Valoarea estetică, se știe, nu coincide obligatoriu cu valoarea comercială. Nu putem rămâne nepăsători când o mixtură facilă, ori tembelă, dirijată de interese pur patibulare, ne invadează tele-creierii și ne usucă audio-mintile. În timp ce lucruri valoroase din țara noastră sau din vecini se lovesc de urechi infundate cu cleiul "model".

Am la îndemână un CD: IMA NEKA TAJNA VEZA, scos de la labelurile sârbe Komuna și Kamarad la Crăciunul lui 1994. Este o culegere aniversară: 20 de ani de existență a, probabil, celei mai bune și, sigur, populare formații iugoslave - Bijelo Dugme. În ce călmară să-mi pună mea toată, ca să pot caligrafia grea melancolie ce-mi coprinse sufletul cu gheara-i nemiloasă, când prin nevăzuta piscătură a laserului se traduse la hărbiturile difuzoare sonul răscolitor, cu vibrații arhaice? Dincolo de nostalgia unor clipe de prietenie primăvărată, împărțită (sunt șapte ani de atunci) în șlibovița, metaforică, a rockului iugoslav, CD-ul oferă ocazia unei priviri comparative. Între ce-a fost la noi până în '90 și ce-a fost la sârbi, lată două exemple. La noi, Phoenix. Se cunoaște, nu mai reiau. La ei, Bijelo Dugme. Înființată în 1974, ținută în prima linie de ambiția și inspirația inepuizabilă a chitaristului-compozitor Goran Bregovic, formația are la activ peste zece LP-uri (2 în concert), a circulat în vest, a înregistrat la Londra, a înregistrat în Yugo cu producători englezi, a vândut milioane de discuri. Toate acestea se datorează climatului cultural destins din țara vecină și, nu-i așa, socialistă! Dar dacă Goran Bregovic ar fi plecat din țara lui, probabil că ar fi eșuat, ca atâția refugiați talentați din Est, într-un Occident suficient siesil.

Ce fel de muzică a făcut Bijelo Dugme? Etno-rock sau rock de inspirație folclorică sunt formule care nu cuprind totul. Goran Bregovic are predilecție pentru bogatul filon popular balcanic. Dar compozițiile lui trec pe nesimțite în zona de rafinament muzical unde, ca să dau un reper, au ajuns Jethro Tull, Santana sau Pogues. Să punem un slow-motion la partitura intitulată *Za Esmu*, editată în 1984. Pe un ritm clasic, potrivit bluesului și hard-rockului, clapele brodează o perdea melodică de sorginte orientală, o melopee ce te ametește cu lentoarea și savoarea de harem

osmanliu. Fina țesătură e impregnată de voci într-un aranjament tipic muzicii slave: solistul, bărbat, este susținut de un grup feminin, realizând un contrapunct vocal ca în corurile căzăcești. Dar, subminare continuă a folclorismului, chitara introduce riffuri heavy metal, inspirate parcă de Van Halen sau Gary Moore. Rezultatul? O piesă extraordinară, frumoasă și dinamică, pe care - nu mi-e rușine să recunosc - am ascultat-o de 10-12 ori consecutiv, fără să mă sature!

Deși multe compoziții respectă schema de mai sus, Bijelo Dugme a explorat în variate direcții. Rock'n'roll, marșuri de fanfară funebre, parodii, piese de lungimi apreciabile, cu schimbări de ritm și ton, gen Deep Purple sau Uriah Heep, orchestrații ample de clape, pachete de suflători, aranjamente pentru instrumente simfonice - harpă, coarde etc. Se poate înțelege că Goran Bregovic, autorul și aranjorul tuturor compozițiilor, este un artist complex, care nu s-a limitat să exploateze o schemă de succes.

Tenta folclorică, doidora de cimpoaie, viori, fluiere, tambale, a făcut muzica Bijelo Dugme pe gustul petrecăreților. Dar aproape toate piesele de această factură au un aer de tristețe premonitoare, ca și cum ar fi un comentariu psalmic la o istorie dureroasă, mușcată de lupte fratricide. Chiar azi, când eu scriu și când voi citiți, oameni care ieri ascultau acordeonul și beau împreună o sticlă de șlibovița se bat, învrăbiți de ambițiile unor politicieni paranoici. O știre neoficială, neconfirmată, anunța moartea ultimului solist vocal de la Bijelo Dugme, pe frontul stupid bosniac. Cum să rămâi impasibil? Și ce poți să faci, decât să scrii un articol inutil?

Ultima piesă de pe CD - *Ako Mozes, Zaboravi* (Dacă poți, uită...) are alura unui cântec de partizani. Este ceva atât de specific iugoslav încât, ascultând, parcă înțelegi sentimentele acelor oameni care se bat fără teamă și fără să cedeze. Editată în 1983, melodia închide sub coaja-i fragilă un memento la istoria iugoslavilor și pare un requiem pentru o epocă de-acum trecută în amintire... Poate chiar uitare? Cine știe? IMA NEKA TAJNA VEZA (Fie ca taina să rămână ascunsă)...

M.V. POP

P.S. CD-ul conține 17 piese selectate de pe următoarele discuri: *Bitanga i Princeza*, 1979; *Dovijeti Stotu*, 1980; *Uspavanka za Radmilu M.*, 1983; *Bijelo Dugme*, 1984; *Pljuni i Zapjevaji*, *Moja Jugoslavijo*, 1986; *Ciribiribela*, 1988. Lipsesc multe hituri, între care piesa-titlu de pe albumul *Kad Bi Bio Bijelo Dugme*, 1975 și, probabil, cel mai mare succes al grupului - *Tako Ti Je Mala Moja Kad Ljubi Bosanac*, din 1974.

POWER PLAY și ROCKA-ROLLĂ vă propun:

OFFSPRING - Smash - Epitaph Rec.

Dacă The Clash s-ar reforma acum, cu greu ar scăpa de ispita să cânte cu Offspring. Ascultând în paralel acest album și, să zicem, *London Calling*, am concluzionat că Smash e un pas agresiv către o terapie prin lovituri în locurile dureroase, până când din umanitate va rămâne un schelet precum cel de pe coperta CD-ului.

LAIBACH - NATO - Mute Rec.

Cover-versions în manieră techno-dance, cu inserții de muzică religioasă sau marșuri militaroase pentru confirmarea titlului. Năzuințe de mică amploare, lipsite de pretenția originalității. Ceva sincer și onest transpare din această lipsă de ambiție. Iar sinceritatea nu-i rea.

CORROSION OF CONFORMITY - Deliverance - Columbia Rec.

Corodarea conformismelor de orice fel e un proces subtil care nu necesită stridență. Dar agresivitatea inerentă trebuie să aibă aciditatea implacabilă a ruginei din preajma mărilor. Asta e senzația pe care o lasă muzica de față. Și dacă mântuirea (de rugină) nu vine din folosirea vopselei anticorozive, cu siguranță provine din ascultarea muzicii. Rețeta e garantată de marca discului.

PEARL JAM

- Vitalogy - Epic Rec.

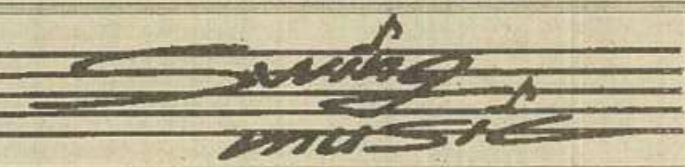
Moștenitori ai unui stil exploziv, dar lipsit de suflu, Pearl Jam sunt sortiți agoniei de lungă durată, ca o tranziție cripto-comunistă. Multă umplutură cu pretenție de experiment și tentă conceptuală, firmituri de la ospățul grunge amestecate în spanul unor metale neruginite încă. Nehotărârea unei trupe care nu și-a demonstrat vitalitatea. Doar și-a afirmat-o.

Aceste casete se găsesc prin POWERPLAY - Timișoara - O.P. 8 - C.P. 709 - cod 1.900

CONCURS ROCKA-ROLLA/POWER PLAY NR. 2

Numele premianților primei etape le veți afla în V.P.R. nr. 6. Vă reamintim premiile oferite de firmele timișorene: un T-Shirt și o casetă pentru primul clasat, două casete audio pentru al doilea și o casetă pentru al treilea.

1. La ce instrument cântă Larry Mullen jr.?
2. În care trupă celebră au activat pentru scurtă vreme Ron McGovney și Lloyd Grant?
3. Acum 10 ani grupul a atras atenția cu un mare hit (locul 1 în SUA și 4 în Marea Britanie) intitulat Broken Wings. Cum se numește trupa?

WORLD TRADE PLAZA, Boulevardul Expoziției nr. 2, sector 1, București, Telefon 312.93.97, fax 312.45.91.

You, Voodoo Lounge, Sticky Fingers, Some Girls, Goats Head Soup, U2 cu discografie completă (pe CD) și altele.

INFO-CONTEST DYNAMIC NR. 4

Ultima probă a concursului lansat și sponsorizat de prietenul nostru din Teiuș.

Întrebare: A înregistrat o versiune a celebrului Use Me alături de Mick Jagger (1993) și a compus piesa Line Up împreună cu Steve Tyler și Joe Perry, inclusă apoi pe albumul Get A Grip. Cariera sa individuală a fost și este mult sprijinită de MTV. Despre cine este vorba?

Roger Waters se irită când aude de Pink Floyd!

• Ce mai face Roger Waters, omul care a scris o bună parte din materialul cu care astăzi Pink Floyd colindă lumea?

E foarte ocupat. Cu ce? Expune și vinde desenele originale, care au stat la baza filmului animat "The Wall". Expoziția sa a fost deschisă la faimoasele galerii londoneze ale lui Catto Animation și desenele sunt expuse, evident, spre a fi vândute. Tot aici au fost expuse și desenele originale ale filmului, celebru, de-acum, în toată lumea, despre familia Simpson.

"Catto are această galerie, specializată în expunerea și vinderea desenelor de la filmele de animație, în special cele ale lui Disney, explică Waters un pic emfatic. Asta se va întâmpla și cu The Wall. Vor deschide expoziții la Londra, Paris, München și Los Angeles".

• În ce fel ești tu implicat? Cei de la Catto au venit la tine?

"Desigur. Drepturile de autor le impart însă cu Gerry Scarf (cel care a ilustrat albumele Pink Floyd, un timp). Am mai avut o mică expoziție, acum un an și jumătate, la Christie's. A mers foarte bine atunci. Probabil că așa va fi și acum".

• De ce faci asta?

"Aceste desene vor sfârși în casele oamenilor... fie în pod, fie atârnate pe pereți. Cred că mi-ar conveni mai mult ultima variantă. Dacă le place să colecționeze astfel de lucruri, de ce să n-o poată face?"

• Și cât costă desenele?

"La Christie's, prețul unui desen era, în medie, de 300 de lire. Cam atât costă și celelalte desene... Normal că cel care-i are împreună pe Albă ca Zăpada și cei 7 pitici e mai valoros decât unul care-l are doar pe Morocânosul. De exemplu, din The Wall, un desen ca cel cu ciocanele mășlăuind sau ca acela cu florile "adultere" este mult mai valoros decât altele... așa e peste tot, în lumea artei. În funcție de cerere se stabilește prețul".

• Si câte ai vândut, până-acum?

"Nu-ți pot spune exact. Catto alege desenele și le expune. O fi vândut, probabil, câteva sute".

• O groază de bani!

"N-am făcut o socoteală..."

• Păi, hai s-o facem acum! Hai să zicem că vinzi 200 de bucăți la 300 de lire, una. Asta-nseamnă 60.000 de lire!

"Da, într-adevăr, o groază de bani!"

• Ai nevoie de banii ăștia? Vreau să spun, un om cu averea ta?

"Cred că e ceva lipsit de importanță... Nu banii contează".

• Adică e strict o problemă de suflet? Să aibă oamenii desene cu The Wall pe pereți?

"Da, exact despre asta vorbeam".

• Nu te-a acuzat nimeni că vinzi din "patrimoniul" Pink Floyd?

"Poftim? Asta chiar că e o întrebare caraghioasă!"

• Nu, nu e. Nu ți-a zis nimeni nimic, nu s-a luat nimeni de tine, pe chestia asta?

"Nu. Nu s-a luat nimeni de mine, pe chestia asta".

• ...pentru că, știi, oamenii sunt foarte conservatori, când vine vorba de chestii de-astea!

"Da? Eu n-am observat nimic din ceea ce spui, în legătură cu Pink Floyd și cu "patrimoniul" său..."

• Adică?

"Ah, nu, n-o să mă las din nou târât în discuții pe această temă!"

• Ei, na, acum! Vorbește! (Tăcere...)

• Concertul The Wall de la Berlin a fost un succes? Trebuia să se strângă cam 50 de milioane de lire, în scopuri caritative.

"Așa este, dar nu despre asta trebuia să vorbim noi în acest interviu. Întrebăm-o orice despre mine, și-ți voi răspunde cu mare plăcere!"

• Of!

"Mda, cred că urmăm scopuri diferite. Nu te supără, dar cred că..."

• Stai așa, nu vrei să vorbești despre ceea ce faci acum?

"Despre ce faci acum? Păi, n-am vorbit, deja? Sau te referi la muncă?"

• Da, da.

"Lucrez la două proiecte. Un spectacol The Wall și niște muzică de operă, pe care o compun, despre revoluția franceză".

• Pare interesant!

"Este" (tăcere).

Cariera solo a lui Roger Waters nu a mai atins niciodată culmile pe care le-a atins cu Pink Floyd. Asta s-a întâmplat după ce Waters a părăsit grupul, lăsându-l să poarte, în continuare, același nume.

decizie ce s-a dovedit a fi dezastruoasă. Cele trei albume solo, excelente, *The Pros & Cons of Hitch Hiking*, *Radio K.A.O.S.* și *Amused To Death* au fost bine primite de către publicul din SUA și Anglia, dar criticii le-au ignorat. Trecutele sale, în special cel pentru promotionalul lui Hitch Hiking (unde a cântat împreună cu Clapton), s-au soldat, se pare, cu pierderi însemnate de bani.

• Probabil că ești dezamăgit de felul în care evoluează cariera ta solo?

"Sincer, nu prea aș vrea să intru în amănunte..."

• Probabil că nu vrei să-mi spui nici dacă ai ascultat totuși The Division Bell sau nu?

"Dacă l-am ascultat? Da, nu pe tot, dar în mare parte!"

• Și cum ți s-a părut?

"Liniste. Alo, Roger, mai ești pe fir?"

"Nu cred că vreau să vorbesc despre asta".

• Mda, pare c-avem scopuri într-adevăr diferite...

"Ascultă, tu înțelegi sau nu poziția?"

• Bineînțeles că da!

"Mă cam indoiesc! Ultima dată, Q a scris numai mizerii, vizavi de relația mea cu Gilmour. Și nu vreau să se mai întâmple chestia asta încă o dată..."

Deci, de expoziție am vorbit...

"Da, am vorbit..."

• ...și închide.

Ana Călin, după "Q"

TANGO MUSIC INTERNATIONAL,

PRIN SC PARTNER SRL,

vă oferă:

- Casete audio înregistrate, sigilate, peste 500 titluri din toate genurile, de cea mai bună calitate, la prețuri deosebit de avantajoase.
- Casete audio neînregistrate, pentru producție, la minutajul cerut de client.
- NOU! C.D.-uri înregistrabile, marca AUDIOMASTER.
- C.D. recorder marca MARANTZ
- Componente casete audio.

Pentru relații suplimentare, privind oferta noastră, vă rugăm să ne contactați la tel/fax (048) 644361

Caseta prin poștă!

Peste 1500 albume.

Catalog.Comenzi.Relatii la:

C.P. 1 - 651 București

Tel./fax: 01-312.73.56

Repere cronologice

1961

Anul proiectiei filmului "Tinerii", un film in care rolul principal era deținut de Cliff RICHARD, care cânta alături de grupul THE SHADOWS. Acest film avea să producă o adevărată revoluție în mințile liceenilor din România, practic, mai în joacă mai în serios, ducând la apariția de "formații de chitare electrice" în majoritatea liceelor, caselor de cultură sau cluburilor studențești. Mobilul îl reprezentau seriile dansante, activități obligatorii (!!!) în programul de educare comunistă a tineretului.

1962

Radioul bucurestean începe să difuzeze tot mai des piese instrumentale din repertoriul internațional, un bun prilej pentru îmbogățirea repertoriului trupelor apărute. THE SHADOWS și THE VENTURES se aflau în fruntea preferințelor.

1962-64

Perioadă de acumulări, renunțări sau căutare a unui stil propriu pentru majoritatea formațiilor înființate. Pe lângă "cântările" curente la clubul "mamă" se iveau și posibilitatea unei vacanțe de vară gratuite la Mamaia sau Eforie, prin susținerea unui program la unul dintre numeroasele restaurante deschise în sezonul estival. Printre numele care câpătaseră deja o oarecare notorietate, având grupuri proprii de fani, se aflau: Sideral, Roșu și Negru, Sfinx, Sincron, Olimpic '64, Cascade, Coral, Mecet, Delta, Andantino, Stelele 23, Nordie, Mamaia Quintet (toate din București), Sfinții (devenită apoi Phoenix), Stelele și Clasicii (în Timișoara), Dentes (Ig. Mureș), Euxin (Constanța) etc.

1965

Concertele din România ale grupurilor britanice THE PLAYBOYS, THE GUYS și TONY BOLTON & THE FEDERALS, e drept, formații de mână a doua, dar care permit muzicienilor autohtoni să se familiarizeze cu concepția unui spectacol rock.

PAGINI DIN ISTORIA ROCKULUI ROMÂNESC 1960-1965

formatiei ce avea să susțină în perioada 1965-68 numeroase concerte electrizante, mult gustate de spectatori care veneau pentru prima dată în contact direct cu o formație rock. Pe lângă piesele din repertoriul internațional, SINCRO compune și piese proprii, cele mai multe fiind prelucrări ale unor piese folclorice, "Hăulita", "Alunelu", "Ducea rufele la rău", "În gară la Leordeni", piese cu priză la public și care nu creau probleme de receptare din partea autorităților, motiv pentru care sunt sprijiniți permanent și chiar încurajați. Trupa atrage un grup masiv de fani devotați, care practic asaltează cu

scrisori și telefoane redacțiile radioului și televiziunii, impunând prezența grupului în emisiunile muzicale. Așa se nasc scurte metraje TV: "Opt minute de vis" și "Opt exerciții pe 625 de linii", în care apare și Anda CALUGĂREANU. Tot în această

perioadă sunt invitați și în studiourile ELECTRECORDER unde înregistrează primul EP pe 33 de turați cu piese în limba engleză, precum și mai multe discuri single, cu succese proprii sau în colaborare cu Margareta PĂSLARU și Anda CALUGĂREANU. De asemenea, vor apărea pe un LP, alături de MONDIAL și formația ELECTRECORDER, care avea să fie reeditată la casa de discuri AMIGA. Este prima formație rock românească medaliată la un festival internațional: Premiul III și Medalia de bronz la categoria "formații beat" la Festivalul tineretului de la Sofia (1968). SINCRO va apărea în mai multe spectacole de revistă, susține multe turnee în țară, precum și în Polonia, Israel și URSS, continuând să activeze până în 1976. În tot acest timp se produc numeroase modificări de componență, singurul membru constant rămânând Cornel FUGARU. Începând cu anul 1969 publicul rock avertizat se orientează tot mai mult către formațiile care cântau rock psihedelic motiv pentru care SINCRO, care rămăsese tributatar succesorilor "beat", începe să-și piardă din popularitate.

Oricum, rămân deschiși drumuri, fiind autorii primului show rock dinamic, cu un solist vocal cu personalitate și o excelentă mișcare scenică.

"Muzicuța veselă"...

Cornel Ionescu

Cred că a fost cel mai bun interpret la muzicuța pe care l-am avut. S-a născut la 3 decembrie 1948, în București, și debutează în 1958 în ansamblul Palatului Pionierilor. Studiază vioara la Școala de muzică nr. 3 și apoi urmează secția de teorie muzicală a Conservatorului. Activează mai întâi în formația de rock-and-roll a Liceului Dr. Petru Groza, după care, începând cu anul 1965, devine membru al grupului SIDERAL, a cărui componență o regăsim în portretul dedicat lui Liviu TUDAN. În 1967 devine membru fondator al formației COMETELE, alături de Cico - Pop AUGUSTIN (chitară bas), Dorel VINTILA ZAHARIA (tobe), Sony POPESCU (chitară solo, voce). Din 1968 începe să colaboreze cu majoritatea formațiilor bucurestene, fiind aproape omniprezent la majoritatea concertelor rock. Coral, Andantino, Delta, Mecet, Metronom, Olimpic '64, Sincron sunt numai câteva dintre formațiile care au solicitat colaborarea lui CORNEL IONESCU. Dar probabil că cele mai spectaculoase performanțe le-a avut alături de Dan Andrei ALDEA, o colaborare care a durat mai mult de 12 ani alături de formațiile: MEMPHIS, CARABUS sau SFINX. Paralel cu activitatea muzicală, a fost un apreciat cronicar muzical, colaborând la Flacăra, Săptămâna, Scânteia tineretului și alte publicații care aveau rubrici de specialitate. Din 1980 se stabilește în Occident și de atunci știm destul de puține lucruri despre activitatea sa.

Interviu cu solistul vocal al grupului Sincron: Cornel Fugaru

Rep: Cornel Fugaru, cum se face că atunci când se vorbește despre rockul românesc din anii '60, majoritatea își amintesc de Phoenix și Sfinx, mai puțin de Olimpic '64, Roșu și Negru, Mondial și Sideral, și extrem de puțin de Sincron, asta în ciuda faptului că voi ați fost deschișorii de parte?

C.F.: Știu eu ce să spun? Probabil că memoria colectivă a reținut ceva mai puțin numele de Sincron, tocmai pentru că celelalte nume au fost ceva mai intens mediatizate. Și totuși noi am fost primii care am avut înregistrări radio, emisiuni proprii la televiziune și primii care am înregistrat un album la Electrecord și unul în Germania la casa Amiga. Mă gândesc că fanii noștri s-au lăsat de mulțor de rock așa că nu prea are cine să ne pomenească. Deși probabil că prezența ta aici îmi demonstrează că nu am fost uitați.

Rep: Cum erau privite de către autorități formațiile rock ale anilor '60? Ați fost încurajați sau vi s-au pus "tălpi"?

C.F.: Bineînțeles că am fost obstrucționați cât s-a putut de mult. Tot ceea ce venea din afară era rău deci și muzica de jazz sau rockul. Nu știu dacă-ți amintești de baterista de jazz Sergiu Malagamba. El purta niște pantaloni strâmți, în carouri, și pentru că mai mulți tineri au început să se-mbrace ca el au fost denumiți "malagambiști" și au avut de tras multe ponoase prin sedințele UTM. Și totuși tinerii iubeau această muzică. Filmul "Tinerii" în care apăreau The Shadows a avut un impact deosebit, pentru că a fost prima întâlnire cu chitara electrică. Așa a apărut la mulți puși dorința de a cânta, precum cei de pe ecran. În plus, piesele erau deosebit de cantabile, ușor de reținut și peste noapte au apărut zeci de formații. Din păcate puține au supraviețuit. Una este să vrei și alta să poți. Până atunci se cântase numai muzică ușoară, așa că-ți închipuie cum era primită muzica noastră. Imi amintesc de o emisiune TV cu public, realizată de regretatul Tudor Vornicu, cred că era prin 1967, când trebuia să cântăm "Woody Bully" fără cuvinte, cu "șă ba da ba da...". După ce-am terminat piesa, publicul era în delir, așa că ni s-a făcut semn să facem un bis. Atunci, fără să ne pese de consecințe, am început să cântăm aceeași piesă în limba engleză. Imediat s-a întrerupt sunetul, camerele de luat vederi s-au îndreptat spre tavan, a fost un vacarm general și pentru aproape șase luni am fost suspendați. Iată ce scria "Luceafărul" sub semnătura lui A. Sandu: "Cum se permite orchestrei Sincron și mai ales dirijorului ei, Cornel Fugaru, să-și bată joc de ascultători? Și transforme un concert în bătaie pe scenă,

"Dacă vrei, poți cânta și în baie. Dar nu vei ajunge în fruntea topului"

acompaniate de urlete? Am mai auzit de refrane ca «la, la, la, la, la», dar «șab, șaba, duba» le întrec pe toate». Nu-i așa că seamănă destul de mult cu ceea ce scriau ziarele americane la primele concerte Elvis? Oricum nouă nu ne păsa, asta făcându-ne reclama. Pentru că toți se gândeau: "Ce-au făcut ăia, domne? Au fluierat în biserică?" Și normal că veneau să ne vadă.

Rep: Cred că ar fi interesant pentru cititorii de astăzi să afle cum vă pregăteați repertoriul.

C.F.: O... era extrem de greu. Toți ascultam emisiunile muzicale la radio Novisad, Monte Carlo, Luxemburg sau Beirut, iar cei care aveau magnetofone, celebrele Sonet Duo sau tancurile acelea rușesti cu care se pleca spre Berlin, înregistrau piesele care considerau că ni se potriveau. Eu, care aveam ureche muzicală ceva mai bună, ascultam de mai multe ori aceste benzi și scoateam notele, după care făceam "cifrajele" pentru ceilalți membri ai trupei. Alți doi băieți, studenți la engleză, ne scoteau textele. Mai târziu, ne-a ajutat mult un prieten, Emil Kost, care avea să devină cu timpul un fel de impresar al trupei, care făcea rost de discuri de pe la prieteni.

Rep: Cum se face că tu, care erai student la Conservator, te-ai apucat de rock? Nu ai avut probleme din acest motiv?

C.F.: Conservatorul a fost întotdeauna un sistem destul de rigid, cam "pătrăț". Din acest motiv, eu și ceilalți colegi care iubeam muzica de jazz sau rockul trebuia să ne ascundem de profesori, altfel eram

amenințați cu exmatricularea. De altfel, de multe ori, pentru a nu fi recunoscut, apăream pe afiș sub numele de Bebe Corneliu sau îmi puneam mustață, barbă falsă sau perucă. Oricum, îi mai "driblam" și-n pauzele dintre orele de curs, când ne apucam să cântăm jazz cu Voicu Enăchescu, Daniela Caraman Fotea și Dorel Danciu.

Rep: Care au fost principalele momente care au dus la ascensiunea formației Sincron?

C.F.: Prin 1963 adunaserăm un nucleu care se pregătea prin diversele locuri unde găseam o săliță sau un bec liber. După un an, în octombrie 1964, Emil Kost a reușit să adune băieții cu care am rămas aproape șase ani: Alexandru Arion, frații Cobârzan, Dan Voinescu și Ucu Bratu Voicescu. De atunci am luat numele de Sincron și am repetat o perioadă de timp la casa de cultură... Lenin din calea Rahovei. A urmat un an extrem de bun, cu multe concerte și public în delir. În plus, pentru a imprima în Radio și a apărea la TV, am început să cântăm prelucrări folclorice care s-au bucurat de mult succes. Așa ne-am trezit invitați să cântăm într-un spectacol al Teatrului de Revistă Constantin Tănase. Aici eram eroii spectacolului și, pe lângă piesele proprii, îi acompaniam pe soliștii de muzică ușoară Dan Spătaru, Cristian Popescu, Margareta Păslaru, Anda Calugăreanu (descoperită de mine) și alții. Probabil că le-a plăcut, așa că am făcut destul de multe turnee alături de Teatrul Tănase. A urmat un film, "Impușcături pe portativ", și mai multe discuri Electrecord.

Rep: Ați ales varianta prelucrărilor folclorice numai pentru a ocoli cenzura sau ați dorit să fondați un stil de rock autohton?

C.F.: Noi ne doream extrem de mult să cântăm și cred că de aceea am preferat să cântăm prelucrări folclorice. Știu că Olimpic '64 sau Sideral au avut destul de multe probleme din cauza textelor, așa că noi am considerat că asta era soluția cea mai practică pentru a ieși în față. Altfel, puteam să stăm ca multe formații din acea perioadă. Dacă vrei să cânti, poți să o faci și în baie.

Rep: Există o oarecare concurență între Sincron și celelalte formații bune ale momentului?

C.F.: Dimpotrivă! Ne cunoșteam între noi și ne respectam. De multe ori ne și împrumutam instrumentele. Pe vremea aceea erau scule puține, astfel că atât stăpile, cât și chitarele erau construite de Sandu Arion, care era student la Electronică. El se afla în relații de prietenie cu Bibi Ionescu, de la Sfinx, și tot timpul făceau schimb de piese. Am colaborat destul de bine cu cel mai bun "muzicuș", Cornel Ionescu, care a și cântat alături de noi. Îl respectam mult pe Dorin Liviu Zaharia, care, deși era autodidact, era extrem de talentat.

Rep: Care era atmosfera din concertele anilor '60?

C.F.: Excelentă. Este greu de imaginat că lumea se elibera total de stresul existent, astfel că la concertele noastre se exteriorizau, plângeau și își smulgeau părul din cap mai ceva ca la concertele actuale din Occident. De multe ori intervenea mișcarea câlărească să-mprăstie spectatori. Lumea participa cu trup și suflet, era un entuziasm nebun, o ieșire din matcă. Noi simțeam asta și de aceea cântam până la epuizare. De multe ori bisurile au depășit durata concertului. Era mare lucru să te simți iubit de oameni.

Rep: Ce s-a întâmplat cu Sincron după anul 1969? Care au fost motivele care au dus la numeroasele modificări de componență și la dispariția trupei din prim-planul rockului românesc?

C.F.: Eu sunt un om extrem de exigent și destul de dur în relațiile cu ceilalți, deoarece în destul de mult la calitate. De fapt, Emil Kost era cel care aplanat întotdeauna conflictele dintre mine și ceilalți. Văzându-se în vârful piramidei, băieții au încetat să se mai pregătească. După ce am luat premiul III la Sofia, am făcut primele modificări de componență, așa că la turneul din Israel am ajuns cu alți oameni: frații Mihai și Ștefan Berindei, care veneau din jazz, Silviu Hera, Mircea Tudoran, Ion Cristian - Călare și alții. Oricum și acolo am avut probleme cu Mircea Tudoran, care întârziea tot timpul la repetiții, așa că la ultimul concert din Israel am cântat fără basist. De altfel, se schimbaseră și vremurile, muzica evoluase și "beat"-ul pierduse trenul.

Rep: Ce s-a întâmplat cu vechii colegi de trupă?

C.F.: Sandu Arion este în Grecia, frații Cobârzan în California, Dan Voinescu a ajuns mecanic de locomotivă, iar Ucu Bratu Voicescu a terminat Conservatorul și este profesor la Academia Militară.

Pagină realizată de Nelu Stratone

Să cântăm cu sens

COMPACT

PLOAIA

Ai plecat din viața mea
Și mi-ai spus: nu-i cale
înapoi
Poate că destinul vrea
Să se împartă iarăși cifra doi
Vreodată de-ți mai zboară
gândul
Pe-aripi de vânt către mine
O să-mi auzi atunci iar
cântul
Voi fi din nou lângă tine.

Îmi pare că tu n-ai plecat
Nu mor astfel marile iubiri
Că gândul nu ți-ai ferecat
Într-un vechi album de
amintiri
Un fulger scapără în noapte
Ca să-ți mai fur o privire

Prin ploaia ce îngână
șoapte
Ca într-un vis de iubire.
R: Ploaia care-ți udă
părul
E din lacrimi ce nu pot uita
Ochii-mi plouă adevărul
(Pe) care îl știi și tu
cândva.

larna mi-a ajuns în păr
Dar te văd la fel, parc-a fost
ieri.
Sunt ca ramura de măr
Ce se dă lumini în primăveri
Eu tot mai sper la ziua-n
care
Îți voi găsi iar privirea,
Când carul mic și carul
mare
Ne vor ierta rătăcirea.
R:

Dacă n-ai ascultat, ai ratat FRIDAY I'M IN LOVE

♦ Ediția cu nr. 6 a fost ultima de 6 ore. Gabi Cotaș a comentat cu

Mădălina

exemple sonore Sanremo '95 și a comparat festivalul cu Mamaia. ♦ Anca Parghel ne-a oferit un adevărat regal informațional și muzical. A cântat singură, apoi cu Maria Tănase, apoi cu Berti Barbera. ♦ Manuel Savu și Berti Barbera au prefațat lansarea din 10.03. ♦ Ne-a vizitat și Cristina Andrei, care va avea în curând o casetă pe care o împarte cu Geanina Olaru. Autorul pieselor este tot Manuel Savu. ♦ Samuel Tastet a reprezentat din nou magazinul Swing Music, aducând materiale de lux. ♦ La ediția a 7-a intrarea s-a făcut la 24.15 conform noii grile de program stabilite de conducerea Radio Total. ♦ Prima intervenție i-a revenit lui Nicu Alifantis, care ne-a relatat telefonic

despre non-organizarea unui festival folk la Cluj-Napoca, despre proiectele proprii pe care a promis că le va detalia în direct într-o ediție viitoare. ♦ Mădălina Manole și-a onorat promisiunea și a rămas cu noi până la ora 4.00. A răspuns la întrebări, a susținut concursul karaoke-special pe care l-a și juriat și a participat direct la rubrica "Cool-Line", alături de psihologul Lucia Sterian. ♦ Au fost mai multe concursuri la cele două ediții. Premianții pe care-i mai așteptăm la redacție sunt Lăzărescu (și atât), Florin Mihăilescu și Gabriel Dinică (două premii). La karaoke-special, campionul ediției a 7-a va fi anunțat vineri 17 sau mai exact sâmbătă 18.03 după miezul nopții. ♦ Premiile sunt oferite de Partner SRL, Swing Music și V.P.R.

Andrei Partoș

Anca Parghel

Pe 29 martie, a 5-a întâlnire

FAN-CLUB ROMANTIC WARRIORS

Fanii Dieter Bohlen - Blue System sunt așteptați la discoteca S.U.A. din Complexul Studentesc Agronomie, de la ora 18.00. Pentru relații suplimentare puteți suna la telefoanele 4208664 și 7699227. Adresa fan-clubului: str. Caporal Ivan Anghelache nr. 2, bl. M28, sc. 1, ap. 47, sector 5, București, cod 76419.

MĂ HOLBEZ

► Am primit flori și măștișoare de la voi și a crescut cota de învidie în colectivul VPR. Eu vă mulțumesc tuturor (băieți și fete)! ► Bugs Bunny m-a uns pe suflet cu comentariul la un Ceai de Timpuri Noi. ► Mă voi referi mai mult la presă. ► A reaperat "Showbiz da' mulți" în Academia Catavencu. Am aflat că Liviu Tudan a ajuns redactor la TVR, că Marius Teicu are viață la Bordeni, că Loredana "a avut contacte cu sovieticii la cel mai înalt nivel". ► Vreo două zile au anunțat că vine Rod Stewart la București. "Cronica română" și "Libertatea" citează surse neoficiale. Din unele ceva mai precise vă pot spune că tandemul Marcel Avram și Paul Opris încearcă să ne facă un cadou de amplasare pe 15 iulie cu Rod Stewart, Eros Ramazzotti, Joe Cocker și poate Liza Minelli. Nu s-a bătut încă palma și nu se știe dacă va fi pe un stadion sau în vreo piață uriașă. ► Bravo celor de la "Evenimentul" (din 3 martie) când au publicat (corect) lista Premiilor Grammy. Și "T.L." și-a făcut datoria în aceeași zi. "Cronica română" a încercat, dar a chiflit titluri și categorii. ► Din "Libertatea" (1 martie) culeg știrea că vom avea un dublu CD cu Octave pe 24.03 la Muzica și apoi lumea bună va merge la Casablanca la o bătă fără frontiere. ► Ziarele ne pun în gardă: adio MTV la vară! Tocmai începusem să mă satur de canalul asta monoton. Cu 500 dolari, ziaristii vor avea acces la decodor și mai ales la teletext. Altfel dispar rubricile "originale" din multe cotidiene. ► Expres Magazin (nr. 7) publică o scrisoare deschisă din partea lui Doru Istudor M.S. (nu știu ce înseamnă finalul). Omul aflat la Londra e supărat foc pe Manuel Savu pentru că folosește numele de Voltaj fără a avea dreptul. Poate are dreptate, dar dacă dorea o polemică cinstită putea să se adreseze unui ziar de profil. El le propune colegilor săi de la Voltaj '88 niște nume inteligente ca Fasung, Bitum, Raboteza, Ciorba Sleita ș.a. Talentat dl M.S.! ► În "T.L." un titlu de senzație: "Mo Do și Tom Cruise într-un super-show la Polivalentă!" Bună combinație. Merg și eu să-i văd pe ăștia la un loc. ► La patinaj artistic, comentarii confundă Beatles cu Wings, dar ce mai contează, când am văzut atâtea căzături frumoase, sărituri spectaculoase și arbitraje incorecte. ► Plăcut și meritat portretul Elena Cârstea la care au fost invitați și lansatorii solistei: Cornel Verban, Titus Munteanu, Alexandru Wilmany. Compoziția Elenei, "Ochii tăi", rămâne un mare hit al muzicii noastre pop. ► Barbra Streisand pe TVR2, joi noaptea. Mare artistă! ► La Tele 7 abc, Elena Cârstea ne-a anunțat că pregătește un CD cu piese scrise de ea. Sponsorul va fi Sica Puscoci, celebru om de afaceri din lumea sportului. ► Rubrica realizată de firma Radacini a câștigat ceva în calitate sunetului. Top Raks Music rămâne pentru mine un misterios implant în schema TVR. ► Victor Socaciu și Oana Sârbu au apărut la ora mesei de prânz la Antena 1. ► La Tele 7 până și chinezii vorbesc mai bine românește decât în alte părți. ► Nu știu ce s-a întâmplat cu

ȘI EU!

"scandalul vedetelor" dar, așa cum am anticipat, nimeni nu mai zice nimic. Jignirea adusă celor cinci de acel Teddy, cu afișele sale de prost gust, ar trebui sancționată aspru. ► M-am holbat și la caseta Divertis. Mare plăcere, dar și chin, pentru că am nimerit un exemplar care avea un zumzăit enervant când era mai bun textul. O fi fost ceva special din sistemul de codaj, dar noi care nu "piraterizăm" ce vină avem?! Oricum, plec după ei în tuneu și mă scot. ► Gimnastica de dimineață de la Antena 1 m-a doborât. Cele două fete sunt campioane mondiale, sau așa ceva, dar noi cum să ne descurcăm cu mișcările alea complicate? Am avut febră 5 zile după o tentativă. ► La italieni l-am văzut pe dragutul de Fiorello imitând-o pe Claudia Schiffer, de față cu persoana. Băiețel face ce vrea cu publicul și-l înțelege pe Pippo Baudo că se teme de el. Claudia a stat pe scenă destul de să-l

determine pe tata să lase cu cănele la plimbare, deși era unu noaptea. ► Bun de tot suplimentul lunar pentru tineret al "Cotidianul"-ui. Cel din 10 martie are două pagini semnate de Iulian Ignat despre King Crimson. ► Pentru Razvan Augustin (Libertatea) The Secret este încă "necunoscut publicului". Grupul de fete are un disc din 1992, dar flintează de șase ani. În schimb Voltaj '88 i se pare "cu vechime"! Nici când s-a născut trupa n-a activat mai mult de câteva luni, iar de atunci până pe 10.03 practic n-a existat. Mai lăsați băieți strigăturile și puneți mâna pe documentare. Că Dan Alex Sârbu nu mai e la Iris de mai bine de un an, iar colegul n-a observat, asta-i floare la ureche. Noroc că n-aveți șefi ca al meu... ► Sâmbătă seara la Tele 7 doamne multe și la mijloc Dan Iosif, tip de gașcă, direct și fără complicații inutile. Bun show! ► În "Ecran magazin" apare o declarație dată cică de Andrei Partoș, despre V.N.D. Ca și cum ar fi fost un invitat la emisiunea aniversară. O oarecare Simona Truica minte fără jenă și privind istoricul V.N.D.-ului. Nu mai spun că am văzut și o poză a Angelei Clochină de acum 10 ani și că altfel n-ai nimic de citit în mult autolaudată publicație. ► A mai apărut un magazin pe piață. Nu ne ajungeau cele existente. Patru pagini colorate, patru nu. Atât am reținut din primul număr. ► Clujenii ne-au oferit pe programul 2 scurte interviuri simpatice cu Mircea Baniciumi, Vladi Cnejevici, Iuliu Merca (acesta ar merita o emisiune întreagă, pentru că-l percep ca pe un om plin de farmec și de mare talent). ► M-am holbat și la Gerontocelul de joi. S-a și cântat, s-au depănat amintiri. Poate redacția muzicală ar fi trebuit să "preia cazul", ca să nu am senzația de penibil... ► Mi-a fugit ochiul pe TVR 2, la un concurs prezentat de o fatucă cu buline și o voce imposibilă. Ce spunea nu contează, dar stilul bătea spre un Brenciu feminin. Adică iritant. "Jocuri și concursuri" înseamnă că cineva se joacă cu nervii noștri?! ► M-am făcut a dracu' așa cum mi-ați cerut. Și promit să mă mai fac, pentru că sunt convinsă că a venit momentul să le mai zicem pe bune când e cazul.

Gălbioara

DE TOATE

► N.M.E. din 4 martie subliniază performanța unică a celor de la Blur, care în primele două luni ale acestui an s-au ales cu 4 plus 4 premii la N.M.E. Brats, respectiv la Brits. ► Cititorii revistei germane Rock Hard și-au desemnat favoriții, lista fiind publicată în numărul din această lună. Cea mai îndrăgită trupă este Metallica, urmată de Tiamat și Dream Theatre. Au candidat 252 de grupuri. Veți spune că ei au de unde alege, dar ei și ascultă multă muzică (cu 20 de mărci casetă și nu cu 2000 de lei copia pirat!). La "New Comers" pe primele poziții s-au situat Machine Head, Schweisser și Downset. Albumul cel mai agreat, care și azi se află pe primul loc în topul cititorilor, este Wildhoney, al trupei Tiamat. ► Britanicii n-au mai reușit să cucerească America. Astfel răsuflă ușurat David Sinclair în revista Rolling Stone de săptămâna trecută. Ironia face ca cele mai puternice turnee ale anului 1994 să fi aparținut celor două grupuri de veterani britanici, Pink Floyd și The Rolling Stones. La capitolul vânzări de disce însă numele noi n-au reușit să se impună peste Ocean. În clasamentul Billboard al albumelor anului 1994 găsim un singur L.P. printre primele 30 (The Division Bell). În 1966 erau 8 titluri, iar în 1984, 10 titluri (Police, Def Leppard, Culture Club, Duran Duran, Joe Jackson și The Clash). Specialiștii presupun că odată cu scăderea prizei orientării grunge se redeschid porțile pentru o nouă invazie britanică. Oasis, The Stone Roses și Portishead au și făcut primii pași în acest an. ► A dispărut recent Tony Secunda (1945-1995), unul dintre cei mai temerari impresari britanici (The Moody Blues, Marc Bolan, Motorhead și alții îi datorează enorm), și Bob Stinson (1960-1995), fost component al grupului Replacements. Chitanistul a fost găsit într-un apartament din Minneapolis. ► Colegii săi știau că se droga excesiv. Două albume vor ieși anul acesta pe piață pentru a-l onora pe John Lennon. Sumele rezultate din vânzarea lor vor fi folosite exclusiv în scopuri caritabile. Primul este asambat de Lindy Goetz (impresar la Red Hot Chili Peppers) și Robert Pfeiffer, vicepreședinte la Hollywood Records. Vor cânta Red Hot Chili Peppers, Cadebox, Screaming Trees, Ozzy Osbourne, Willie Nelson și alții. Al doilea proiect este pe mâna văduvei Yoko Ono, care colaborează cu Capitol și speră să-i atragă pe Bruce Springsteen, Paul McCartney, Pearl Jam, Peter Gabriel, Elton John. Pe acest album s-ar putea să apară și piese nepublicate cu John Lennon. ► Ascultătorii postului de radio Triple J din Sydney i-au găsit un nume lui Prince, adică lui The Symbol. Noul nume este Davo, dar nu se știe ce spune micul prinț, care mai nou apare pe scenă cu "Slave" pictat pe obraz. Poate se leagă ceva și iese Davo The Slave?! ► Tony Mortimer de la East 17 a recunoscut că a fost traficant de droguri înainte ca trupa să devină celebră. Un nou single East 17 a apărut pe 13 martie cu piesa Let It Rain (când la București chiar a plouat!). ►

BEATCO

Deutschland

Vocating

LINE OFICIALĂ DE AUTOCAR

București-Frankfurt-Dortmund-Hamburg

ZILNIC (med. lună) pe traseu: București - Ploiești - Brașov-Sibiu-Deva-Arad-Nürnberg-Ulm-Stuttgart-Karlsruhe-Mannheim-Frankfurt-Köln-Düsseldorf-Essen-Dortmund-Kassel-Göttingen-Hildesheim-Hannover-Hamburg.

București-Frankfurt-PARIS

Plecări miercuri, joi, sâmbătă.

Prețuri excepționale, bagaje 50 kg (2.- DM/kg suplimentar). Legături cu autocarul din Frankfurt spre toate orașele Europ. Autocare moderne - condiții deosebite.

ROMANIA-

str. Sofia 26-București
tel.(0040) 1-2121276

GERMANIA

Baseler Platz 3
60320 Frankfurt
(069) 252864

SERIALE VPR SERIALE VPR SERIALE VPR SERIALE VPR

DISCOGRAFIE SELECTIVĂ:
CHELSEA GIRL (POLYDOR 1968)/ THE MARBLE INDEX (ELEKTRA 1969)/ DESERTSHORE (REPRISE 1971)/ THE END: JUNE 1st 1974 (ISLAND 1974)/ DRAMA OF EXILE (AURA)/ DO OR DIE (casetă REACH OUT INTERNATIONAL 1982)

John Cale - un trubadur de avangardă

S-a născut la 5 decembrie 1940, la Sweasea, în Jara Galilor, într-o familie de mineri care totuși asigură o pregătire muzicală corespunzătoare unicului lor fiu. Se afirmă încă de la 8 ani, când compune o piesă pentru BBC. După ce termină colegiul de muzică din Bristol câștigă bursa Leonard Bernstein și merge la New York pentru a-i studia pe John Cage și Erik Satie.

Aici frecventează cluburile de jazz, devenind curând un muzician apreciat. Se alătură mișcării de avangardă newyorkeze și începe să-și cânte pe străzi propriile compoziții. Întâlnirea cu Lou Reed avea să-i schimbe total cursul existenței, asigurând un cadru organizat pentru afirmarea talentului său remarcabil. Multe dintre compozițiile celebre ale formației Velvet Underground sunt semnate John Cale, care avea să ridice nivelul muzical al trupei prin ideile sale inovatoare rezultate din studiul muzicii simfonice.

După despărțirea sa de Velvet Underground s-a căsătorit și se afirmă ca producător, aranjor, compozitor și interpret. O perioadă de timp face parte din staff-ul producătorilor de la Warner Bros Records - California.

Primul său album solo, **Vintage Violence**, apare în 1970 la CBS. Colaborează în continuare cu o serie de artiști de avangardă remarcabili cum ar fi: Terry Riley, Brian Eno, Phil Manzanera, Kevin Ayers, Chris Spedding, Pat Donaldson, precum și cu foștii săi colegi Lou Reed, Nico și Maureen Tucker.

Discografia sa cuprinde peste 10 albume solo și peste 20 de colaborări, dar, deși meritele sale sunt recunoscute de critică și de majoritatea artiștilor de avangardă, nu se poate spune că a avut vreodată un mare succes la public. Albumele sale, excelent cotate, nu se găsesc decât la colecționarii autentici.

Se remarcă în mod deosebit albumul **Paris 1919**, produs de Chris Thomas, un album-manifest al artei decadente, și capodopera sa **Fear**,

O posibilă istorie a grupului:

VELVET UNDERGROUND un simbol postmodernist 4

înregistrată cu Brian Eno și Phil Manzanera, care avea ca deviză sintagma: "Frica este cel mai bun prieten al omului". Acest album, ca și compilația **Guts**, ilustrează fascinația sa poetică pentru solitudine, distrugere, neant.

Începând cu anul 1974 activează mai mult în Anglia.

Printre albumele produse de John Cale se remarcă cele ale fostei sale colege de trupă Nico, **Horses** - albumul de debut al reginei muzicii punk Patti Smith, **The Stooges** - primul album semnat Iggy Pop, primul album Police, albume pentru Joy Division, Modern Lovers, Silver Head și mulți alții.

DISCOGRAFIE SELECTIVĂ:
VINTAGE VIOLENCE (CBS 1970)/ CHURCH OF ANTHRAX (cu Terry Riley, CBS 1971)/ THE ACADEMY IN PERIL (REPRISE 1972)/ PARIS 1919 (WEA 1973)/ FEAR (ISLAND 1974)/ JUNE 1, 1974 (ISLAND 1974)/ SLOW DAZZLE (ISLAND 1975)/ HELEN OF TROY (ISLAND 1975)/ SABOTAGE LIVE (A&M)/ GUTS (PHONOGRAM)/ HONNI SOIT QUI MAL Y PENSE (A&M)/ MUSIC FOR A NEW SOCIETY (ZE PHONOGRAM)

P.S. - După 20 de ani

În anul 1993, o veste incredibilă avea să facă ocolul lumii. După 20 de

sau mai recent R.E.M. și Sonic Youth, probabil că o să înțelegem mai bine importanța deosebită a acestui grup în dezvoltarea culturii rock.

Revenirea nu a fost tocmai ușoară, ea plănuiindu-se în luna februarie 1993 la New York, când cei patru s-au întâlnit într-un studio pentru a vedea dacă mai sunt în formă și s-a stabilit că trupa să cânte în deschidere la U2. "Noi am repetat câteva zile pentru a vedea dacă mai putem cânta împreună și rezultatele au fost încurajatoare... Îi apreciem extrem de mult pe cei de la U2, care se consideră un fel de discipoli ai noștri. Cred că este una dintre puținele trupe care ne-a înțeles foarte bine și tocmai de aceea am preferat să cântăm cu ei", declara John Cale după primele repetiții. Lou Reed avea să continue: "Sunt sigur că după concertele noastre vor fi câțiva care vor spune că ar fi fost mai bine dacă noi nu am fi cântat. Amintirile despre trupă sunt mai bune decât realitatea însăși. Problema este că noi suntem cei mai buni judecători. Mulți spectatori vor constata că avem încă ceva de spus și ne vom întrece pe noi înșine".

Iată ce scria revista Rolling Stone despre concertul dat pe stadionul Wembley în 5-6 iunie 1993: "În timpul primului concert dat la Londra de Velvet Underground, Lou Reed schimbă puțin versurile de la Sweet Jane: Unora le place să danseze/ Unora le place să meargă la concertul VU/ Dar sunt unii ticăloși care îți vor spune că totul este obscen... Oare care poate fi scăparea lor împotriva replicilor usturătoare apărute în presă înaintea acestui turneu?... Frustrarea acestor concerte (unul desfășurat într-un club intim, altul - un spectacol de mare succes cu aproape 12000 spectatori) constă în faptul că VU nu încercau să cânte dumnezeiește. Ei erau pur și simplu buni, cu adevărat buni, dând viață forței lor firești... Puteai simți precis un fulger invizibil licărind pe fețele lui Reed și Cale, ce avea să lumineze mai ales în timpul extinsului turnir chitară-violă din nr. Rain... În 1993 Velvet Underground s-au conectat cu trecutul și au dovedit că există viață dincolo de legendă".

Din arhiva VPR

Având în vedere faptul că am mai publicat zilele de naștere ale vedetelor interne și internaționale, ne oprim numai la cifre rotunde. În vară vom reveni cu un poster (două pagini) cu datele artiștilor noștri. Ii rugăm și pe această cale să ni le ofere!

15.03 Dee Snider împlinește 40 de ani. **16.03** Se împlinește 20 de ani de la moartea lui T. Bone Walker. **18.03** John Hartman (Doobie Brothers) are 45 de ani. **19.03** Omette Coleman la 65 de ani. **20.03** Carl Palmer s-a născut în 1950. **21.03** Otis Spann s-a născut în urmă cu 65 de ani. Roger Hodgson (Supertramp) acum 45 de ani. **24.03** Nena (Gabriele Kerner, cea cu 99 de baloane) împlinește 35 de ani. **26.03** Împlinește 45 de ani Ronnie McDowell și Teddy Pendergrass. **30.03** Eric Clapton la 50 de ani! **31.03** Herb Alpert la 60, ca și Richard Hughes (Johnny Winter Band) **1965** S.U.A. Eight Days A Week - The Beatles și Stop! In The Name Of Love - Supremes la singles și coloana sonoră a filmului Goldfinger la L.P.-uri.

M.B. The Rolling Stones pe toată linia: The Last Time (s) și The Rolling Stones No 2 **1975** S.U.A. 1. My Eyes Adored You - Frankie Valli și Lady Marmalade - Labelle, iar la albume Led Zeppelin cu Physical Graffiti.

M.B. Bye Bye Baby cu Bay City Rollers în ultimele două săptămâni ale lunii. Status Quo (On The Level) și Led Zeppelin la L.P.-uri.

1987 Lean On Me - Club Nouveau la singles în S.U.A. și Beastie Boys cu Licensed To Kill la albume.

M.B. Everything I Own - Boy George și Respectable - Mel And Kim (s), The Joshua Tree - U2 (L.P.) două ediții ale lunii martie.

Și credem că ar fi interesantă și declarația chitaristului Sterling Morrison referitoare la come-back-ul Velvet Underground: "Fiecare trupă are o viață limită în funcție de numărul concertelor avute. Cum noi am dat foarte puține concerte este normal să mai avem multe de spus". (Va urma)

Nelu Stratone

Luminile se sting.

"Urmând enormelor ipoteze și supoziții făcute de presă în ultimele două săptămâni, vreau să confirm că am fost testat HIV pozitiv și că am SIDA. Am considerat corect să nu fac publică această informație, pentru a proteja viața particulară a celor din jurul meu. Totuși, a venit timpul ca prietenii și admiratorii mei din întreaga lume să afle adevărul și sper că fiecare va fi alături de mine în lupta împotriva acestei teribile maladii".

Aceasta a fost declarația făcută de Freddie lui întregi, cu o zi înainte ca el să moară. O pledoarie disperată către "toate popoarele lui Dumnezeu" de a salva lumea de SIDA. Nu era nevoie să ceară asta. Moartea sa a fost îndejuns pentru a atenționa lumea și a o face să ia în serios pericolul virus.

Înainte ca mesajul lui Freddie să aibă o aplicabilitate directă în întreaga lume prin crearea unor centre speciale care să se ocupe de prevenirea bolii SIDA, prietenii și fani deopotrivă au vrut să-i aducă un omagiu lui Freddie, cel mai mare "entertainer" pe care lumea rockului l-a văzut vreodată.

Brian May a rezumat sentimentele membrilor formației la moartea lui Freddie. El îi sprijiniseră cât au putut în ultimele sale luni de viață: "E ca o piatră care îți cade în cap. Privindu-l cum se stinge, am avut sentimentul de neputință, de pierdere a speranței. Sentimentul de neputință, de pierdere a speranței. Era teribil să vezi că atât durere era în el, dar el nu voia nici un fel de compasiune, voia să fie tratat ca un om normal, și am răs adeseori până la final".

În noaptea care a urmat morții marelui cântăreț, BBC a transmis o emisiune specială dedicată acestuia. Introducerea a fost făcută de Elton John. Programul a prezentat piese ale grupului Queen din concerte și din cele înregistrate în studio. Au fost inserate și câteva interviuri, din perioada de început, dar și din anii din urmă. Mesaje de compasiune au sosit din întreaga lume.

Au urmat și alte gesturi, ale unor muzicieni care au încercat să cinstească memoria lui Freddie. Grupul Extreme a inclus piesa "Love Of My Life" pe unul din albumele lui. De asemenea, "Bohemian Rhapsody" a însoțit o scenă memorabilă a filmului "Wayne's World", care a fost lansat în vara lui '92. Se pare că fiecare încerca în felul său să-și arate respectul purtat marelui Freddie Mercury.

Funeraliile au fost pline de decență. Nimic strălucitor, nimic fastuos. Un covor de flori acoperea

QUEEN - 45 un miracol

podeaua crematorului, unde un număr respectabil de oameni - familia lui Freddie, formația, prietenii cei mai apropiați - au adus un ultim omagiu lui Frederick Bulsara, băiatul timid născut în Zanzibar, cel care se transformase în adoratul star internațional Freddie Mercury de la Queen. Presa a reflectat evenimentul cu mult respect.

The Show Must Go On

Acum, că formalitățile erau încheiate, era destulă treabă de făcut. Freddie nu ar fi permis nimănui să piardă timpul, cu atât mai mult cu cât SIDA făcea victime în continuare. Freddie le lăsase lui Brian, Roger și John un testament. Ei nu aveau

timp pentru aventuri solo, nu în acel moment, în orice caz. Planul imediat era de a strânge bani pentru Terence Higgins Trust, fundația de caritate anti-SIDA pe care Freddie îl lăsase să o pună pe picioare în numele lui.

Băieții din trupă s-au pus pe treabă imediat. Pe 9 decembrie 1991, "Bohemian Rhapsody" a fost lansat ca un single cu două piese pe fața A, împreună cu "These Are The Days Of Our Life" de pe L.P.-ul "Innuendo". Cele două videoclipuri care acompaniau cântecele erau primul și ultimul clip realizate de Freddie.

Toți banii proveniți din vânzarea single-ului au plecat spre Terence Higgins Trust. Single-ul a urcat pe locul 1... Formația avea însă planuri mai mari. Roger: "Freddie a simțit că făcând anunțul prin care dădea la iveală faptul că are SIDA, poate face ceva bun pentru stoparea acestei maladii, fiind convins că moartea sa însemna ceva. Vrem să ducem la bun sfârșit dorințele lui. Ne gândim ca anul viitor să pregătim un eveniment în amintirea sa, ocazie prin care să strângem banii de care avem nevoie".

Freddie Mercury Tribute Concert

Pe 20 aprilie 1992 a avut loc evenimentul: "A Concert For Life", Freddie Mercury Tribute Concert pentru AIDS Awareness pe stadionul Wembley din Londra. La spectacol - transmis în lumea întreagă și urmărit de peste 500 de milioane de telespectatori - au participat mulți artiști mari, care au răspuns solicitării celor de la Queen și au vrut să-i aducă personal un omagiu lui Freddie: Elton John, David Bowie, Roger Daltrey, Robert Plant, Ian Hunter, Mick Ronson, Paul Young, Zucchero, Tony Iommi, Lisa Stansfield, Annie Lennox, Guns n' Roses, Del Leppard, Extreme, U2 (via satelit de la Sacramento, California), Seal, Spinal Tap - și desigur Brian May, John Deacon și Roger Taylor.

Toate cele 72.000 de bilete pentru concert au fost vândute în trei ore! Brian a fost încântat când a auzit vestea: "Freddie ne-a dat o platformă extraordinară, așa că nu e nici o problemă de a strânge banii pentru proiectul SIDA. Moartea lui Freddie cred că a ajutat lumea să vadă homosexualitatea diferit, cel puțin eu sper să fie așa. Pentru noi, era foarte dificil să discutăm despre asta, pentru că era treaba lui și toate mergeau bine. Faptul că el a vorbit deschis despre SIDA cred că a forțat lumea să nu se mai ascundă cu capul în nisip și să discute deschis despre această problemă".

Roger: "SIDA ne afectează pe toți. Concertul de pe Wembley a fost pentru noi o celebrare

internațională a lui Freddie și împlinirea dorinței acestuia, ca mesajul său de luptă comună împotriva bolii SIDA să se facă auzit în cât mai multe locuri. Freddie ar fi lăsat ideea de a aduna pentru el toate aceste stărui. I-a plăcut întotdeauna să facă lucrurile pe picior mare".

"A Concert For Life" a fost prima apariție a grupului Queen pe stadionul Wembley, după cea din 1986. Coincidență, un album live cu acel concert - "Queen Live At Wembley" - a fost lansat pe 25 mai 1992.

Freddie n-a intuit probabil impactul pe care l-a avut moartea sa asupra oamenilor, asupra conștientizării oamenilor despre pericolul SIDA. Brian a precizat că el și ceilalți băieți din formație nu au fost niciodată în măsură să vorbească deschis despre bisexualitatea lui Freddie și că moartea lui a dat deoparte un tabu. Se poate discuta acum despre bisexualitate, homosexualitate și SIDA, în legătură cu Freddie. Acum, participând la campania anti-SIDA, Brian a fost într-un fel forțat de Freddie să nu mai fie atât de reținut în privința acestui subiect, măcar o dată în viața sa! Cu siguranță, Freddie nu a murit în van. Și potrivit părerii lui Roger, el nu a murit nefericit, chiar dacă a suferit mult. Era într-o "relație de dragoste stabilă" când a murit și, contrar a ceea ce a scris presa, nu era deloc "mizerabil" sau "în mizerie". Freddie, la urma urmei, a menționat de multe ori că nu se așteaptă să supraviețuiască până la vârste înaintate.

"Nu mă aștept să ajung cu oasele bătrâne. Mai mult, de fapt nu îmi pasă. Nu vreau să ajung la șaptezeci de ani. Ar fi plictisitor".

Și era pe deplin conștient de realizările și succesele pe care le avusese: "Am trăit o viață plină și dacă aș muri mâine nu mi-ar păsa deloc. Am cam făcut de toate".

Într-adevăr. Prin "Innuendo", el a zis tot ceea ce poate a zis încă în viață. Cele două fermecătoare cântece dedicate pisicilor sale, "Delilah" și "Bijou", au fost parcă felul lui de a spune la revedere prietenilor săi iubiți. "The Hitman" poate fi un atac vicious contra SIDA. Și, desigur, prin piesa care dă titlul L.P.-ului, el face apologia masei de inuendos (de insinuări) din interiorul albumului: "don't take offence at my innuendo" (nu lua ca o ofensă insinuarea mea). A diseca "Innuendo" prea mult poate fi însă ceva impudic - ar fi ca și când ai pătrunde în dormitorul cuiva.

(Va urma)

Costin Manoliu

Concurs

20 de bilete sunt puse în joc pentru primii care răspund corect la întrebările noastre. Lista câștigătorilor se va afla la redacție în zilele de 25, 26 și 27 martie. Ne puteți contacta telefonic sau vizitându-ne la sediul din Calea Victoriei 101. Procedăm astfel pentru că numărul următor apare tocmai în ziua concertului, adică pe 28 martie. Răspunsurile pot fi și ele aduse sau expediate prin poștă, precizând pe plic titlul concursului.

1. Care a fost prima apariție pe disc sau casetă muzicală a lui Ioan Gyuri Pascu?
2. Care este titlul albumului Krypton aparut înaintea dublului disc "Lanțurile"?
3. În ce an s-a născut grupul Timpuri Noi?
4. Din care localități au venit la Compact mai tinerii componenți Leo Iorga și Emil Laghia?

Termen limită de primire a răspunsurilor: 27 martie (inclusiv) până la ora 17,00.

DUMINICĂ ÎNTRE ORELE 18-20

ROMTOP S.R.L.

ediția a IX-a

1. Waiting For The Darkness - Survolaj
2. Călin, file din poveste - Cristi Paturcă & Rond
3. Ești frumoasă - Antract
4. Rodica - Terente
5. Blues-ul băiatului sărac - Sarmale Reci
6. Toți suntem puțin luați - Pasărea Colibri
7. Clasa muncitoare - Cargo
8. The Day After - Unicorn
9. Dusty Road Blues - Quo Vadis
10. Alone - Axial
11. Path To Initiation - Floare Albastră
12. Helga - Timpuri Noi
13. Fără bani - Krypton
14. Alerg întruna - Compact

Anca Lupes și Cristi Chirculescu (Rom Top SRL)

15. Lumea mea - Silvia Dumitrescu
- Stă să intre: Va trece ploaia - Camelia Genoveanu
- Propuneri: Joe - Crown, Sweet Angel Child - Voltaj '88, Fly Over Me - Weinberger Blues Machine

RADIO 2M+
92,7 FM **2M+**
București

Săptămâna 16-30 martie

DESENE ANIMATE

Familia Addams sâmbătă 16.03, de la ora 16.00 ultimul episod. Urmărit Goangele - în fiecare sâmbătă și duminică de la aceeași oră.

MUZICA

Postmeridian - în fiecare zi, exceptând sâmbătă și duminică, de la 15.30 la 18.00. Realizatori: Teo Trandafir și Cristin Tocan

Staruri pentru totdeauna - luni, marți, miercuri și joi de la 23.35 și vineri de la 1.25.

Staruri în concert - sâmbătă (18.03) și duminică (19.03) de la 0.20 Main Street Jazz (două părți). Sâmbătă (25.03) de la 0.20 și duminică (26.03) de la 0.15.

Cutia muzicală - duminică de la 17.25. O emisiune de Andrada Moga.

Viva Tele 7 - sâmbătă de la 22.30. O emisiune de Andrada Moga.

SERIALE

De luni până vineri, orele de difuzare a serialelor sunt 20.00 și 21.35. Puteți urmări: luni - FBI și Vecinii; marți - Trăiește-ți visul și Vegas; miercuri - Echipa de șoc și Kung Fu; joi - Femeia fantastică și KITT; vineri - Renegatul și Hotel; sâmbătă - de la 18.30 - Alf, de la 20.00 - Dinastia, de la 21.30 - Miami Vice și de la 23.30 - C.H.I.P.S.; duminică - de la 18.30 - "Prințul" din Bel Air și de la 20.00 - Falcon Crest.

FILME

Duminică 19.03, ora 21.35 - Parasutistii (SUA, 1960). Mike Rettig, Joe Browdy și tânărul Malcom Webson sunt trei parașutiști temerari, de vârstă și temperamente diferite, legați de riscurile profesiei lor. Cei trei ajung, pentru o demonstrație de parașutism, într-un mic orașel din Kansas. Acolo vor fi oaspeții unchiului și mătușii lui Malcom, familia Brandon. Elisabeth Brandon simte o atracție irezistibilă pentru Mike, un bărbat atât de diferit de soțul său. Malcom se îndrăgostește de Annie, o frumoasă liceană care locuiește în familia Brandon. Iar Browdy trăiește o idilă cu o chelneriță - dansatoare.

În distribuție: Burt Lancaster, Deborah Kerr, Gene Hackman.

Duminică 26.03, ora 21.35 - Zile fierbinți (SUA, 1990). Este povestea unui tânăr negru, angajat curier al ziarului L.A. Times, care, printr-un concurs de împrejurări, ajunge să scrie reportaje despre luptele de stradă între

negri și albi și care aduce, pentru aceasta, Premiul Pulitzer ziarului său. Cu: Blair Underwood, Glenn Plummer, Margaret Avery și Vondie Curtis-Hall.

În funcție de apariția unor evenimente importante, TELE 7 are rezervă dreptul de a face modificări de ultimă oră în programul anunțat.

Radio 2M+ - Jurnal intim

Ghichi Bejan

Pe 19 martie, mezinul undelor ultracurte bucureștene va împlini trei luni. El se numește 2M+, asta dacă nu v-ați dat seama de la început despre cine vorbim. Tăticul lui este Marcel Avram, iar mămică necunoscută, dar știm că are un unchi din partea mamei - divertisul Ghighi Bejan, care este și dădaca micuțului. În traducere liberă: director general. 2M+ este un copil precoce. Din prima zi cântă și vorbește. 24 de ore din 24, pe 92,7 MHz fărâșă se repetă. Cântecule și vorbele noi le învață, din mers, de la o pleiadă de docenți - el le spune redactori. Nu e egoist. Li învață și pe alții tot ceea ce știe el. Discipolilor le zice ascultători. Nu e greu de reținut, pentru că materiile nu sunt multe, cam aceleași în fiecare zi a săptămânii, doar lecțiile diferă. Fiind o fire deschisă, își dorește să aibă foarte mulți prieteni. Dar cum poți să te împrietenești cu cineva dacă nu-l cunoști? Așa că... să vă povestim ce știe și ce face. În serial. Astăzi:

Top neesențial

În esență, în week-end, programul trebuie să fie lejer. Și distractiv. Să nu se plictisească românul cât stă acasă. Cine altul decât Ioan Gyuri Pascu ar putea să

Ioan Gyuri Pascu

ofere sâmbătă și duminică, între orele 11.00 și 12.00, o emisiune ce cuprinde cadouri muzicale: micro-recitaluri, interviuri surpriză, povești legate de tematica topului (ex.: povestea ploii, povești la marginea stepei etc.), concursuri și toate acestea sub pretextul neesențial al unui top...

Postmeridian

O emisiune pe care cu siguranță o știți mai bine decât pe oricare alta, pentru că are privilegiul de a fi o transmisie nu doar radiofonică, ci și televizată. Teo Trandafir și Cristin Tocan stau umăr lângă umăr în fiecare zi, de luni până vineri, între 15.30 și 18.00, încercând să ne țină la curent cu tot ce se întâmplă în

C. Tocan, Te. Trandafir, Cornelia Popescu

lume și pe la noi, să ne facă cunoștință cu personalități artistice și sportive, dându-ne prilejul să stăm de vorbă cu acestea în direct, să ascultăm și să vedem clipuri Viva și din jumătate în jumătate de oră să urmărim scurte grupaje de știri. Și nu în ultimul rând, dacă suntem cuminți și răspundem corect la întrebări, să ne facă și cadouri. Totul coordonat de colega lor, Cornelia Popescu.

Rom Top SRL

Un boutique muzical în care Anca Lupes și Cristian Chirculescu, ca orice comercianți pricepuți, se conduc după dictonul: ascultătorul nostru, stăpânul nostru. În fiecare duminică între orele 18.00-20.00 cei doi își expun marfa exclusiv românească - ultimele noutăți în domeniu, în număr de 15, plus patru propuneri. Dar cum se poartă și retro, în boutique există și un asemenea raion, în care cei doi își amintesc uneori de istoria vreunui solist sau a unei formații. Și pentru că în modă trebuie să te gândești întotdeauna la următorul sezon, Rom Top SRL "achiziționează" en-gros demo-uri ale celor mai puțin cunoscuți, dar cu aspirații la raionul retro.

CU OCHII LA STELE

Acum, că babele au trecut Carpații, ținându-se de mână cu mucenicii, îmi pot relua liniștită chiorățul la stele, fiindcă ce-a fost sfânt a trecut, iar cerul e din nou limpede, ca buzunarele alor noștri, după fatidica zi de 8. În rest, toate bune și frumoase, numai că boala numită primăvară se agravează, trecând de la puseele de febră, 10°C, la delirium tremens, adică 20, în partea de sud a țării!

PEȘTI

Dacă vrei să știi, cu o ceartă nu se face primăvară, dar nici curat în casă. Enează-te eficient și-ncearcă să faci exact ceea ce-i place lui/ei mai puțin. Pune-i muștar în bezele, dacă-i gurmand(ă), oferă-i apă tonică, dacă obișnuia să bea gin... sau, dacă nu suportă aritmetica, numără zilnic, cu voce tare, până la "39"-Queen.

BERBEC

Dacă ții cu tot dinadinsul să faci pe frubadurul, trebuie să te previni! În istoria acestei ocupații au existat multe răceli și vătămări corporale (oale de apă, ghivece etc.) și prea puține happy-end-uri. Dacă ții neapărat, poți să închiriezi un greiere. Dacă dispui de mulți bani, încearcă cu un taraf... să-i susure sub fereastră "Tu mi-ai rupt-o, tu mi-o coase...". Sau, cel mai bine, du-te la un croitor de lux.

TAUR

Câinii nu mai umblă nici cu covrigi, darmită cu verighete în coadă, așa că te sfătuiesc să te mulțumești cu ce ai, chiar dacă nu dispune de telefon, apartament proprietate personală și alte asemenea trufandale ale perioadei de tranziție. Mai bine zi mersi că are trabantul ăla nenorocit și banii necesari spre a te duce în fiecare sâmbătă la "Disco, disco"-Secret.

GEMENI

Merge cam prost. Banii s-au cam terminat, părinții s-au cam sărat, în iubire și s-a cam înnoptat sau, mă rog, e pe-aproape. Și tocmai acum, când "Tara arde, babele se piapănă", vorba lui Gyuri Pascu, adică tu n-ai găsit nimic altceva mai bun de făcut decât să pierzi la șeptică... să nu mai vorbim de Rapid, care o virează serios spre divizia D.

RAC

Sentimentalismele sunt niște articole răsuflate, așa că nu știu dacă o să ți le primească în vreo consignație. Mai acidulează-te și tu cu o cola sau măcar cu o catfeală zdravănă. Dacă nu te grăbești, vine vara și te găsește apă chioară. Și-atunci, chiar că nimeni n-o să mai rămână "Right Beside You" - Sophie B. Hawkins.

LEU

Vecinii rezistă viguros când dai muzica la maximum sau când te-ai apucat să-i faci baie apartamentului... Cam ia-ți adio de la gândul de a deveni proprietarul blocului. Colac peste pupăză, facturile pentru apă și curent te-au ruinat, bine că n-ai încercat și cu gazele, că erai de-a dreptul falit. Ce mai, s-au dus toate pe apa sămbetei sau "Blowin' In The Wind", cum ar zice Bob Dylan.

FECIOARĂ

Așa nu se mai poate. Ba că-i prea blond, ba că-i cam bleg, ba că-ți aduce numai zambile, da' ce vrei să-ți aducă, Palatul Telefoanelor? În loc să te bucuri c-a venit primăvara și nu ești, ca de obicei, cu ochii după cioara de pe gardul altuia... ia stai, dacă-i blond, bleg etc., caută-l de aripioare! "There Must Be An Angel" - Eurythmics.

BALANȚA

În locul tău, aș merge mai atentă pe stradă, dacă zici că prietenul(a) tău(ă) tocmai și-a luat carnet. Nu de alta, dar știi cum sunt poliștii, mai lăsători, mai molatici acum, primăvara. N-ai risca o internare pentru nimic în lume, mai ales că suntem în postul Paștelui, iar portocalele se scumpesc, atunci când nu se strică "Joe, le taxi" - Vanessa Paradis.

SCORPION

Ultima ta achiziție constă într-o blondă de 1,80, sper că nu bust! Numai că, știi, "Big Legged Woman Ain't No Soul", ca-n Led Zeppelin, așa că mai bine caută-ți una pricăjită, dar cu sufletul cât o antenă parabolică pentru 42 de programe. În rest, toate bune, dar nu ieși cu actuala în Herăstrău, că suflă un vânt de amnistieri, de nu pot să-ți spun!

SĂGETĂTOR

N-ai risca un valet pentru o Fecioară, pentru că zodia asta e cam prea rațională pentru gustul tău. Încearcă cu semnele consacrate ale triumfului, deși trebuie să recunoști că în ultimul timp, nu ți-a prea mers. Berbecii și Leii sunt animale incăpățănate, de necălcăt pe coadă sau pe nervi... Dacă o să reușești să-nțelegi asta, atunci poate, poate...

CAPRICORN

Nu ieși din casă joia, după ora 6 a.m., fiindcă atunci Constelația Capriei e întorsă cu coada spre sud, ceea ce arată că, în sfârșit, poți să prinzi decent bulgarii! Stai în casă, mai e un buletin de știri, mai înveți limba, mai vezi niște "Pictures At Eleven" - Robert Plant.

VĂRSĂTOR

La tine mi-e întotdeauna greu și frică să-ți spun ce va fi, căci ai reacții atât de neașteptate! Se prefigurează un ușor guturai la nivel de amor, o ocluzie la nivel de buzunar... da, și o criză de nervi, așa cum m-asteptam. Nu le mai lua pe toate în tragic... vezi Stevie Ray Vaughan - "Life By The Drop".

Lina Cană

Industria germană și-a desemnat laureații

Der Musikmarkt din 27 februarie publică un amplu reportaj de la ceremonia decernării premiilor ECHO 1994. Am reținut pentru voi câteva nume mai importante. **Lucielectric** cu Madchen (single-ul anului), **Michael Cretu**, respectiv **Enigma** (cel mai bun artist german cu activitate peste hotare), **Six Was Nine** (speranțele anului), **Marusha** (cea mai bună artistă națională), **Magic Affair** (cel mai bun single dance), **Marius Müller Westernhagen** (artistul anului), **Harold Faltermeyer** (producătorul anului), **PUR** (grupul anului), **James Last** (un Echo '94 pentru întreaga sa activitate), **Bryan Adams** (artist internațional), **Mariah Carey** (artistă

Fritz Rau și Marcel Avram

Michael Cretu tot cu Sandra

internațională), **Pink Floyd** (grupul anului). Premii speciale ECHO au mai primit **Peter Maffay**, **Helme Heine** și **Gregor Rottschalk** pentru "Tabaluga". Cu puțin timp înainte primiseră și premiul "Camera de Aur" de la "Hörzu".

TANITA TIKARAM - STILL TWISTS IN HER SOBRIETY

N-are decât 25 de ani, dar știe de pe-acum cine i-ar plăcea să participe la un album-tribute. Tanita Tikaram: "Jennifer Warnes, asta sigur (și se uită la reportofon de parcă dintr-un moment în altul, din el ar putea sări Jennifer, gata să-și ofere serviciile). Pe urmă, Nancy Griffith, Paul Simon, Mary Margaret O'Hara, Aretha Franklin - nu c-ar fi interesată, dar mai știți?... Randy Travis, Don Williams, Los Lobos... Ah, și John Hiatt, bineînțeles!"

Nu e cazul s-o acuzăm de lipsă de modestie. Ideea de a cânta o astfel de listă ("asa, pentru orice eventualitate, nu?") a fost a reporterului. Pe ea a amuzat-o și a răspuns, menționând, de fapt, preferințele sale din lumea muzicii. Nu c-ar vrea, Doamne ferește, o recunoaștere internațională de o asemenea anvergură! Nu. E un simplu fan al celor mai sus-menționați.

Însă, dacă-ți să punem problema serioasă, chiar ar merita un tribut. Noul său album, "Lovers In The City", este cel de-al cincilea, într-o carieră de numai șapte ani. Asta, dacă punem la socoteală și pauza de vreo doi ani și jumătate, pe care a luat-o după ce a lansat albumul "Eleven Kinds Of Loneliness", album perceput ca fiind un tribut adus lui Al Green. Ninei Simon ("nu pot să uit de bătrânul blues!") și lui Mary Margaret O'Hara, un nume ce revine frecvent, pe parcursul întregii noastre discuții.

Șapte ani în care mi-am pierdut, puțin câte puțin, încrederea în mine însămi. Asta mai ales după ce casa de discuri cu care avea contract a renunțat la serviciile ei. "Au fost foarte dezamăgiți de «Eleven...». Nu le-a plăcut deloc!"

Ce anume nu le-a plăcut? Faptul că și-a produs ea însăși albumul?

Mda. Nu le-a plăcut nici asta, nici vocea, nici cântecele... Nu le-a plăcut nimic. Pe "Eleven...", vocea Tanitei sună într-adevăr surprinzător, părand să amintească de cea a lui O'Hara, pentru care are o pasiune de nezdruccinat. "Am fost la unul din spectacolele ei, acum câțiva ani... Țin minte c-am plâns în mașină, după concert, zicându-mi «Ah, orice-ai face, n-am să fiu niciodată ca ea!»".

Într-o zi, intrând într-un restaurant, a văzut-o pe O'Hara la o masă. "Am scris repede un bilețel și am rugat-o pe chelneriță să i-l dea. Numai că chelnerița a greșit persoana, i-a dat altcuiva!" (ceea ce arată că Mary O'Hara nu stătea prea bine cu... imaginea publică).

Revenind la "Eleven...", s-ar putea spune că Tanita a apelat la niste modalități destul de excentrice, pentru a descrie ceea ce numește ea "o ambianță intimă, plină de simplitate. Nu

mi-am controlat cu strictețe vocea, lucru care mi-a oferit o mai mare libertate de expresie. S-ar putea să nu-mi mai pot permite vreodată asta. Nu e trist?"

Ba da. Mai ales că "Lovers In The City", noul album, e mult mai slab decât cele care i-au adus confirmarea pe plan artistic. În primul single de pe "Lovers...", "I Might Be Crying", se cascadează prăpastie între vocea gravă, joasă a lui Tikaram și siropoasa partitură a trompetei lui Herb Alpert. Rezultatul e un cântec care, în cel mai bun caz, te ajută să adormi mai bine.

Sigur, dacă nu te-ai apuci să compari "Lovers..." cu albumele anterioare, nu vei fi dezamăgit. Însă chestia asta o fac, vrei, nu vrei, criticii. Așa încât, cronicile la "Lovers" au fost politicoase, dar reci. "Noroc că eu nu le citesc niciodată, spune Tanita. M-ar speria mult prea tare!"

Vorbește, în schimb, pe un ton grav, despre problemele cu care se confruntă tinerele creatoare de muzică: "Atunci când ești exact opusul unei ca Madonna, te descurci foarte-foarte greu. În zilele noastre a ajuns... să nu mai fie de ajuns doar muzica pe care o scrii. Trebuie să te vinzi bucată cu bucată publicului, ca să ai succes. Iar eu asta n-o pot face, tocmai pentru că sunt opusul Madonnei." Din cauza înfățișării sale și mai puținească acum, de când s-a tuns scurt - a avut probleme și cu muzicienii cu care a lucrat: "Mi se spunea mereu când să

tao și când să cânt! Odată cu «Eleven», însă, am avut posibilitatea să lucrez cu o trupă formidabilă, The Brontë Brothers. Băieții mi-au spus «Cântăm cum vrei tu și când vrei tu, de-asta suntem plătiți!». Trebuie să recunoști că e o diferență, nu?"

În schimb, pe "Lovers In The City", cei de la The Brontë Brothers nu ies prea mult în evidență. Majoritatea pieselor sunt lucrate cu orchestră și coproduse de către Thomas Newman. Tanita a vrut să lucreze cu Thomas fiindcă i-au plăcut soundtrack-urile realizate de acesta pentru Scent Of A Woman și Fried Tomatoes At The Whistle Stop Café. Faptul că nu avea experiență ca producător a fost, se pare, un avantaj. "A adus un suflu proaspăt. Era atât de inocent, dear little boy!" Lucrurile au decurs atât de bine, încât Tanita și-a recăpătat încrederea în sine și a avut curajul să producă cealaltă jumătate de disc.

În orice caz, Tikaram continuă să se subaprecieze și nu se știe dacă acest lucru va fi (sau nu) în favoarea ei. În rest, Tikaram regretă că nu are nici o altă "ancoră" de care să se agățe, în afara de Mary Margaret O'Hara: "În momentul asta, nu mai am nici un alt idol. N-o am decât pe O'Hara, a cărei viață și creație mă inspiră. Nimeni altcineva. Normal că-mi pare rău, mi-ar plăcea să am mai multe surse de inspirație!"

În absența unui astfel de "ghid" spiritual, ea se mulțumește să citească Lorrie Moore și să-l asculte pe Lucio Battisti... "Scrie un gen de muzică ce te face să vrei să plângi! Sunt extraordinari italienii! Muzica lor e pasionantă, tristă și plină de un dor indefinit... Aș vrea să pot scrie și eu asemenea cântece!" Și ce-o oprește?

"Haida-de, sunt englezoaică, totuși!", spune răsând și făcând un gest destul de elocvent, dar și foarte nepoliticos, pentru o femeie... după care redevine serioasă și își cere scuze, cum îi stă bine unei englezoaice.

O întreb cu cine-și petrece timpul liber și ce ocupații au prietenii ei. Aflu cu surprindere că nici măcar unul din ei nu e muzician. Cum așa?

"Păi, răspunde ea în glumă, dar și cu o tristețe ascunsă, e simplu. Nu sunt atât de celebri sau, mă rog, n-am parte de acel tip de celebritate care să-i atragă... Probabil că nimeni nu găsește că-i foarte interesant să-ți petreci câteva ore alături de Tanita Tikaram."

O liniștesc, spunându-i că nu-i deloc așa și că, oricum, ei îi stă mai bine citind Lorrie Moore și ascultând Lucio Battisti, decât cuturelând barurile cu Evan Dando ori, mai rău, cu Damon, de la Blur.

După The Independent
Ana Calin

Pe 18 martie, la Polivalentă UN NOU SUPER SHOW OFERIT DE RADIO CONTACT

■ Sâmbătă seara, începând cu ora 21,00 și până duminică la 5,00 T!t & Partners, Contera AV și Televiziunea Română organizează **Pepsi Dance Night Show**. ■ Spectacolul va fi deschis de trupa **CLASS** formată din Mihaela Cernea (clape, vocal), Mihaela Floarea (vioară, vocal), Vlad Cernea (tobe, computer) și Florin Cojocaru (bas, vocal). Trupa a debutat la sfârșitul anului 1994 în discoteca "Why Not" la Balul bobocilor organizat de Facultatea de Drept. Cele două Mihaela sunt colege la Liceul Dinu Lipatti și vor să urmeze Conservatorul, iar băieții sunt deja studenți: Vlad la Cibernetică, iar Florin la Conservator. ■ După un concurs **Karaoke**, la care Marele Premiu este de 500.000 lei, vor urca pe scenă **ANDANTINO SHOW BAND**. ■ Incepând cu ora 22,30, spectatori îi vor putea vedea și asculta, în ordine, pe: **NICU ALIFANTIS**, **SILVIA DUMITRESCU**, **STEFAN BANICA jr.** & **ROCK'N'ROLL BAND**, **CINDY CAT**, **ATEKA & BANANA DANCE MACHINE**. ■ Un program de discotecă cu **Super DJ Alex Kay** din Belgia va incita publicul la dans. ■ **BENNY B** (care în curând va lansa cel de-al treilea L.P., iar ultimul lor single de succes, prezent în topurile belgiene și franceze în vara anului '94, este "Oh La La") și **DOUBLE YOU** (va mai amintiți de "Please Don't Go") sunt cei care vor menține atmosfera de dans până la apariția lui

CLASS

MO-DO, cel care a "innebunit" Europa în 1994, cu **Eins, Zwei, Polizei!**. **MO-DO** este pseudonimul artistic al lui **Fabio Fritelli**. El va fi prezent la Polivalentă împreună cu dansatoarele **Barbara Cusin** - **Babsy** (25 ani) și **Manuela Cosenza** - **Manuelle** (18 ani). Recent a apărut albumul său de debut "Halo, Halo, Ich Bin MO-DO" pe care figurează și al doilea single de top: "Super Gut". ■ Distribuitorul **Media Pro** va asigura o meritată relaxare maratonistilor dansului cu pelicula **GRAVIDUL (JUNIOR)** în care vă veți întâlni cu: **Arnold Schwarzenegger**, **Danny De Vito** și **Emma Thompson**. O comedie simpatcă cu un Schwarzzy cuprins de sentimentul matern. ■ Sponsorii supernopții de primăvară sunt: **Angst-Ro**, **Radio Contact**, **Paralela 45**, **Protguard**, **Tineretul liber**, **Libertatea**, **ATS Citroen**, **Princess Casinos**. ■ Sonorizarea și luminile vor fi asigurate de **Sfinx Experience**.

Răsfoim pentru voi

□ O colaborare neașteptată: **Blur** și **Francoise Hardy**! Este vorba de o înregistrare destinată numai pieței franceze. Titlul materialului: **To The End Of Parklife**. □ **Bill Berry** a suferit o hemoragie cerebrală în timpul unui concert al trupei sale, **R.E.M.**, susținut la Lausanne pe 1 martie. A fost operat în urmă cu câteva zile, iar medicii susțin că-și va reveni. Totuși turneul mondial **R.E.M.** este pus în pericol. Pentru a salva concertul din Elveția, colegii lui Bill au cântat încă o oră, fiind ajutați de **Joey Peters**, tobarul trupei de deschidere, **Grant Lee Buffalo**. □ **Melvin Franklin**, unul dintre componenții de bază ai grupului **The Temptations** a încetat din viață pe 23 februarie. Avea 52 de ani. □ Până pe 18 martie pe primele locuri în topul **New Musical Express**, la singles: 1. **Think Twice** - **Celine Dion**, 2. **Don't Give Me Your Life** - **Alex Party**, 3. **I've Got A Little Something For You** - **MIN8**, 4. **Push The Feeling On** '95 - **Nightcrawlers**, 5. **The Bomb!** (These Sounds Fall) - **Kenny Dope** present **Bucketheads**... 14. **Digging In The Grave** - **Faith No More**... 21. **High And Dry** - **Radiohead**... 35. **I Can't Be With You** - **The Cranberries**. La Albume a intrat direct pe primul loc **Bruce Springsteen** cu **Greatest Hits**, fiind urmat de **Celine Dion** și **Blur**. În Top 10 a pătruns din prima și **Del Amitri** cu **Twisted**. □ În "Billboard", **Garth Brooks** se menține în frunte la L.P.-uri, urmat de **Boyz II Men**, **Green Day**, **Van Halen** și **The Eagles**. □ Cititorii revistei americane **RIP** și-au desemnat și ei favoriții. Grupul anului: **Nine Inch Nails**. Alte categorii interesante: **Greatest Guitarist** - **Dimebag Darrell** (Pantera), **Biggest Disappointment** - moartea lui **Kurt Cobain**, **This Group Sucks** - **Guns N'Roses**.

VREȚI SĂ VĂ SIMȚIȚI CA-N OCCIDENT?

Un loc ideal pentru cumpărături, pentru o cafea tare și o pizza după a cărei rețetă umbă și italienii:

SUPERMARKET

VOX MARIS

Program:

luni	12-21
marți-vineri	9-12
sâmbătă	9-19
duminică	9-14

Adresa:
str. George Enescu
nr. 36
☎ 659.40.05
fax: 312.28.65

La doi pași de Grădinița, Casata, Școala Populară de Artă sau Teatrul Tăndărică din Piața Lahovary.

Editor: **Third Multimedia Consultants**

Adresa redacției:
Calea Victoriei 101,
scara B, etaj 2, ap. 10,
sector 1, București, cod
70176, telefon 659.09.12,
fax: 659.71.47

Pentru corespondență:
C.P. 307, O.P. 22, sector
1, București, cod 71100.

Director:
Andrei Partoș
Redactor șef:
Orlanda Deladi

Secretar general de redacție:
Marian Turtă

Colectiv redacțional: Ana Călin,
Gabi Gomboș, M.V.Pop, Manuela
Boatcă

Nr. de catalog: 2131
Număr de cont: 407 30 781
Banca Agricolă SA-SMB
Cititorii din străinătate se pot
abona prin **RODIPET S.A.-P.O.**
Box 33-57, Fax: 0040-1-3129432
sau 3129433, telex: 11995-Piața

Presei libere
nr. 1, București, România
Editare computerizată:

FALCO PRESS S.R.L. Gina Manciuc
Mirela Palade